

erare: vel prouocare: irritare. et habet preteritum et supinum ad modum quarte coniugationis. Ista enim verba tertie coniugationis peto quero cupio sapio tero et omnia verba tertie coniugationis in se desinentia habent preteritum et supinum ad modum quarte coniugationis: ut lacesse sui futuri: exceptis quibusdam. scilicet facesse si capeisse si: queso si: viso si: pinso sui futuri. Hug. De hoc etiam supra dixi in tractatu de preteritis tertie coniugationis desinentibus in se in tertia parte huius operis.

Lachesis secundum poetam una est de tribus parca que trahit filium. inducit vitam. et interpretatur sortis vel alteratio quam recipimus in hac vita. et dicitur lachesis quasi lactis chesis. id est productio vite. et corripit penultimam.

Lacinia nomen est. ge. dicitur a lacero ras. et est lacinia vestis lacerata: vel ora siue extremitas vestimenti. Et inde lacinosus factus sum. id est laceratus vel pamosus. et lacinio as quod est lacino nas inuenitur. id est conuellere: lacerare: bellicare.

Lachryma nomen est. ge. dicitur a lacero ras: quia lacerat mentem. unde et lachryma quasi lacerans mentem. et est etymologus. unde lachrymosus factus sum plenus lachrymis: vel lachrymas offerens. unde lachrymose aduerbium. Item a lachryma lachrymos maris matum. Antiqui tamen dicebant lachrymo mas. et inde verba lachrymatorum et lachrymatorum locus lachrymarum. et lachrymatorum riuus quasi tristis lachrymas commouens. Et componitur ut illa lachrymos maris. id est valde lachrymari vel iuxta: vel cum lachrymate lachrymari. Collachrymos maris. id est filius lachrymari. Illachrymos maris. id est intus lachrymari vel condolere. et est depono. lachrymos cum omnibus suis compositis habet secundum antiquos in neutro genere inuenitur. Unde Boetius in ii. de consola. Mestus illachrymat et corripit lachrymos penultimam.

Lachrymos maris in lachryma vide.

Lachrymula le dimini. parua lachryma: et corripit penultimam.

Lactatum tibi cibus qui fit ex lacte ut ex lacte amigdalorum. et dicitur a lacte.

Lacteo ctes in lacto tas exponitur.

Lacteolus la lumen penultimam. cor. idem quod lacte: et dicitur a lacteus.

Latesco scis inchoa. et formatur a lacteo ctes addita co. inde lactesco. id est incipio lactere.

Lacteus a lac dicitur lacteus ctes ctes: de lacte existens vel ad lac pertinet: vel album ut lac. unde habet lacteus: vel hec lactea quidam circulus in celo. scilicet galaxias.

Lactis huius lactis in lac exponitur.

Lacto ctas ctam dicitur a lac: et est lactare lac prebere. unde lacteo ctes. id est lac sugere. Unde versus: Lacteo lac sugo lacto lac prebeo nato. Infans dum lactet hunc nutrix sedula lactat. Et a lacto venit lactans tatis. id est lac prebens. Et a lacteo venit lactans tis. id est cui prebetur lac. Item lactare. id est lacte implere: ut Deus lactat istam vel verba eius. id est lacte implet. et inde lacteo ctes. id est habere vel emittere vel incipere habere lac. unde lactesco scis: Tunc seges lactescit cum granescit. Lacto componitur ut ablacto ctas. id est a lacte extrahere: remouere vel segregare. Collacto ctas. id est filius lactare. unde collactaneus nea neu delecto ctas: et inuenitur depono. delector aris. Elacto tas. id est valde lactare: vel a lacte segregare. Oblecto ctas. id est delectari. Lacto ctas cum omnibus suis compositis est actiuum propter delecto ctas quod est neutrum: et delector aris quod est depono nens. Et omnia composita retinent litteraturam sui simplicis propter delecto et oblecto que mutantur in e. Item nota quod lactare ponitur quasi pro decipere: et est tractum ab infantibus: quia multotiens per lac solent decipi.

Lactuca a lac dicitur hec lactuca ce: quia ex abundantia lactis exuberat: vel feminas lacte nutriendas impleat. hec etiam in viris veneris usum coerces. unde hoc lactucetum tibi: et hoc lactuarii riuus: locus ubi lactuce crescunt et abundant: et lactuarium riuus. Et ut dicit Macer: Frigida lactuce vis constat et humida valde.

Lactucetum tibi penultimam. productum in lactuca exponitur.

Lactum nomen est de quo preest segeti lacteti: et a lac dicitur.

Lacula le fe. ge. quedam vestis que quosdam lacus quadratos cum pictura habet intextos: et dicitur a lac. Item a laculus dicitur habet laculus le dimini. paruus lacus.

Lacuna nomen est alio nomine dicitur lacus. et dicitur lacuna a lac: vel fossa ubi remanet equa post effusionem imbrum: vel ad quod confluunt imundicie: et est proprie inter fores: sicut forica cetera: et quodam similitudine lacuna dicitur veterum vel fossa veteris. et hoc lacunar naris quod quibusdam idem est quod lacuna.

Lacunar naris ge. neu. i. testudo que solet esse in cavernis domibus arcuata et concava ad modum lacune. Antiqui tamen fiebant testudines curue et concave in domibus: et ideo lacuna dicitur a lacuna vel a lacu: quia testudo quosdam lacus rotundos vel quadratos gipso vel alijs coloribus depictos cum gnis intermicatibus. unde etiam ipsa testudo sepe dicitur lacuna. Unde Lucilius: Resultat edesque lacusque. et inde lacunar naris illud idem est. et habet lacunarium pro eodem. Et inde etiam lacuar vel laquearium dicitur pro eodem. scilicet per antisticon. vel lacuar vel laquearium dicitur a laqueo. Item lacunar dicitur coniunctio trabium a lacu: quia sicut plures riuuli in vno lacu trabium capita et lignorum in vno loco conueniunt. Item lacuna idem est quod lacuna. et lacuna dicitur suppellex domus vel locus ubi tota suppellex domus reponitur. Item lacunar dicitur lacus pas ardens in aere: et tunc componitur a luce et aer quia luce prebet aeri. Item a lac vel a lacuna dicitur lacuno nas. id est ad modum lacune curuare. et productum lacunar lacuna et lacuno nas.

Lacus cius cuius masculini. ge. et etiam habet lacus ci secunde declinationis inuenitur. Unde in ecclesia cantatur: Absolue digne animas omnium defunctorum de manu inferni et de profundo lacu. et tunc a liqueo ques. et est lacus cupa in qua vinum decurrit: et dicitur quod alio nomine dicitur lacuna: et est receptaculum aquarum. Et dicitur a stagno et piscina. Stagnum enim est aqua stans artificio et piscis: Piscina est aqua stans artificio carere piscibus: unde et dicitur a pisce productum. Lacus est aqua stans naturaliter vel parua siue habeat pisces siue non. Quod autem dicitur lacus quasi locus aquarum mol. est: et definitur dative pluralis de lacus cius in vno.

Liganum nomen est quoddam genus cibi quod prius in aqua coquitur postea in oleo friguit: et fuit lagana de pasta quasi quedam mellea quibus statim in oleo friguit: et postea melle coadunat. quod prius in aqua coquitur: postea vero in oleo friguit. illa vero vulgo dicuntur crustella: ista lasania. Et dicitur lagana a lagos quod grece dicitur lepus: quia suauia sunt ad comedendum ut caro leporina. et corripit ga. Unde in aurore dicitur: Lagana lata notat et fratris et hostis amorem.

Lagena. laginos grece inde nos dicimus lagena nomen est. et est lagena vas vinarium proprie habet etiam aqua tile inuenitur. Unde in evangelio dicitur: Item in ciuitate et occurret vobis homo lagena aqua baiulas. et productum penultimam. lagena. Unde in aurore dicitur: Lagena subdentes morti fregere lagenas.

Lagoys a lagos quod est lepore dicitur habet lagoys quedam animalis hinc leporina carne. et quedam piscis eadem ratione dicitur lagoys.

Lagos grece latine dicitur cursus vel velocitas. vnde apud grecos lepus vocatur lagos vel lageos: quia velociter currit. hinc quedam vitis dicitur lageos grece leporina latine: quia velocius currat ad maturitatem ut lepus: vel quia vinum eius velocius hominum cito transit.

Laguncula le dimini. parua lagena Ista. v. Decem enim iugera vnearum faciunt lagunculam vnam.

Laicalitas tatis in laicis exponitur.

Laicium cum. id est popularis. et dicitur a laos quod est populus: vel populus a laos quod est lapis. inde laicium. id est lapideum: quia durum et extraneum a scientia scripturarum. et inde habet et habet laicalis: et habet cale. unde laicalis aduerbium. et hec laicalitas tatis proprietates que dicitur lacus vel laicorum congregatio. vide in ordo.

Lallo las. id est dormire vel lac sugere: lactere. et est verbum fictiuium de sono tractum. Cum enim nutrices pueris ploratibus peripuerum dormire vel lac prebere dicunt la la la la. id est dormi vel lac. et est tractum a sono que fit in ore pueri lactantis. scilicet la la la. Et inde tractum est lallare. id est lactere. Persius: Iratus matri lallare recuses.

Lama nomen est locus voraginosus vel lapis in via abruptus vel obrutus. et dicitur a lametorum taris: quia viatores lametari facti vel potius deriuatur a lema vel lemos. Lemos enim vel lema dicitur vorago. unde hec lama me locus vel via aspera vel

lucida. unde lamosus sa sum. i. voraginosus sa sum: plen^o lamis. Itē lama. i. frustu latū auri vel argēti vel alterius metalli: et tunc deriuat a lat^o ta tū: qz lata et spaciofa sit fm Dug. Papi. aut dicit: Lame dicuntur contractioes variū q fieri solēt pluuiā interueniēte. lame fracture sunt cuiuslibet metalli: et est fm eū secūda lra a.

Lamazabthani: Mat. xxvij. Bely bely lamazabthani: h est deus deus meus vt qd dereliquisti me.

Lambo bis bi bitū. i. labere. i. lingere: lingua stringē. Et ponit ai cō: et mutata n in l dicit collābo bis. i. sil^o labē. Itē ai di: et dicit dilābo. i. diuersis modis labere. Lābo et ei^o cōposita sunt actiua: et faciūt pteritū in bi: et supinū in bis: et coripiēdo penul. qz fm Pzif. in. x. li. format pteritū a pti o in i cōuersa: vt lābo lābi bibo bibi: et supi. a pterito addita tū: vt lābo bitū sic et bibo bitū. Inueniūt tū Judi. r. ca. Lābuerint: qd antiq̄tati vel auctoritati attribuim^o. vt fonte lra corrupta est vitio scriptorū: qz lra vera fm artē debet eē laberint. Lucili^o. xxiii. Jucūdasq; puer q lambe rat ore placentas.

Lamech interpretat percutiēs: qz percussit et interfecit Cain: quod et ipse postea perpetrasse vxorib^o confitebat: vt dixi in casus supra.

Lamētor tatis. i. flere: dolere: vel voce tristi dolorē exprmere vel cōqueri. vnde vbalia lamētor tatrix tatio: et h lamētor tatis: et p syncopā lamentū. Lamētor cōponit cū cō: et dicitur collamētor tatis. et inde verbalia.

Lamia bestia dicit q̄si lamia a laniādo pteros: qz fabulant^o venule lamias ianuis clausis domos intrare: infātes corripere ac laniare: et postea viuos restituere: et habēt facies boīs sed corp^o bestiarū. Sup aut illud Treñ. iiii. S; et lamie nudauerūt māmas: dicit glo.

Lamia crudelior suis fetibus q̄ cetera bestie dicit. vnde lamie q̄si lamia dicit: qz catulos suos laniare fert. Itē Jsa. xxiii. dicit glo. Lamia pedes h; eqnos: cetera mēbra vt femina. Et Hreg. in. xxxiii. moza. dicit lamia humanā habere speciē: sed corp^o bestiale: sic oēs hypocrite in pma facie qd ostēdūt q̄si ex rōne scitatis est: s; bestiale est corp^o qd sequit: qz valde iniq̄ sunt q̄ sub specie boni molunt. Unde bene p prophetā Jsaia dicit: Ibi cubauit lamia et inuenit sibi requiem.

Lamina dicit parua lama: Job. xix. Quis mihi det vt exarēt in libro stilo ferreo et plumbi lamina vel celte sculpari in silice.

Lamosus sa sum in lama est.

Lampas a lambo bis dicit h lāpas padis: qd et h lāpada de dicit vas quoddā qd ecclesiā illuminat. et pprie lāpas est vas vel flāma in vertice lucēs. et dicit sic qz lambentes modū ostendere videat. vnde fax et cādela dicit lāpas: et facit accusatiu^o singularis lampadē vel lampada.

Lana dicit a laniō nias: qz laniat cū carpit: vel qz olim lane per laniarent. i. euellerent: nō tōderent. vnde et vell^o dicit a vellādo. vnde lanosus sa sum: et lanur^o ta tū. i. lana hīs vl lana abundās. et lane^o nea neū de lana existens.

Lancea dicit a lance p libra: et est pprie lācea hasta hīs in medio amentū sic dicta qz eq lance. i. eq̄li amento ponēdrata vibretur.

Lanceola le dimi. parua lancea vel herba est.

Lancio nas nauī dicit a lācea. et est lācinare cū lāceis ludē vel offigē: vel lācea pcutere: vl lāceare. Et cōponit vt dilācio nas. i. diuersis modis lācinare: et corzi. ci syllabā.

Laudula le. i. lauda genus auis.

Langoz goris mas. ge. dicitur a languēo gues: et est langoz color: infirmitas: labor: stupor: pigritia vl defect^o. et hinc langozosus sa sum. i. plenus langoze. et scribit sine utā in notatiuo q̄ in genitiuo.

Languēo gues qui guere. i. infirmari: egere: vel deficere: vel stupere: vel pigrere. vnde languid^o da dū. i. infirm^o vl ex: nos: stupid^o: vel deficient. et compas. vnde bec lāguiditas tatis. Itē a lāguēo gues dicit lāguēo scis inchoa. Et cōponit lāguēo: vt collāguēo gues. i. siml lāguere. elāguēo

gues. i. valde vel euidenter languere. Oblanguēo gues. i. vndiq; languere. Relanguēo gues. i. iterū languere. et est neutru languēo cū oib^o suis cōpositis: et facit pteritū in gui: et caret supinis fm vsū. et scribit p u post g languēo gues. et est trissyllabū in pti et in pterito. Un dicit Pzif. in octauo: Languēo languī: liqueo licui pares habent in pterito et presenti syllabas.

Languidus in languēo est: Vide etiā in timidus.

Laniari^o rij. i. retiari^o: a lana dicit.

Laniatorium rij. i. macellū vbi laniantur carnes. et dicitur a laniō laniās.

Lanic^o ca cū penul. cor. i. lane^o. a lana dicit.

Laniēna ne fe. ge. dom^o medicorū vbi laniant infirmi. vnde Pzudenti^o in libro hymnoz: Laniēna q̄ seuit hypocrita. et dicitur a laniō as.

Lanifer cis cōis ge. q̄ vel q̄ lanaz facit: vel qui in vel ex lana opat. et deriuat a lanifico cas.

Lanifico. a lana et facio cōponit lanifico cas. i. lanaz facio. vñ h lanificiū cij. i. lane opatio. et cor. penul. lanifico cas.

Laniger gera gerū. i. gerēs lanā vt ouis. et cōponit a lana et gero ris. et corzi. penul.

Laniō as aui are. i. scindere vl lacerare. Et cōponit vt collaniō as: dilaniō as: relaniō as. et est actiū cū oib^o suis cōpositis. Et a laniō as deriuat laniō onis mas. ge. et ē laniō q̄ laniat: q̄ etiā h lanista ste dicit. et h lani^o nij dicit caru fices et homicide et macellatores a laniādo. f. carnes.

Laniō onis in laniō as exponit.

Laniscus ci fasciola ex lana facta. et dicit a lana.

Lanista ste in laniō exponit.

Lanocul^o la lū penul. cor. cōponit a lana et oculus: q̄ frequē lanā adhibet ad infirmos oculos tergēdos.

Lanuginosus sa sum. i. plen^o lanugine: a lanugo dicit.

Lanugo ginis fe. gene. i. lana sup poma vel flos tribuli qui postq; hñ siccāt ē leui flatu effert in aerē. et dī a lana qz colorē lane h; et est leuis ad similitudinē lane. vñ Sap. v. c. Spes impij tanq; lanugo est q̄ a vēto tollit. Itē lanugo ē pma barba ad similitudinē lane. et pdu. hāc syl. nu.

Lanus ni mas. ge. quidā flui^o est vltra danubiū.

Lanur^o ta tū in lana est.

Lanx cis fe. ge. dicit a lat^o ta tū. et est lanx lat^o disc^o: s; pprie lāces sunt scutelle de libra pēdentes. et hinc lanx ponitur q̄nq; p libra. Un Domer^o: Sustinet auratas eq̄li pōdere lāces. Et fm h cōponit h bilanx cis: libra vl statera duas quasi habens lances.

Lao dicia ciuitas Asiē: et interpretat amabilis tribus.

Laos grece latine dicit lapis: Inde apud grecos laos dicit populus q̄si lapideus: qz nō sequit rationē.

Lapa pe fe. ge. qz habeat ingentē caulē p terrā dispositū. h herba a grecis philātropos dicit. Et est lapa gen^o tribuli herba spinosa. et pdu. pma. Quidā tñ dicit qz geminetur ibi p: et sic est ibi positio.

Lapas patis fm magistrū in historijs est cib^o ex olerib^o cōfectus: ita dicit in libro Judith.

Lapatica ce fe. ge. quedā herba q̄ in cibo sumpto stomachū confortat: venerē reprimit: vrinā puocat: ructū excitat. et dicit a lapa. et corzi. ti.

Lapene: stelle fulgētes.

Lapes grece ignorātia vel turpitudine latine dicit.

Lapeti ti penul. pdu. locus vbi lapa abundant vel crescit a lapa dicitur.

Lapicedina ne penul. pdu. fe. ge. locus vel dom^o vbi lapides cedunt: quod et lapicedina dicit. Et cōponit a lapis et cedo cedis cedi.

Lapiceda de penl. pdu. i. lapidis cesor. et cōponit a lapis et cedo dis. et pducit ci.

Lapideus dea deū. i. de lapide existens: a lapis dicit.

Lapidicedius cedij. i. cesor lapidis. et componitur a lapis et cedo cedis.

Lapidicina cōponit a lapis et cedo dis. et pdu. penul. et est idem quod lapicedina.

Lasciuia le dimi. parua larua.
 Lasciuio uis in lasciuus exponit.
 Lasciuus. a luxus luxa luxu dicitur lasciuus uia uis qm laxiuus qz
 fit latus. i. solutus et uan. Proprie lasciuus est qd propter
 luxuriam est solutus et uan. qd uulgariter uentosus uel petu-
 lans dicitur. Et compas lasciuus uiuoz simus. unde lasciuus ui-
 sine aduer. et h lasciuia uie. i. luxuria. unde lasciuosus sa-
 sum. i. luxuriosus: plen lasciuia: qd multu et petulant ludit
 et compas. unde lasciuose sius sine aduerbiu. et h lasciu-
 ositas tatis. Itē a lasciuus uel lasciuia dicitur lasciuio uiui-
 tate. i. luxuriari: ludere: veterari: uel lasciuie se gerere.
 Lassico scis. i. incipio lassari in infirmo: ubi inchoatiu. et
 format a lasso sas addita co.
 Lassio sas. i. fatigari. unde lassus sa sum. i. fatigatus uel grauat
 et compas. unde lassitudo uis. i. fatigatio. Lassio actiuu
 est cu oib suis copositis.
 Latus ta tu in lato tas uide.
 Latebra. a lateo tes dicitur h latebra bre. i. obscuritas. et inde
 latebrosus sa sum. i. plenus latebra uel obscuritas. et corripit
 naturaliter.
 Lateo tes tui tere. i. abscondi: uel ee in abscondito. hz ad huc et
 alia significatiōe fm qua astruit cu accusatiuo: et pprie
 rei aiare: ut h filiū later me. i. ignorat a me. Si uo dicitur
 ego lateo h filiū: aut nihil est dictu aut falsum est qd dicitur
 nec latine dicitur: et astruit cu tali accusatiuo transitiu.
 Lateo tes coponit: ut deliteo tes tui. i. deorsum latere. res-
 luteo tes tui. i. iteru uel retro latere. Lateo neutru est cum
 oibus suis copositis. et caret supino fm usum. deberet tñ
 fm analogia facere latitū penl. cor. et corripit hac syllaba
 la qua coposita mutat in li coze. Un Quidi de arte: No-
 te latent mente uitioq ignoscitur omni: fm quosdam.
 Alii dicit qd supinu facit latitū etiam fm usum: et hos se-
 quoz. Et inde lato tas.
 Lateralis. a latus dicitur hic et hec lateralis: et hoc laterale a
 latere existens.
 Laterculus li dimi. et sunt laterculi parui lateres.
 Lateres. h later teris est gleba cocta unde fit murus: et dicitur
 mur lateres a lat ta tu: qz lati et spaciosi formant. Et nota
 qd puf. dicit h nomē deficere in oib suis casib singulari-
 bus et pluralib preter accusatiuū singularē: nos tñ uti-
 mur h noie in utroq numero in quolibet calu sicut dicit
 Dog. nō noiatu nō est in frequēti usu. s. later. et cor. penl.
 lateres. Et nota hanc ee naturā lateris qd qnto plus ablu-
 tur tato plus exasperat et deterior fit. unde qdā uolens
 signare seruire se inutiliter cuidā a quo nunq remunerati-
 one se qd deberet: interrogat a quodā qd ageret: puer
 ualiter dixit Lano laterē: qm inutiliter seruiō: sicut inuti-
 later laborat qui laterē lauat.
 Laterici cia ciu. i. de latere existēs: a later teris dicitur.
 Laterna. a lateo tes dicitur h laterna ne: qz ibi int lateat can-
 dela. Un dicit Papi. Laterna eo dicitur qd ignis in ea lu-
 ceat et lateat: uas lucerne est. et cor. primā. Un in greci. di-
 citur. Quo candela later tibi fit loc ille laterna.
 Laternula le dimi. parua laterna.
 Latero ras rati a lat lateris dicitur. et est laterare iūgere ali-
 qd alicui alteri apponere. Et coponit ut allatero ras. i. ius-
 ta laterare. Collatero ras. i. simul laterare. Dilatero ras
 i. a latero remouere. Et est actiuu latero cu oib suis copo-
 sitis. et corripit te.
 Lateo scis inchoa. i. incipio latere.
 Later tricus mas. ge. dicitur a latebra uel a lateo tes. et est later
 proprie aq subterranea: qz latet in uenis terre. quilibet tñ
 liquor dicitur latex: sed deriuat p aduictu: ut bachic latex
 uel aqticus latex: et filia. et corri. penul. genitiui. s. i ante c: et
 notatu desinit in ex correpta naturaliter.
 Latomia mie se. ge. est lapidis cesio: et dicitur a lathom.
 Lathom. a laos qd est lapis: et thomos qd ē diuisio sectio
 uel incisio coponit h lathom mi. i. cesio lapidū: qz incit
 dit lapides et diuidit. et corripit ro.
 Latibolū li penul. correp. i. latebra uel obscuritas. et deriuat

tur a latebra.
 Laticosus sa sum. i. aqticus uel aquosus: uel liquorosus. et
 dicitur a latice.
 Latinus na nū penul. pduc. et proprie latini dicitur sunt italici
 a latio uel a latino patre lauine. Sed postea etiā latini di-
 cti sunt et alij extra italia. s. nō nisi litterati proprie qd lras
 hnt latinas. Et inde h latinitas tatis multitudo latinoz
 et proprietates qd qd dicitur latinus uel lingua latina. Et a lati-
 nus dicitur latinoz naris ubi depo. et latinizo zas. i. more la-
 tinor se habere uel loq. unde excellēter pprie dicitur latina-
 ri qd agrue loquitur latinis lris. Nā laici etiā italici qm bary
 bari sunt respectu litteratoz.
 Latitudo tas tui tare frequētatiuū de lateo tes latitū tu: u in
 o. et corripit ti.
 Latitudo tij ponit p roma. et ut dicitur historie saturnus e grecia
 iouē filiū fugiēs circa fines ubi nūc roma est latuit: et ab
 ei latebra latitū est appellata. Un Luca. in pmo: Hētib
 inuisis latitū pberē cruozē. et pōt ibi poni adiectiuē: latitū
 cruozē. i. romanū cruozē. Et scribit p t latitū: s. sonat c ppē
 uocalē sequentē. Et a latitū dicitur hic et hec latialis: et h le.
 Un idem in eodē: Pertrāsit latiale caput.
 Lato tas. latus ta tu. i. amplius uel spaciosus. et deriuat a la-
 teo tes qz q lata sunt ex magna parte abscondunt. uel quia
 sunt apta ad abscondendū et ptegēdū aliqd. Et compas la-
 tus tior simus. unde late tius sine aduerbiu. et h latitudo
 dinis. et pdu. primā. sed lat teris eam corripit. Un vsus:
 Seruat ab hoste lat leuū clipeus mihi latus. Itē latū tu
 est supinum accōmodatū a fero fers. Et inde lato tas fre-
 quētatiuū: uide in fero fers. Itē lato tas tui tati. i. in la-
 tū extēdere et ampliare: et tunc deriuat a latus ta tu. Lato
 coponit cu con: et fit collato tas. i. fil latere. Itē cu di: et di-
 citur dilato tas tati. i. extendere uel differre. unde dilata-
 tus ta tui. i. extensus uel diues factus. Et possunt esse fre-
 quētatiua istorum uerbozū confero contuli collatum: et
 differo distuli dilatū. Et est lato tas actiuu cu oibus suis
 copositis. et pdu. la.
 Latria trie est seruitus que soli deo debet exhiberi et exhibe-
 tur. et est latria quedā uirtus cardinalis: et reducit ad
 iustitiā. Cōsistit enī latria in eo qd reddit deo quod sibi
 debet. et propter h ad iustitiā reducit: nō qm spēs ad ge-
 nus: sed sicut uirt annexa ad principale que picipat mo-
 dū principalis. Dic nota qd glosa dicit sup illud psalmi
 Adorate scabellū rē. Caro xpi nō est adorāda illa adora-
 tione que soli deo debet. Ad cui intelligentiam scire te
 uoio qd humanitas xpi potest dupliciter considerari. uel
 put intelligit nō diuicta uo: et sic nō debet ei latria: s. h
 consideratio est in intellectu tñ. uel put intelligit vnita
 uerbo: et sic potest et debet honorari vno honore cu uo: et
 sic debet ei latria. uel alio modo: et sic debetur ei oulia uel
 hyperdulia. et ita loquitur predicta glo. Un dicit Aug. sup
 illo Joannis: Nō turbet cor uestru. Ego inqt dominicā
 carnē imo perfectā in xpo humanitatē ideo adoro quia
 a diuinitate suscepta et deitate vnita est: ut nō aliū et aliū:
 sed unū et eundē deum et hominē dei filiū esse confiteor.
 Deniq si hominē sepaueris a deo illi nunq credo neqz
 seruiō: uelut si qd purpurā uel diadema regale iacens in-
 ueniat nunqd ea conabit adorare. Cū uo ea rex fuerit in-
 dutus periculū mortis incurrit si ea cū rege quis adorare
 contempserit. ita etiā in xpo dño humanitatē nō solā uel
 nudam sed deitati vnitā. s. unū filiū deū uerum et hominē
 uerū si quis adorare cōtempserit eternaliter moriet. uide
 etiā in oulia. Itē potest etiā queri an ymaginib xpi ex-
 hibēd sit cultus latrie. Ad hoc dico qd imago potest dou-
 pliciter considerari. uel fm qd est res quedā: et sic null bo-
 nor ei debet: sic nec alij lapidi uel ligno. uel fm qd est yma-
 go. et quia idem motus est in ymaginē inqntū ymago et
 in ymaginatu: ideo vnus honor debet ymagini et ei cui
 est ymago. et ideo cum xps adorat latria: s. filr et ei imago
 adoranda est latria. Quare sit ad orientē adorandū: uide
 in tabernaculū: et etiam in ymago.

Latriensis. a latria dicitur hic et hatriensis: et hoc latriense qui latriam impendit.

Latrina ne penul. pdu. dicitur a lateo lates. et est latrina pua-
tus secessus. s. cloaca que latet in domo in loco puato: unde
et priuata dicitur. Quia autem dicitur latrina quasi latrat? an: quia ibi
anus latrat etymologia est secundum Dugum. Super illud autem. iiii.
Re. ca. x. Destruerunt edem baal: et fecerunt pro ea latrinas
dicit magister in historiis. i. subterraneos cuniculos ad
mundandas vias urbis.

Latro tras trati trare proprie canum est. et per translationem latra-
re dicitur fortiter garrire: vel contra rationem aliquam dicere. et
componitur: ut allatro tras. i. iuxta vel ad aliquid vel valde la-
trare. Collatro tras. i. si latrare: vel cum latrate latrare. De-
latro tras. i. valde vel fortiter latrare. Illatro tras. i. intus
vel contra latrare. Relatro tras. i. iterum vel retro latrare: vel
resistere: vel contradicere. Sublatro tras. i. parum vel post vel
subtus latrare. Et est latro neutrum cum omnibus suis compositis:
et cor. la naturaliter: ut patet in illo versus: Nat canis in pon-
to: latrat extra: fulget in alto.

Latro. a latus dicitur latro tronis compositis. et dicuntur latrones
satellites magnatum qui circumdant latera eorum quasi laterones
Item latro dicitur vispillio qui in siluis latet ut exspoliat transeun-
tes: et tunc dicitur a lateo tes. et inde hoc latrocinium nomen. et inde
latrocinorum nomen verbum deponen. i. predari: vel latrocinium
exercere. et cor. ci.

Latrocinorum nomen in latro expositum est.

Latrunculus li dimi. paruus latro.

Latumia mie vinculu: cathena: carcer: vel custodia carceris.

Latus teris neu. ge. dicitur a lateo lates: quia nobis iacetibus
latet. et cor. ipit la.

Latus ta tu in lato tas est.

Latusculu li dimi. paruus lat: et format a lat addita culmi.

Lauacru. a lauo uas dicitur h lauacru cri. i. lotio vel ablutio. et
cor. penul. naturaliter: sed in usu possit positioe eam pducere
Ubi in auroza ponitur penul. cor. ubi agit de oblatioe mas-
gorum. Illud de lauacro gallica lingua tenet.

Lauatio onis. i. baptismus: ablutio: a lauat ta tu lauati addi-
ta o. Ubi Eccle. xxxiii. Qui baptisat a mortuo et iterum tan-
git mortuum quod proficit lauatio eius: et est secundum antiquos qui re-
gulariter declinabatur lauo uas uani uare uatum. Sicut secundum il-
lam antiquitatem inuenitur hic lauatoz tozis: et hec lauatrix
cis: et hoc lauatozium rij.

Lauatoz tozis in lauatio onis expositum est.

Laudabilis. a laudo das dicitur hic et hec laudabilis: et h laud-
dabile quod est dignum ut laudet. Et componitur cum in: et dicitur h et
hec illaudabilis: et h le: quod non est dignum ut laudet.

Laudio das dari dare dari. unde hic laudatoz tozis: et h lau-
datrix cis: et hec laudatio onis: et h laudat ta tu: quod compo-
nitur cum in: et dicitur illaudat ta tu. i. non laudat. et quicquid inue-
nit non laudabilis pro illaudabilis: sed sit laudat. Laudo
componitur cum co: et dicitur collaudo das. i. simul laudare. Et est
actiuum cum omnibus suis compositis.

Lauerna ne: dea latronum et furum. et dicitur a lateo tes: vel a
latro latronis.

Lauo uas laui lautum vel lotum: inuenitur tamen uani uatum secundum anti-
quos quod est regulari. Lauare. i. mundare: purificare: vel
abluere. et inde lauo uis ui uere. i. humectare: aspergere vel
madefacere. Lauo uas et lauo uis cum omnibus suis compositis siquid
habent actiua sunt: et habent idem preteritum et supinum. et cor. hac
syllaba la in preterito: sed in preterito eam pducunt. Ubi quidam: Uices-
ra culparum lauet aut lauat ultor earum. Item: Qui rigat ille la-
uit qui mundauit bene lauit.

Lauo uis ui uere in lauo uas est.

Laureolu li: in laurus uide.

Laurus rea reum: in laurus uide.

Laurus ri. fe. ge. et hic laurus rus rui: et hec laurea ree quedam
arbor que nunquam uiriditate deponit: quasi laudus vel lau-
dea. unde a laus dicitur: quia olim cum laudibus ea victorum cas-
pita coronabantur: unde laudea dicebatur. sed postea muta-
ta est di in r: et dicitur laurea. et inde laurus rea reu. i. de lau-

ro existens: vel ad latrum pertinens et hec laurea ree. i. victo-
ria: vel corona de lauro. unde laureatus ta tu. i. laurea co-
ronatus. Item a laurea hoc laureum laurei. unde hoc in
teolu laureoli. Laureum etiam dicitur remuneratio que
consequatur ex ludo pro quo laurea corona victores re-
munerabantur. Laureolum uero dicitur ludus ille. et dicitur
quidam quod ludus ille est discus vel virga que superponi-
tur virge et ibi uoluitur. Ubi Iuuenalis: Laureolum uoluit
etiam bene lentulus exit.

Laus. a laudo das dicitur hec laus dis. et est laus ipsa uirtus
nitens. laudatio uero ipsa laudantis oratio. nam laus etiam sine
celebratione constat. et est unius syllabe laus.

Lausantes in lauso fas uide.

Lauso. a laudo das dicitur lauso fas. i. laudare. inde lausan-
tis. i. laudans: et lausantes. i. laudantes.

Lautia tie in lauticia uide.

Lauticia. a laut ta tu dicitur h lauticia cie: et hec lauticia cie.
epularum magnificentia. Proprie lauticie vel lauticie dicitur
deliciosi et delicati cibi vel mundicie. et inde lauticiosus li
sum: et lauciosus sa sum. i. deliciosus. et comparatur. et inde h
lauticiositas tatis.

Lautioz oris in lautus exponitur.

Lauciosus sa sum in lauticia est.

Lautus. a lauo vel lauo dicitur lautus ta tu. i. lauatus ta tu
siue lotus. Item lautus accipitur actiue secundum quod est nomen
tunc tantum ualeat lautus quantum se bene procurans: quod
munde et deliciose se procurans. Quidam tamen dicitur
lautus est syncopatum pro lauatus: quod non credimus esse
uerum. Et comparatur lautus tior sumus secundum Dugum. Ubi dicitur
Lautiores cibos quandoque sine culpa sumimus. i. purior-
iores uel deliciores.

Laxare. i. ampliare uel soluere secundum Dugum. unde laxata la-
Ubi in hymno beati Joannis baptiste: Ut queant laus
resonare fibris.

Lazarus interpretatur adiutus: eo quod a morte a domino fu-
it resuscitatus.

Lea lee: uel hec leena ne dicitur uxor leonis. et dicitur a le-
Job. iiii. Uox leone et dentes catulorum leonum conterriti sunt.

Lebes tis mas. ge. paruus cacab: cognatus. s. cacab. et facit
cusatiuus singularis lebetem uel lebeta. et hunc sumitur h le-
ta te pro eodem. unde lebetes inuenitur in plurali numero in
ueteri testamento: ut patet Exo. xvij. et pdu. penul. genitum
siue e ante t. Ubi in auroza: Dignos presbyteros credo li-
gnare lebetas. Et scias quod proprie in notatiuo uulgaris
cabus appellatur uas eneu. s. paroliu. Lebes uero est uas
pideum quod dicitur lanezo.

Lebeus dicitur est iudas iacobi: Uide in iuda. et actiue penul.

Lecca ce est proprietas lingedi uel leccacitas: a lingo dicitur.

Leccacitas. a lingo gis dicitur h leccacitas tatis: et h leccac-
tozis: et hec leccatrix cis. nam talium est lingere.

Lechi. i. maxilla: sicut habet Iud. xv.

Lechitus ti mas. ge. uas est. s. ampulla: ut dicitur de auriculo
secundum Dugum. Papias uero dicit: Lechitus in regnum libro an-
pulla olearia. et pdu. penul. Ubi in doctrinali dicitur: sed p-
ducuntur lechitus et hermaphroditus.

Lectica. a lectus dicitur hec lectica ce. i. currus in quo defertur
ctus: uel est cortina circa lectum: uel etiam ipse lectus. et dicitur
tunc lectica secundum quosdam a lectis herbis. et est idem quod ibi
secundum Dugum. Papias uero dicit: Lectica dicitur lectus impatorum
pdu. penult. Ubi Quidam: Lectica dicitur dissimulante ab
Isai. lxxj. In lecticis et in mulis et in carrucis. Et a lectica
dicitur lecticari rij quod ducit currum: uel quod facit lectulos: uel qui
in lectulo iacens portatur. et lecticari ria rui mobilius dicitur
nam in eodem sensu: uel quod pertinet ad lecticam. et h et hec lectica-
lis: et hoc le in eodem sensu.

Lectio onis fe. ge. formatur ab hoc genitiuo lecti de lectu
cta ctum addita o.

Lectistemium. lecti cti componitur cum sternonnis: et dicitur h lectistem-

niunij
stemu
cus in
Lectio
pino. s.
ro: fiam
Lectio
Lectio
no de l
Lectio
redo
collige
sonas
qui ex
fione: s
et freq
lecto
fidue
fia lecto
psalmie
Lectio
deriuat
Lectio
pido. et
Lectio
duratio
Lectio
q et circa
uignu
illa cera
inde h
spoda: in
etia hui
lecti pro
genera
ta cui m
Lectio
re. et dicit
lis: et h
dis si sum
Lectio
vel ualde
Perlectio
dere. Ob
ru vel re
cunt pro
et hanc
ducit fm
gis tran
Et hoc
a in pro
Lectio
retractio
Lectio
legalis. a
den. vnd
lis lis le
Lectio
legati
legatio on
legat ta
Lectio
Legati
Lectio
omittit
nepote
tis. Ubi
Et hinc
gaturus:
gas pro
sine missa
sus legati

niū nij. i. lect^o strat^o z preparatus: vel locus in quo lectuli sternunt. i. preparant: vel pāni vel stramēta lectoz: v^l loci in quo hoīes sedere vel iacere consueuerūt.

Lectio tas frequē. est de lecto ctas. z format ab vltimo sup^o pino. i. lectatu a mutata in i cor. z u in o: vt a lectatu lectis: sicut etiā in rogatu fit rogito.

Lectiuncula le dimi. parua lectio.

Lecto ctas. i. frequēter legere. z format a lectu vltimo sup^o no de lego gis: ouersa u in o fit lecto.

Lector ctoris dicit a lego gis. z dicit lector a legēdo. i. pcur rēdo. vñ z nauis dicit legere qēqd p^otrāsit. vel a legēdo. i. colligēdo oīa q legi qñi collector. vel a legēdo. i. figurarū sonās p^onuādo. z differt a participio: qz nō oueniūt aliis ex eadē causa. p^oicipiū enī ouenit alicui ex actu v^l p^ossione: s; nomē v^obale ouenit alicui nō ex actu vel p^ossione s; ex frequētia vel assiduitate vel industria. Dicit enī aliq^o lector vel qz sciētā vel etiā peritiā habet legēdi: vel qz assidue vel frequēter legit. vnde z ab officio dicitur in ecclesia lectozes a legēdo frequēter: sicut psalmiste dicuntur a psalmis canēdis. Uide in ordo z in scribo.

Lectorius ria riū quod pertinet ad legendū vel ad lectozē: z derivat a lector ctoris.

Lectūctri. a lego gis dicit hoc legiū gij pro eodē. i. pro pul pito. z dicit filr a lego gis.

Lecturioris. i. legere volo: a lectu format addita rio: z meditationē significat. z cor. u ante rio.

Lect^octi dicit a lego gis: qz antiq^o solebāt legē in lectis suis q^o circa lectulos habebāt parietes illitos cera: vt si aliq^o dignū memorie occurreret animis eoz statim graphio ī illa cera illud designarēt ne possent tradere obliuioni. Et inde h^o lectul^o li dimi. Et nota q^o exterior pars lecti dicit spōda: interior pluteū. Et vt dicit Prif. h^o lect^octi q^o antiq^o etiā hui^o lect^o q^ote decli. ptulerūt. Et vt dicit Jfi. Senial lecti proprie sunt q^o sternunt puellis nubentibus: sic dicti a generādis liberis. De hoc vide in genius. Item lectus ta cū mobiliter declinat. z tūc ē p^oicipiū de legoz geris.

Ledo dis si sum ledere. i. frāgere: terere: vulnerare: vel necare. z dicit ledo qñi late edo. z est etymo. vnde h^o z h^o ledibili: z h^o le. z h^o z h^o lesibilis: z h^o le. Ledo cōponit: vt allido dis si sum. i. ledere ad aliq^od. Collido dis si sum. i. fil ledē. Elido dis si sum. i. valde v^l extra ledere. Illido dis. i. int^o vel valde ledere. Interlido dis si sum. i. interpolatim ledē. Perlido dis. i. pfecte ledē. Prelido dis. i. p^o alijs v^l an le dere. Oblido dis. i. ptra vel circa ledere. Relido dis. i. iterū vel retro ledere. Ledo z eius cōposita sunt actiua: z faciunt p^oteritū in si z supinū in sum. Itē ledo vbiq^o p^odu cit banc syllabā le: quā cōposita vbiq^o mutāt in li: filr pro ducit fm Hug. Et Prif. in p^omo maio. dicit. Ae dipht^o gis transit in i productā: vt quaero inquirō: laedo illido Et hoc patet q^o ledo scribit per ae diphtogū: sed tacef a in pronūciatione.

Ledo donis fe. ge. i. maris exundatio: sicut malma ē eiusdē retractio. z dicit a ledo dis.

Leona in lea exponitur.

Legalis. a lex derivat h^o z h^o legalis: z h^o le q^o legē seruat z fidem. vnde legaliter aduerbiū. z hec legalitas tatis. z legalis le: quod pertinet ad leges.

Legatari^o rij in legatū est.

Legatio onis. i. missio fe. ge. z format a legati genitiuo de legat^o ta tū: addita o fit legatio.

Legatiuncula le dimi. parua legatio.

Legati a lego gas dicit: z est legatū quod in testamento ouinit. z differt a caduco: q^o s. cū fili^o deest cadit sup nepotē vel aliū de cognatione: sed legatū extraneo dimittit. Vñ Jme. Legatū omne capis necnō z dulce caducū Et hinc legatarius ria riū quod pertinet ad legatū: z h^o le gatarius: z hec legataria cui legatū dimittit. Item a lego gas pro mittere dicitur hic legatus: z hec legata. i. missus sine missa: vel nūcius sine nūcia. Vñ versus: Legat^o missus legatū morte relictum.

Legere in p^oterito p^odu. pmas duas syl. sed in infinitiuis eas cor. Vñ qdā: Nō audes legere q^o nō legere p^oiores.

Legia gie fe. ge. est parua nauis. z dicit a lego gis qz legat i. pcurrat z transeat aquas.

Legibilis. a lego gis dicit hic z hec legibilis: z hoc le aptus ad legendum.

Legio onis fe. ge. dicit a lego gis qz legebant. i. eligebāt q^o deberēt esse de legione. vel legio dicit a lex gis qz lege in castris se habebāt: vel lege in legione dispositi erāt. Pro prie qdē lingua macedonū dicit falang v^l falanga: galloz rū caterua: nostra legio. Et sunt in legione sex milia sexcēti sexaginta sex hoīes: in cohorte qngēti: in manipulo du cēti: in cēturia centū: in turma vel alia triginta hoīes. sed turma est peditū: ala militū: in decania decē fm Hug.

Legionari^o ria riū de legione existens: v^l ad legionē parti nens. z dicit a legione.

Legista ste cōis ge. dicit a lex: z est legista qui docet legē: v^l qui vacat legibus.

Legitim^o. a lex dicit legitim^o ma mū. i. bon^o fm legē habitus v^l factus. z scribit p vnū t. cor. enī antepenul. Quid^o de arte: Legitimū finē flāma virilis habet.

Legito tas penult. cor. i. frequēter legere. z format a secūda psona p^ontis indicatiui modi hui^o vbi lego gis remota s z addita to: vt lego legito.

Legiū gij exponit in lectūctri.

Lego gas. a legi p^oterito mutata o in i fit lego legas. i. mittē vt rex legauit ioannē in tusciā. Et legare est in testō aliq^od alicui dimittē. z pprie p manū hēdis. Et cōponit: vt alle go gas. a lego gas. i. alioz s; legare. Collego gas. i. fil le gare. Delego gas. i. de vno loco ad aliū vel deorsum lega re. Obligo gas. Relego gas. Lego gas cū oīb^o suis cōpo fitis est actiū: z p^odu. le. s; lego gis cori. le. Vñ vsus: Si tua scripta lego scriptū lege q^o tibi lego. Et Prif. dicit in octauo libro: Lego gas z lego gis: z dico cas z dico cis etiā in prima psona habēt differētiā tēpoz. nā lego gas z dico cis penl. pducit: s; lego gis z dico cas cor. Vñ vsus Prima dico lego: tertia dico lego.

Lego gis equocū est. Legere enī est furari v^l colligere Isa. xvij. Spicas leget. Itē legere. i. trāfire siue nauigare. Act. xxvij. ca. Legebāt cretā. Itē legere est scriptarū figurarū sonos pferre: v^l ex scriptis figuris p^onuāabilia colligere. z ita legere est furū z virginū z nautarū z viatorz z cleri corū. Vnde versus: Fur aurū virgo flores: mare nauta: li brosq; clericus: equo ce singula quisq; legit. Redde singu la singulis z distingue significationes. Lego cōponit: vt colligo gis gi lectū. i. simul legere. Diligo gis leri lectū. i. amare. Deligo gis. i. de alijs legē. Eligo gis gi ctū. i. excers pere qñi ex alia aliq^od legere. Itē intelligo gis leri ab int^o z lego: z mutat r in l. Perlego gis. i. pfecte legere. Preligo gis. i. an legē. Religo gis. i. retro v^l iterū legē. seligo gis. i. eligē seorsū qñi ab alijs legē. subligo gis. i. furari: qñi sub^o v^l latēter legere. Cōponit etiā cū nec: z dicit negligo gis cabiecta z assumpta g p adiectionē. Lego gis z oīa ei^o cō posita sunt actiua. Itē oīa cōposita a lego mutāt e in p^onti simpliciē in i: vt colligo diligo intelligo pligo pligo seli go p^oter relego q^o nō mutant le in li cā differētie ad reli go gas. s; p^oteritū z supinū sui simplicis seruat inmutata: vt collegi collectuz: elegi electū: p^oter intelligo diligo z negli go q^o mutāt p^oteritū sui simplicis: vt dilexi neglexi intel leri fm Hug. De h^o etiā dicit Prif. in. x. li. Lego inq^ot legi i cōpositiōe in gi facit seruās simplicis p^oteritū: vt colligo gi: relego gi: q^o cā differētie nō mutant le in li. Excipiūt a lego tria cōposita mutātia simplicis significationē q^o nō faciūt in gi s; in xi. z sic nō retinēt simplicij p^oteritū. i. negli go glexi: intelligo leri: q^o antiq^o interlego leri p^oferbant diligo dilexi. Nec Prif. De p^odictoz p^oteritis tal^o dat vsus Si lego nō mutat nisi di iunxeris inter.

Legumē. a lego gis dicit h^o legumē minis qz legit. i. colligi tur manu. vnde z legumē qñi lectū manu dicit. z ē etymo lo. vel legumē a legēdo. i. eligēdo. Ueteres enī queq; me

- liora erāt. s. fabā pisam z lēticulā legebāt. i. eligebāt. vel qz meliora eligunt pro semine. z pdu. penulti. legumen.
- L**eguminari². a legumen h leguminari² rij: z leguminaria rie q vel q custodit vel vendit legumina. z adiectiue leguminari² ria riu qd fit de legumie: vl qd pñet ad legumē.
- L**elix gis sic dicit Dug. h z h lelex gis qdā pplis est q pmo dicebat lex legis: s; postea cā differētie geminata est syllaba. Et inde lelegi² gia giū. Papi. vō dicit lelex gis ppriū gētis penf. cor. Pñs. etiā vbi determinat de septuaginta octo terminatiōib² tertie declinatiōis sic dicit: In ex corde. vt hic lelex legis: z hic illex ilicis.
- L**ema vel lemos grece latine dicit vo zago.
- L**emanus ni quidā fluvius in alemania.
- L**embus bi mas. ge. parua nauicula a lego gis dicitur. vnde lembulus li dimi. alio noie linter. i. carabus q naue in fluuijs z paludibus vtuntur.
- L**eminas in libya tradūt truncos sine capite nasci: os z oculos habere in pectore: ita dicit Jsi. in. x. li. etymolo.
- L**emos in lena vide.
- L**emur muris mas. ge. Nota h q Lemur fuit frater Romuli. vnde h lemur muris qñ remur. Lemures proprie dicte sunt. fantastice apparitiones z nocturne q apparebāt Romulo post mortē Remi quē interfecerat vl interfici fecerat. z iō dicti sunt lemures qñ remures. Un̄ Doza. in epi Nocturnos lemures portētaq; thessala rides.
- L**ena. a leno nonis dicit hec lena ne. i. leccatrix vl filiatrix stupri. Lena etiā inuenit pro quodā genere pallij. Unde Persi²: Qui circa humeros hyacintina lena.
- L**ender cis fe. ge. i. tarinus vermis in largo.
- L**endiculus li paruus lens.
- L**endofus sa sum lendibus plenus: a lens dis dicit.
- L**eneus nei mas. ge. i. bachus. z dicitur a lenio nis qz leniat curas: vel qz fit lenis ad portādū. vel leneus dicit a lenoy quod est lacus vel culpa in quā vel in quē vinū decurrit expressum. z etiā lacū dicit bachus pducere. Et inde leneus nea neū. i. ba. hicus.
- L**emen minis. i. lenimentū. z dicit a lenio nis. z pducit ni.
- L**enio nis mui nitū. i. placare: humiliare: lenē facē. vñ h lenitio nis: z h lenimen minis: z h lenimentū ti: z h z h lenis: z h ne. Et compaf lenis nioz nissimus. vñ lenit nius nissime aduerbiū. z h lenitas tatj. z h lenitudo dinis. Lenio componit: delinio nis. Oblinio nis. i. placare: lenē z dulcē facē: ob aliqd lenire. Lenio z ei² cōposita actiua sūt z pdu. lenio vbiq; hāc syl. le: quā ei² cōposita mutāt in li: z eā pducūt. vnde fit qdā coincidentia int̄ h cōpositā z cōposita a lino nis. Qz lenio pducat pñā p3 p Quidiū de arte dicentem: Leniet incipiēs oīa sentit amor. Et Doza. in epi. Lenioz z melioz sis accedēte senecta.
- L**enipes pedis ge. oīs. i. lenes habens pedes. z cor. penult. tā nominatiui q; genitiui.
- L**eno nonis mas. ge. i. leccator vel filiator stupri. z deriuat a leno nis: qz mētes miseroz blādiēdo z deliniēdo seducit vt nudinet eozū corpora.
- L**enocinoz. a leno nonis deriuat lenocinoz naris atus sum nari. i. leccacit viue: vel meretricari: vl illud officiū exercē s. stupri adulatōe famulari. vnde h lenociniū nij. i. leccacitas vl lenitudo: vl act² vl offiū lenonis. z cor. ci lenocinoz.
- L**ens lendis fe. ge. dicit a lent² ta tū. z est lens dis fet² sextus pedis. Un̄ qdā: Lens lēdis capiti lens lentis cōuenit ori. Itē ali²: Lēs mordet p d: mordet si capiat t. Itē lens aīal lendis lens pro legumine lentis. Itē a lent² deriuat hec lens lentis quoddā gen² leguminis: qz humida z lenta ē: vel quia lente surgat.
- L**ens tis in lens dis exponit.
- L**enteo. a lento tas dicit lenteo tes tui eē vl fieri lentū. inde lentesco scis inchoatiū.
- L**enticula le dimi. quoddā legumen idem qd lens tis. Itē lenticula parua z rotūda macula in carne ad similitudinē lētis. vnde lenticulosus sa sum. i. plen² lenticulis. Et in his significatiōib² dicit lenticula a lens tis. Itē lenticula dicit
- cif vas olearū ex auro z argēto pprie: z tūc dicit a lentido: qz reges z sacerdotes inde limebant z inungebant.
- L**entigo. a lens tis dicit h lentigo ginis. i. vestigiū pulari macularū in corpe. s. lenticula. z pdu. ti. Un̄ qdā: Est bona lens comedi nō lentigo faciei. Et a lentigo dicit lentiginosus sa sum. i. plenus lentigine.
- L**entiscus sci fe. ge. qdā arbor dicta a lent²: qz cuspis ei² tanta sit. i. mollis z flexibilis. *vide in Cibus*
- L**enitudo dinis in lentus exponit.
- L**entos grece plen² vel plenitudo latine. Et hinc cōponit definitia in lent²: vt vinolent²: sōnolent². Est enī regula Oīa noīa cōposita apud latinos in lent² definitia sunt cōposita ex pcedētib² dictiōib²: z lentos greco: vt sōnolent² a sōno z lentos greco. vinolent² a vino z lentos greco. z oīa significāt rem plenā rei appellatē p dictionē pcedētē in cōpositione: vt vinolentus. i. plenus vino. somnolentus. i. plenus somno.
- L**entus. a len² deriuat lent² ta tū. i. flexibilis: vt lenta salix: z lent². i. ociosus. z lēt². i. piger z tard². z lent². i. mollis: nō fortis: vt arcus lent². z lent². i. nō bene ficc²: vt frumentū ē lentū. cū nō est bene ficcū. Qz aut qdā dicit lent². i. plen²: ppter h cōposita vinolēt² sōnolēt² z filia: friuolū ē. nūq; enī lēt² inuenit in tali significatiōe: nec pdicta noīa cōponit a lent². s; a lētos greco qd significat plenitudinē hē dixi in lentos. Lent² compaf lentioz tissim². vnde lentius tissime aduer. z h lenitudo dinis. z format ab hgnitiuo lenti addita tudo. Itē a lento dicit lento tas tantare. i. curuare vel flectē: vl tardare: lentū facere fin Dug. Papi. vō dicit: Lente. i. paulatim gradatim tarde lenit Lēt². i. tard²: segnis: inefficax: lāquid²: ociosus. Ex pōdō p3 q ille vsus nō ē recipiēd²: Plenū: flexibilē: tardū: lēt² tibi mōstrat: Quia fin Dug. lent² nō inuenit pro plen².
- L**enulus li dimi. paruus leno.
- L**enūculus li dimi. paruus leo.
- L**eo les leui letū lere. i. destruere delere: s; nō est in vsu. z cōponit deleo les leui letū lere. i. destruere. Leo z eius cōposita sunt actiua.
- L**eo. a leon abiecta n dicimus nos latini hic leo leonis. et dicit Jfido. xij. etymo. leo grece latine rex interpretat qz princeps sit omniū bestiarū. Uirt² eozū in pectore est firmitas in capite: cū dormiūt vigilant oculi: cū ambulāt cauda sua cooperiūt vestigia sua ne eos venator inueniat. cū genuerint catulos trib² dieb² z trib² noctib² canis dormire fertur: tunc deinde patris rugitu vel fremitu rotuti tremefactus cubilis locus suscitare dicit catulū dormientem. Circa hominē eoz natura vt nisi lesi nequeant irasci. Patet enī eoz misericordia exēplis affictis. pstratis enī parcūt. captiuos obuios repatriare permittit. Dominē nō nisi in magna fame interimūt. De leone enī dicit Ambro. in Hexameron. vi. Leo natura superbus feror: aliarū ferarū generib² miscere se nescit: s; qñ rex qdā plurimoz dedignare consortiū. Qui etiā cibū fastidit bo sternū: etiā sue esce ipas reliquias aduersat. Que aut les sociare fera audeat: cui² voci tant² naturaliter inest terror vt multa animantiū que per celeritatē impetū ei² possent euadere rugientis eius sonitu velut quadam vi amonita atq; icta deficiunt. Leo gallū z maxime albū verē. Leo eger simiam querit vt eam deuoret qua possit sanari. Oīs fera egra canis hausto curat sanguine. Et scias q leo aliqñ signat xpm: aliqñ diabolū. Un̄ dicit Grego. in v. mora. Quia natura vniuersiū rei ex diuersitate componitur in sacro eloquio per rem quamlibet licite diuersa figurant. Habet quippe leo virtutē: habet z sententiam. vtrūte ergo dñm: seuitia diabolū signat. Un̄ dicit in Apocalip. Uicit leo de tribu iuda. De diabolo vō dicit vnt apostolorū: Sicut leo rugiens circuit querens quem deuoret. De leone autē in quantū signat christum dicit Salomon in. xxx. capitulo prouerbiorum: Tria inquit sunt que bene gradiuntur: z quartum quod incedit feliciter. Leo fortissimus bestiarum ad nullius pauebat occu-

sum: Gallus succinctus lumbos. Et aries: nec est rex qui resistit ei. Et qui stultus apparuerit postquam eleuatus est in sublimi: sicut exponit gregori in xxx. li. mora. Ipse quippe hoc loco leo ponitur de quo in Apocalypsi scriptum est: Uicis leo de tribu iuda: qui fortissimus bestiarum dicitur: quia in illo quod infirmum est dei fortius est hominibus: quia ad nullius pauet occursum. Dicit enim: Venit princeps mundi huius: et in me non habet quicquam. Gallus succinctus lumbos. id est predicatorum sancti: et in terribus noctis tenebras verum mane nuntiantes qui succincti sunt lumbos: quia a membris suis restringunt fluxum luxu luxurie: in lumbis quippe luxuria est. unde et eis a domino dicitur. Sint lumbi vestri circumditi. Et aries nec rex est qui resistat ei. quem arietem in hoc loco accipimus nisi primum intra ecclesiam ordinem sacerdotum: de quibus scriptum est: Afferte domino filios arietum: qui per excessum suam gradientem populum quem non subsequenter omnium greges trahunt quibus spiritualiter recte viuuntibus nullus rex sufficit omnino resistere: quia quantumlibet persecutor obuiet: intentionem eorum non valet impedire. Sitiunt enim ad eum quem desiderant et anxie currere et moriendo peruenire. potuit ergo leo primum: gallus secundus: tertius aries. Apparuit enim christus primum: deinde sancti predicatorum apostoli: et tunc demum spirituales presbiteri ecclesiarum: propositi videlicet et duces gregum qui sunt doctores sequentium populorum. verum quia post hoc antichristus apperbit: ergo illud quartum subdidit dicens: Et qui stultus apparuerit postquam eleuatus est in sublimi. ipse quippe in sublimi eleuabitur quum deum se esse mentietur: sed eleuatus in sublimi stultus apparebit: quia in ipsa elatione sua per aduentum veri iudicis deficiet. De quo nequam moueat quenquam quod superius dictum est quod incedit feliciter. Tria quippe incedere bene dicitur et quartum feliciter. Non enim omne quod feliciter bene neque in hac vita omne quod bene feliciter. nam leo et gallus et aries bene incedunt sed non hoc feliciter: quia persecutionem bella patiuntur. quartum vero feliciter et non bene incedit: quia in fallacia sua antichristus graditur: sed iuxta bene tempus vite presentis in sua fallacia prosperabit sicut de eo sub antiochi specie per danielum dictum est: Robur datum est ei extra iugum sacrificium propter peccatum: et prosterneret veritas in terra et facit et prosperabit. Quod Salomon ait: Incedit feliciter: hoc daniel dicit: prosperabit. Quod autem per leonem Marcus evangelista figurat: dicitur in Marcus.

Leocrisis: leucos quod est album componitur cum chryso quod est aurum: unde dicitur hoc leochrysis gemma aureo colore interueniente candida vena secundum Dugui. Papi. vero dicit: Leochrysis gemma est colore aureo vena candida interueniente.

Leon ontis: in leos vide.

Leonus: na nū: penul. pdu. id est res leonis vel ad leonem pertinentis: unde dicitur a leone ontis.

Leontopbonus phoni: fe. ge. dicitur a leone quod est leo: et dicitur leontopbonus quedam bestia modica sic dicta: quia si capiat et exurat et eius cinere carnes asperse ponantur per vias leones necant: si quantumlibet ex illis sumpserint.

Leopardus: pardi mascul. ge. componitur a leone et pardus: et dicitur hoc leopardus dicitur quod regulariter dicitur leonispardi: ut ex utraque parte declinetur. et nascitur leopardus ex daulterio leone et pardi: vel parde et leonis: et hinc hoc leoparda de secundum Dugui. Papi. vero dicit: Leopardus ex daulterio leone et pardi nascitur: et tertia originem efficit: unde dicitur. et sic vult Dugui. quod componatur leopardus ex duobus rectis: et id est ex utraque parte regulariter declinetur. Alij vero dicunt cum quibus ego: quia leopardus componatur ex corrupto et integro. scilicet ex lea vel leena et pardi: et sic regulariter notatiuus declinat: et obliquus manet indeclinabilis. non enim dicitur leopardus eo quod sit partim leo et partim pardi: sed quia natus ex lea et pardo: et hoc sentit magister bene.

Leos: apud grecos equocum est: Leos. id est populus: leos. id est princeps vel rex. unde greci dicunt: leon quoddam animal: quia princeps sit omnium bestiarum: et hinc abiecta non dicimus nos hoc leonem.

Lepidulus: in lepidus exponitur.

Lepidus: da dum dicitur a lepus: et est lepidus sale sapientie dicitur suavis curialis mollis et dulcis: et comparatur lepidus dicitur dissimulus: unde lepide diuis dissimile aduer. et hoc lepiditas tati

et lepidulus la lū. id est aliquantulum lepidus: et hoc lepidus de. id est antiquorum patrum imago. Et componitur lepidus cum in: et dicitur ille lepidus da dum. insuavis insipidus: secundum Dugui. Greci. facit differentiam inter lepidus et facetus. unde dicitur: Sed verbis lepidus aliquis factusque facetus.

Lepozinus: na nū: in lepus vide.

Lepozius: ria nū: in lepus vide.

Lepos: oris mascul. ge. dicitur a lepus: et est lepos dulcedo et suauitas in verbis: quia lepozina caro suavis est: et pdu. penulti. genitiui lepos poris: sed lepus oris eam cor. unde versus Silvia tenet lepozem: sapientis lingua lepozem. vide etiam de lepos in quarta parte in capitulo de coloribus rethoricis.

Lepza: purigo genis componitur cum leone les: et dicitur hec lepra pro. scilicet aspitans cutis cum puritu et squamosa quia let. id est delet puriginem. id est scabiem per hoc quod foras emittit: vel quia per puriginem delet carnem hominis. vel dicitur a lepidus herba cui est similis in asperitate et in squamositate. unde leprosus factus sum. et comparatur leprosus fior fissimus. unde leprose sius fissime. et hec leprofitas tatis. An leprosus debeat celebrare missam: dicitur in dictione missa.

Lepus: a leuis dicitur hoc lepus oris quasi leuis pes: quia leues habeat pedes et velociter currat: et est ethymo. et cor. po. unde lepozinus na nū penul. pdu. et lepozius ria nū penul. cor. unde hoc lepozia rie dicitur quodam vitis que cito tendit ad maturitatem: et est lepus per miscui ge. et inde addita culus fit diminutiui hoc lepusculus li pius lepus. Prover. xxx. ca. Lepusculus plebs inuualida. unde dicitur. Psal. in. iij. li. Lepus quod solus in us masculi nū siue epizenū dissyllabum latinum tertie declinationis affusum mit nō culus: et facit diminutiui: ut lepus lepusculus.

Lepusculus: penul. cor. in lepus vide.

Lesibilis: a ledo dicitur hic et hec lesibilis et hoc lesibile id est quod ledibilis.

Lesio onis: fe. ge. est lesura a ledo dis: vel a lesus factus sum lesi addita o per formationem.

Lesura: re fe. ge. id est lesio a ledo dis.

Lesus: factus sum a ledo deris participium.

Letalis: a letum dicitur hic et hoc letalis et hoc le. id est mortalis. inde letaliter aduer. id est mortaliter et pdu. ta.

Letamen: minis neu. id est fimum sic dicitur eo quod suo nutrimento leta reddit gramina.

Letania: me. id est rogatio vel inuocatio: et proprie per mortuis facta et dicitur a letum dicitur secundum Dugui. et acuit penul. Papi. vero dicit: Letanie grece latine dicuntur rogationes que inducuntur propter rogandum deum et impetrandum. vide in exomologesis.

Letargia: gie penul. acuta. vide in dictione letargus.

Letargus: a lethe quod interpretatur obliuio dicitur hic letargus quia morbus obliuionem afferens et somnum. unde in Boec. Phisica inquit letargum patitur. scilicet com morbum illusarum mentium: unde letargia ca cum penul. cor. id est obliuiosus: vel quod letargum patitur. et hoc letargia gie penul. acuta: ipsa obliuionis infirmitas. scilicet oppressio cerebri cum obliuione et somno iugi.

Letatus: ta tum. id est mortuus vel mortificatus: et dicitur a letum dicitur. unde Qui. methamor. Quo si intravit letata quoque corpora vidit. et scribitur per oe diphthongum sic loetum. Inuenit et letatus tum a letor taris participium. unde in psal. Letatus sum in his que dicta sunt mihi: et tunc scribitur per ae diphthongum sic letor.

Lethe: a leone les dicitur lethe huius lethes: palus infernalis: quia de let memoria. unde et interpretatur obliuio: quia ex quo aie bibunt de aqua illi patiuntur obliuionem preteritorum secundum poetam: vel futurorum secundum philosophum. unde letheus thea theū. id est infernalis vel pertinens ad lethe vel obliuiosus. unde et lethea papauera dicitur cimus: quia obliuionem mandentibus offerunt et acuit penulti ma. Luca. in. iij. Ne non lethe iunx obliuio ripe.

Lethe: fe. ge. quedam arbor cuius succus gustatus offert obliuionem: et dicitur a lethe. Lethe componitur cum fagin: quod est comedere. et dicitur hic letheofagus gie: fructus illius arboris que valet ad irritandum amorem. unde Qui. de remedijs: Illo letheofagos illo serenos in antro: Esse puta re. vel legitur ibi secundum quosdam loetofagos per oe diphthongum in

- prima syllaba et sine h in secunda syllaba. Est autem leto fagus fa-
gi vermis corpora mortuorum comedens. et componit a loe-
tu ti quod est mors et fagus quod est comedere.
- L** etheus thea theu penul. acuta in lethe exponit.
- L** etofagus: in lethe vide.
- L** eticia in letus exponit.
- L** etifer ra ru penl. cor. i. ferens mortem: a letu et fero fers: compo-
nit per oe diphthongum: vel laetifer ra ru. i. ferens leticiam a fero
et letus vel leticia: et tunc scribitur per ae diphthongum.
- L** etifico cas caui care catu verbum actiuum. i. letu facere. et com-
ponit a letus ta tu et facio et cor. fi.
- L** etutu. i. mors per oe scribitur secundum Papiam. et dicitur a leo les. unde di-
citur Papius in ix. li. a deleo deles: cuius simplex leo in usu non est
deletu fit. unde et letu ipsa res quae delet vitam quasi a leo simplici
quod in usu non profertur est. unde quidam: Linque metu leti nam
stultu est tpe omni.
- L** etus ta tu per ae scribitur quia latitudine dicitur: quia gaudeo metus
dilatare secundum Papiam. Dugui. vo dicitur a latus ta tu derivatur
letus ta tu. i. hilaris quasi latus: quia lata et extensa habet faciem
solent enim laeti faciem distendere: contra tristes corrogare. et com-
ponit letus tior simus. unde lete tius sine aduer. Item a letu ti
addita cia fit leticia cie quasi leticia: et est leticia vultus: gau-
diu metus: et exultatio vo verborum et mebrorum. Item a letu dicitur
letor taris tatus sum. et componit colletor taris: et est de po-
nentale letor cum suis compositis: et est scribitur per ae diphthon-
gum. Letus componit ut preletus quaeletus tamletus. i. valde
de letus.
- L** eua ue fe. ge. i. sinistra. et dicitur a leuo uas: quia aptior fit ad le-
uandu et portandu aliquid. ipsa enim portat clypeum: et ense et
ut dextra expeditio fit ad agendum: unde leu leua leuu. i. fini-
ster vel malus vel puerilis: et pdu. le. sed leuo uas cor. le.
- L** euatozium rij in leuo uas vide.
- L** eucos grece dicunt albu.
- L** eucothoe leucothoes fe. ge. i. alba dea. s. auroza vel hyno-
mater portuu: et componit a leucos quod est albu et theos deus
secundum Dugui. Papius. et dicitur lacothee vel leucothoa. i. alba
dea quae est auroza.
- L** euga funis passibus mille quingentis. leugas galli vocant
greci stadia: nos miliaria secundum Papiam.
- L** eui interpretatur additus vel assumptus. dixit enim Lyra quoniam
peperit eum: Non ambigens de amore viri: nunc mecum erit vir
meus: quia peperit ei tres filios: et tunc acuit in fine. Item leui
est preteritum de lino nis leui letu: de leo les leui quod non est
in usu. Item leui est nomen datiuus huius nominis hic et hec le-
uis et hoc leue: et tunc prima actiuus.
- L** eua ue quedam mensura terre que quingentis passibus
funis. et dicitur a leuo uas.
- L** euiathan est serpens tortuosus in aquis. s. diabolus in mundo
qui in huius seculi mari volubuli versatur astutia: et acuit in
fine. et interpretatur additum eorum quorum. s. nisi hominum quibus
in paradiso semel culpam peccati intulit: et hac usque
ad eternam mortem quotidie pessimis suggestionibus exten-
dit quibusdam reatum fenore peccati multiplicat penas pecculdu
bio sine cessatioe coaceruat. Sed quaeque leuiathan per an-
tiphrasim siue per irrisione vocari. Primo quippe hominis plu-
sione calida diuinitate additum se prohibuit: sed immortalitatem
tulit. Additamentum hominum quod per irrisione dici potuit
quibus dum huius quod erant se addere spondet: et hoc quod erant fal-
lendo subtraxit. sed leuiathan iste hamo captus est: quia in
redemptione dum per satellites suos escam corporis momordit
diuinitatis illum aculeus perforauit quasi hamus quippe fau-
ces deglutientes tenuit: dum in illo et esca carnis patuit quam
denotator appeteret: et diuinitas passionis tpe latuit quae
enecaret: sicut dicit Gregorius in xxxiij. lib. mora. exponens
illud Job. xl. ca. An extrahere poteris leuiathan hamo.
- L** euidentis a leuis per non ponderoso dicitur huius leuidensis huius
leuidensis quedam vestis dicta quia caro filo leuiter densata
fit. et videtur componi a leui et densus.
- L** euigo a leuis quod est planus derivatur leuigo uigas penul.
cor. et est leuigare planare limpidiare leue vel planu facere
- Et videtur componi a leuis et ago agis: sed potius est ethymo-
logia leuigo. i. leue ago quae compositiois ostensio. unde leuiga-
tus ta tu. i. planatus vel politus: Gene. vi. ca. Secit arcam
de lignis leuigatis. Item a leuigo hec leuiga leuige instru-
mentu leuigandi: quod est complanatoriu vocatur.
- L** euio uias inuati derivatur a leuis per non ponderoso. et est le-
uiare leue facere vel exonerare pondus auferre vel dimi-
nuere quod vulgo dicitur allebigare. Et componit ut alleuio uias
colleuio uias. et est actiuum cum omnibus suis compositis.
- L** euipes a leuis et pes componit leuipes pedis ge. ois et pe-
nul. cor. vbi quae. i. leues habes pedes. s. planos vel agiles.
- L** euir leuiri mas. ge. a leuis dicitur. Et est leuir cognatus. s. frat-
mariti vel vxoris: quasi leuis vir a quibus videtur componi
et cor. penul. gra.
- L** euus in leuo leuas exponit.
- L** euiscor a leo les quod est deleo les dicitur leuiscor ris verbum co-
ponen. sed non est in usu: et inde componit obliuiscor obli-
uisceris.
- L** euita a Leti filio iacob dicitur hic leuita te penul. pdu. i. oia
conus. De leui enim leuite exorti sunt a quibus in templo
dei mystici sacramenti mysteria explebant. Di grece dia-
cones: latine ministri dicuntur: quia sicut in sacerdote conse-
cratio: ita in diacono ministerij dispensatio habetur: vide
in diaconus. A leuita derivatur leuiticus tica tici: penul.
cor. res leuite vel pertinens ad leuitam. unde quidam liber ap-
pellatur leuiticus leuitici eo quod leuitarum ministeria et diuer-
sitates victimarum: totusque in eo ordo leuiticus annotatur.
unde et a leuita dicitur. quod autem dicitur leuita quia vitam aliorum de leuare
ethymo. est.
- L** euiticus in leuita exponit.
- L** euitissa tisse. i. vxor leuite: vel que habet illud officium: et dicitur a
leuita te.
- L** euitonarium narium. i. collobium vel lineum sine manicis. i. dalm-
tica quali egyptij monachi vtuntur: huius leuite olim vtentur.
- L** eunculus culi dimi. paruus leo.
- L** euo uas uauu uare equiuocum est. Leuare namque. i. subleuare
vel leue facere: quasi exonerare et leuare. i. planare: sed dicitur
ferunt in tpe: quia in prima significatioe leuo cor. primam
sed in secunda. s. per planare pdu. primam. unde versus: Alleuat et
tollit: alleuat corpora planat. Item leuo uas quoniam pertinet ad
leuitatem corripit primam: ut dixi: sed leuus uas uui. i. finis
pdu. le. unde quidam: Non ego sponte leuo pondus quod sit gra-
ue leuo. i. brachio sinistro. Et a leuo uas secundum vtramque signi-
ficationem verbalia. s. leuator leuatix: leuatio leuamen: et
hoc leuatozium torij: locus in quo leuatur vel planatur aliquid.
- L** euo uas secundum vtramque significationem componit ut alleuo
uas: eleuo uas: deleuo uas: releuo uas: subleuo uas. Et est
actiuum cum omnibus suis compositis. Item a leuo uas secundum vtramque
ipsius significationem derivatur huius et huius leuis et huius leue: et pon-
tur per agili et non ponderoso et per plano. s. quod pilis et asperi-
tate caret: sed est ibi differentia in tpe: unde quidam: Pro plano
leuis: per leuitate leuis. Item Pro supposito leuo: per plano
dicitur leuo. Et secundum vtramque significationem comparatur leuis
uior uissimus. unde leuiter uuis uissime aduer. et hec leu-
tas tatis. et assignatur in Grecis. differentia inter facile et le-
ue: unde versus: Dicitur id facile quod non grauat ad faciendum. Cum
pondus inest dicitur esse leue.
- L** euus uas uui in leuo uas exponit.
- L** ex legis dicitur a lego gis quia legis. et est lex ius scriptum a scribis
honestum. prohibens contrarium. Vel lex est scriptum populo per
mulgatum magistrato querente et populo respondente. Solo-
bat enim magister ciuitatis quem legem aliquam vellet ostendere
re ascendere pulpitu in medio contione et querere a populo si
vellet illud ratum esse: et accepta responsione a populo den-
ceps per lege habebatur secundum Dugui. Unde legifer ra roma.
legem dans vel ferens. Et scias quia lego gis cor. le in pre-
senti: sed in preterito producit. unde lex legis tenet naturam ho-
ius preteriti legi quam primam producat. unde versus: Non dicitur
illa legi que sunt contraria legi. De lege naturali videtur
conscientia.

Lexis interpretat' pausatio vel sermo: et inde barbarolexis
fm Dug. Papias vo dicit: Lexis grece: latine locutio. i.
quelibet syllaba vel vox q scribi debet vel potest.

L ante J

Lya interpretat' laboriosa: utiq; fuit laboriosa i generado.
Plures eni dolores q; Rachel fecunditate pariendi ppeffa
vel expta est: ut vult Breg. in scda omel. Ezech. Lya q in
terpretat' laboriosa significat actiuā vitā q laboriosa est
q; defudat i ope. Lya lippa et fecunda describit: q; actiuā
vita dū occupat in ope minus videt: sed dūmō p verbuz
mō p exemplū ad imitationē suā p̄rimos accendit: mult
tos et bono ope filios generat.

Libamen minis ge. neu. sacrificiū v' cibis: et d' a libo bas:
et pdu. ba. Et scias q; sicut d' in historijs in p̄ncipio **L**e
nifici: triplex eoz q; offerebāt occurrit discretio. Aut eni
erat oblatio de animalibus et sacrificiū dicebat: nec an octa
uū diē natiuitatis poterit offerri: nec eadē die et mater et
fetus eius. Aut de sicca materia: ut de simila pane thure
et pprie dicebat oblatio. Aut de liqdis: ut de vino et oleo
q; pprie libumen vel libatio dicebat: h' his noibus scri
ptura q; indifferēt v'at. Itē alibi d': Libamē et libā
mentū erat simila oleo glutinata et vinū q; cū hostia adoy
lebat: ut q; vinū et panis et caro d'no offerant.

Libanus: a libo bas d' hic liban' ni mons fenici altissim'
dicitur sic ppter thus q; ibi colligit: vnde fit libatio fm
Dug. vel ut dicit Papi. Libanus est fenici mons i quo
cedri sunt altissime. Alter liban' est mons arabie vbi col
ligit thus. Sed hec libanus arbor est arabie imesa atq;
ramosa succū aromaticū fundēs. et d' pprie hic libanus
p monte: h' libanus p arborē: h' libanū p thure. q; aut d'
scā. xxiii. Quasi libanus nō incisus in mas. ge. auctori
tati ascribimus. Itē liban' ponit p tēplo Isa. xxiii. Lō
sufus ē libanus et absurdū vbi dicit glo. Confusus est
libanus. i. templum et absurdū ne ibi audiantur p̄ces
a d'no sic an. Itē alia glo. Libanus. i. tēplū. vii Sacha. xi.
Asperi libane portas tuas et deuoret v' comedat ignis ce
dros tuos. Itē Ezechiel. xvij. Aqla grādis magnarū alaz
venit ad libanū et tulit medullā cedri et c. vide i chermel.

Libastus sij mas. ge. i. bachus: a libo bas d'.

Libatorij: locus vbi sacrificat: et d' a libo bas.

Libatus: a libo liba d' et libatus bata batū. i. sacrificat' vel
parūper degustatus. Et cōponit' vt illibatus bata batum
i. non tactus.

Libella belle dimi. parta libra.

Libellulus luli dimi. paruus libellus.

Libellus belli paruus liber vel codex.

Libens: a libeo bes d' libēs bentis oīs ge. tā p̄ncipiū q; no
mē. et cōparat' put est nomē: libens libetior libetissim'.
vñ libeter bentis bētissime aduer. et h' libentia bentie fm
Dug. et Papi. dicit: Libens plena volūate volens.

Libenter aduerbiū. i. cū magna volūate et aio.

Libeo bes bui bitū olim erat in vsu: sed nō est in vsu ni
si liber impersonale ab eo deriuatū. vñ libesco scis inchoa.
Et notandū q; antiq; dicebāt lubet et lubesco p libet et li
besco. vñ nos vtimur cōposito allubet et allubesco. i. obe
dire vel osentire. Itē libeo et libet cōponit' vt collibeo v'
collibet. i. simul libere vel obedire vel osentire. Itē cōpo
nit' vt plibeo bes vel plibet. i. p̄fecte libere. Libeo cū oīs
bus suis cōpositis est neutrū: et libet impersonale simili.
omne eni impersonale generis neutri ē speciei deriuatiue
et nullius numeri et nullius p̄sone: et eiusdē cōiugationis
cū est verbū a quo descendit. Itē libet et libeo cū oīs
suis cōpositis cor. hāc syllabā li. vñ Facetus: Nemo pla
cet stulto nisi dicat qd libet illi.

Liber ra nū d' a libero ras: et d' liber q; nō subiacet iugo ser
uitutis: et cōparat' liber rior berrimus: vñ libe bere rius
rime aduer. et libertas tatis. Itē a libero ras hic liber qd
in q̄tuor significationibus inuenit: nā liber. i. cortex vel
codex bachus vel ingenu': sed est differentia in genitiuo

nā p bacho vel ingento facit genū liber liberi: sed p codi
ce v' cortice liber bzi. Liber beri d' fili' ingenu': q; ex li
bere matrimonio fit nat' vel ortus. nā filij ex libero et an
cilla orti seruilis sunt conditionis. sp eni qui nascit' sequit'
deteriorē statū pentū. liber eri d' bach': q; liberat hoies
a curis: vel q; mares in coeūdo p eius beneficiū emissis
semibus liberant. itē liber muliebri et delicata carne des
pingit: q; dicit mulieres ei attribuisse vinū ppter exci
tandā luxuriā vel libidinē. vñ et frons eius p̄pino cingi
tur. sed iō coronā vitreā et cornu h': q; qū grate et modes
tate vinū bibit: leticiā p̄stat: qū vltra modū excitat lites
et q; cornua addit. vñ illud: Lū venere et bacho lis ē h' iū
cta voluptas. vñ Qui. Una parāt aūz veneri ma sum'.

Liber bzi est interior tunica vel pars corticis qui ligno ad
beret: et dicit' a libero ras: q; liberat et defendit interior li
gnum: vel q; ille interior cortex defendit ab exteriori. vel
d' liber a liberato cortice. i. ablato. est eni mediū quod
dam inter lignū et corticē. inde liber dicimus in quo legi
mus q; ante vsū charte vel mēbrane de libris arbor fies
bant volumina: et cōpaginabant: vñ et scriptores a libris
arbor libzarij vocant: et iisdē dicti sunt bibliopole et anti
quarij: sed libzarij sunt q; noua scribunt et vetera antiqua
rij qui tm̄ vetera vñ et dicti sunt. vel d' liber a libertate le
gentiū: q; olim solis liberis studiū legendi dabat. q; aut
d' liber q; l'raz vber. i. abundās vel abundātia: ethymo.
est. Et scias q; liber q; facit genitiuū liberi producit p̄ri
mā. vñ liber libera liberū adiectiuū: et hec libertas liber
tatis ab eo descendēs. et hic liber liberi p bacha et p inge
nuo pdu. li. Unde quidam: Non bene pro toto libertas
venditur auro. sed liber q; facit genitiuū libri. s. pro cor
dice vel cortice corripit li. vnde Ouidius: Legerat huius
amor titulū nomenq; libelli. Item quidā: Daurit aquā
cribro qui discere vult sine libro. Predicta patent etiam
in his versibus: Liber id est bachus vel vir sine compede
natus: Ac liber est codex v' raptus ab arborē cortex. Pri
ma beri faciunt genitiuū: bziq; secunda. Item quidam
Pars prior est cortex liber altera: tertia suber. Item de li
ber libera liberū et liber libri dicit quidā: Non docet illa
liber scripsitq; vir bñ liber. De libro vite habes in dictio
ne scribo bis. Item de libero arbitrio et de triplici liber
tate dixi in dictione arbitriū: sed ibi nō dixi de quattuor
statib' liberi arbitrij. Unde hic nota: p̄nt notari in hoie
quattuor status liberi arbitrij. Ante p̄m eni ad bonū
nihil impediēbat: ad malū nihil impellebat: non habuit
infirmitatē ad malū: et habuit adiutoriū ad bonū tunc si
ne errore rō iudicare: voluntas sine difficultate bonū ap
petere poterat. Post peccatū vō ante reparationē gratie
sue penitentie p̄mit' a concupiscentia et vincit: et habet
infirmitatē in malo: sed nō habet gratiā in bono: et ideo
nō pōt peccare: et nō potest nō peccare etiā dānabiliter.
Post reparationē vō ante cōfirmationē p̄mit' a concupis
centia et nō vincit. et habet quidem infirmitatē in malo:
sed gratiā in bono vt possit peccare ppter libertatē et in
firmitatē: et possit nō peccare ad mortē ppter libertatē et
gratiā adiuantē: nondū tm̄ habet posse oīno non pecca
re: vel non posse peccare ppter infirmitatē nondū p̄fas
cte absorptam: et propter gratiā nondū p̄fecte cōsumatā.
Post cōfirmationē vō infirmitate penit' cōsumpta et gra
tia cōsumata nec vinci poterit nec p̄miti: et tūc habebit
non posse peccare: vt dicit magister in scdo sentē. di. xv.
vide in pecco peccas. Et scias q; de oī statu hoīs aliquid
accepit christus qui oēs venit saluare. Sunt eni vt dictū
est quattuor status hominis: primus ante peccatū: secun
dus post peccatū mortale et ante grām: tertius sub grā et
penitētia. quartus in gloria. De primo statu accepit chri
stus imunitatē peccati. vnde Aug' illud iohannis euāgē
liste exponens: Qui desursum venit super oēs est: dicit
xpm venisse desursum. i. de altitudine humane nature an
peccatū: q; de illa altitudine assūpsit verbū dei humanā
naturā dū non assūpsit culpam. Sed penam assūpsit

de statu secundo et alios defectus. De tertio vero plenitudi-
nem gratie. De quarto non posse peccare et dei perfectam
contemplationem habuit enim simul bona quedam via et bona
patrie: sicut et quedam mala via. i. penalitates. unde et propheta
Simul in unum dives et pauper.

- L**iber liberi vel libri substantivum in liber bza bzu exponitur.
Liberalis: a liber ra ru de h et h liberalis. et h le. i. largus hu-
manus vel benignus. s. q. libenter donat et non murmurat
et comparat lior sumus. unde liberaliter lius sine adverbium. et h
liberalitas tatis. i. largitas humanitas vel benignitas: et
pro libertate inveniunt. sed proprie libertas est conditionis. libe-
ralitas vero beneficentiae et largitatis. Item liberalitas de quo
pertinet ad liberum. unde quaedam artes dicuntur liberales: quia non nisi
liberis licebat eas addiscere: vel quia volunt liberum ab omni cura
et sollicitudine unde pauperes studere non possunt: quia non sunt li-
beri ab omni cura propter defectum rerum temporalium. Vel dicuntur li-
berales: quia liberant animam a curis temporalibus et vitijs. Libe-
ralis componitur cum in: et de illiberalis. i. non liberalis. et com-
paratur. et producit primam illiberalis et libertus sicut liber a quo
derivatur. Et nota quod aliquid de dari multipliciter quibus ex
ipsa proprietate nature sicut quod dicimus quod ignis dat calorem
suum et sol splendorem: et huius dationis non est principium vo-
luntas. quibus ex voluntate et est principium dationis: et huius con-
tingit dupliciter. quibus enim per dationem intendit aliqua utilitas
ipsius dantis vel quantum ad remotionem ipsius mali sicut quod
aliquid datur ex timore: et talis datio de redemptio vel quantum
ad acquisitionem alicuius boni: et talis datio est proprie que-
stus vel venditio. quibus autem non intendit utilitas aliquid in
ipso dante: et hec datio de liberalis: et proprie de donatio.
donare enim a dicit supra dare. Donum enim ut dicit philosophus est
datio irredibilis: non quod recipiens non valet: sed illa quod re-
compensationem non querit: unde donum importat libertatem in
dante. Constat autem quod illa datio in qua intendit utilitas dan-
tis nunquam competit deo: unde ipse singulariter de liberalis: quia
in omnibus suis dantibus intendit aliquid utilitas in dante vel
boni temporalis vel spiritualis. unde nulla datio est pure liberalis:
ut dicit Avicenna: nisi dei et operatio eius.
- L**ibero beras beravi: unde liberator liberatrix. Libero com-
ponitur cum con et mutata n in l de collibero beras beravi. i. filius
liberare. Item componitur cum de et de delibero deliberas. Lis-
bero actiuum est cum omnibus suis compositis: et producit li.
- L**iberrimus in liber bera beru vide.
- L**ibertas libertatis a liber format addita tas: de hoc in li-
beralis vide. Inveniunt triplex libertas: ut dixi in arbitrium
vide etiam in servitus et in rector.
- L**ibertinus penul. producit in libertus exponitur.
- L**ibertus a liber bzi pro codice de liber bera beru: a quo de
h libertus berti quod ex seruo factus est liber quasi liberat
a iugo servitutis. unde liberta berte: quod de ancilla facta est li-
bera. et hic libertinus tui: filius liberti. et h libertina tine
filia liberti quod de liberto natus vel nata. et libertinus tina
tuum ad libertum pertinens. Libertus vel liberta componitur cum
con et de collibertus vel colliberta quod vel quod est cum alio liber-
tus vel liberta vel fit. Est ergo ordo: Servus libertus qui de
seruo fit liber. item collibertus vel manumissus libertinus
filius liberti. sed filius libertini simpliciter iam liber. unde versus:
Libertus primus: libertinus secundus. Tertius est liber
posteritasque sua. In legibus autem ut dicit Augustinus. pro eodem ha-
bet manumissus libertus collibertus et libertinus. Ma-
gister autem in historiis super illud actiuum: Surrexerunt autem quod
da de synagoga libertinorum sic dicit: Libertini a regione
sic dicit: vel libertini. i. manumissi qui quibus prius fuissent
serui postea fuerunt libertati donati: et sic fuerunt de servili
conditione qui primo fidei restituerunt.
- L**iber impersonale in libeo bes est.
- L**ibya bye vxor fuit epaphi quod regnum libye possedit: ex cuius
noie terra illa dicta est libya. et hinc libycus ca cu: et h et h
libes vel libys. i. libycus: et hic libycus vetus flans a libya
qualiter de aphycus et libyus bya byu. i. libycus. et hi et he
libyes indeclina. quidam populi libye. Ezech. xxvij. Perse

et libyes. et de libya tertia pars orbis. unde lucan in vi. se-
ropam miseri libyam asiamque timere:

- L**ibya a libya de hec libyana ane quoddam genus char-
fic dicta ad honorem libye. et libyanus na nu. i. libycus.
- L**ibycus in libya est: et cor. penul.
- L**ibido a libet de hec libido dinis. i. voluptas vel luxurio-
sa voluntas: vel de sic a libeo qui puellarum corpore depre-
git. unde libidinosus nosa nosum: voluptarius vel luxurio-
sus quod facit quodlibet: et libidineus nea neum. Et scias quod
sunt Papi. Libido cupiditas animi est. Sunt autem multe
varieque libidines: sicut vlciscendi que ira vocatur: vel be-
bendi pecuniam quam auaricia noiat et cetera. Num igitur non
addit cuius libido non solet a se occurrere nisi illa quod in car-
ne illa corruptibile plus omnibus seuit. Nec autem si non solum
modo corpus: verum etiam intrinsecus totum commouet et vnde
cat hominem: et producit. vide in pudicus
- L**ibyes in libya vide.
- L**ibitina: a libet vel libido de h libitina. tine: dea libidinis
quod est pro feretro et morte accipitur: quod non libet: et cor. tu: fit
patet in antiphrasis.
- L**ibitus ta tu penul. cor. de a libet. et componitur cum in: et muta-
ta n in l de illibitus ta tu. i. non libitos. et hic libitus tus tu
et hoc libitum ti.
- L**ibo: a liber beri pro bacho de libo bas: et est libare sacrifi-
care vel fudere: et proprie calicis est. Libare proprie erat quod
pateras mero plenas baris infundebant. Nam libare pro-
prie est fundere. unde panem imolamus: calicem bibamus. et est
sumptum a libero qui versus vitis inuenit. et libare proprie pro
pariter degustare vel contingere: et est pro imoloz liboz in-
uenit. Libo est componitur ut collibo libas. i. filius libare: de li-
bo bas: pro libo bas: relibo bas: iterum sacrificare. Libo bas
actiuum est cum omnibus suis compositis et producit hanc syllaba
ba li: sed libeo bes et libens ea cor. unde quidam: Sic gaudere
libet ut emans mea gaudia libet. Libya libens libo li-
bando libentius ibo.
- L**ibra: a liber bera beru de h libra bze: et perficitur duodecim
uncijs: et inde habet perfecti ponderis genus: quia tot con-
stat uncijs quot mensibus annus. et de libra quia fit libera et
cuncta in se pondera precedentia vel minoria includat. Et
scias quod libra dicitur viginti solidi: quia tantum solent ponderare.
Item libra de quoddam signum in celo quod sol intrat in
septembri: et de libra: quia tunc dies et noctes equantur. Libra
componitur ut hic et hec hilibris et hoc bze. i. duarum librarum
pondus vel mensura et sic trilibris et quadrilibris: et producit
li: sicut et libra naturaliter producit li: ut vult magister et hoc
sed liber libri cor. li. unde in doctrinali de: Pro centum li-
bris nolo carere libris. A libra derivatur libro libras: et est
librare ponderare vibrare vel equare. Et componitur ut col-
libro bras simul librare. Relibro as: iterum librare. Libro
actiuum est cum omnibus suis compositis: et producit li naturaliter.
- L**ibramentum menti. i. equamentum: a libro bras de.
- L**ibrarius: a libra de libzarius ria ruu: et est libzarius quod per-
tinet ad libram. et hic libzarius hec ria de tenens libras.
Item libzarius vel libzaria de seruus vel ancilla: quia ad li-
bra. i. ad mensuram cibum accipiant. Item libzarius vel li-
bzaria scriptor vel scriptrix qui vel que scribit librum: et
producit li. Hester. viij. Libzarijs et scribis. Que sit differen-
tia inter libzarios et antiquarios dicitur est in liber libro
librum.
- L**ibrellum lij quidam flos. et de a libro bras: quia crescendo cito
sursum libretur.
- L**ibrilla: a libra bze de h libzilla le: baculus cum corrigia plu-
bata ad libzandum carnes. et libzilla de instrumentum libzandi
i. percutiendi lapides in castra. s. maganus. unde libzillo las
cum tali instrumento percutere vel percutere vel inuestare.
- L**ibzipens pendis de tenens libza: quia de manu eius pende-
at libra: vel quia libza pendentem sustineat. Et componitur a li-
bza et pendeo vel pendo. unde Ennius: Qui libza tenet ap-
pellatur libzipens.
- L**ibro bras in libra bze exponitur.

Libi
catu
Pa
Libur
boie
bur
uis
illi
bur
Diu
do
Pa
L
icent
tis
imp
no
puit
tus
go
vel
L
ico
figu
Lozi
Lu
sonal
cui
licen
Lice
fuis
ta
papo
cat
tuo
genti
triu
genti
dicta
indif
tuis
rijs
nirum
cappa
lidoz
ablari
cu
syllaba
eris
uerlati
iuncti
L
icia
dus
Aucto
L
icatio
L
ichini
vbi
candele
fic
comis
pampla
L
icini
gata
aliud
L
icoci
Et
bre
freque
vel
cere
mittere
vbi

Libū bi dī a libo bas: z est libū panis imolaceus. s. sacrifici-
catur vel offertur: alio noīe dī placēta. Nume. xxxviii. g.
Præter holocaustū z liba eius.

Liburnia. a libro bras dī hec liburnia nie qdā regio cuius
boies sunt agiles z ad currendū habiles z veloces. vñ li-
burnus na nū gentile. z qz liburni veloces sūt: iō pua na-
nis z habilis ad currendū dī inde h liburniane. z qz silr
illi liburni sūt adeo agiles z veloces: iō ab illis dī hic li-
burnus quoddā gen^o currus velocissimi. vñ Iuuenalis
Diues z ingēti curret sup bara liburno. Et ex eadē rōne
dī ab illis hic liburnus ni: pteco vel discursor. Iuuenia.
Primus clamante liburno.

Licentia: a liceo ces vel a licet qd est licitum deriuat licēs
nis nī: addita a fut h licētia. Proprie aut licētia abufio z
improprietas qū aliq̄s de cessione cōi vl alias facit qd
nō vñ vl oītra artē. vñ licentia auctoris dicimus qū corri-
piūt pductas z pducūt correptas. Itē licentia dī cōmea-
tus qd vulgarit dī cōmeatio: vñ licētio as actiuū. i. vul-
go cōmeatate. Itē a licētia licentiosus sa sum. i. lasciuus
vel cui oīa licent. Licens fm qd est nomen comparaf.

Liceo ces cui cere est equiuocū: nā licere. i. eē licitū. in hac
significatione raro inuenit mō psonale: tñ Paulus ad
Lorint. exponit illud: Oīa mibi licēt h nō oīa expediūt
z Lucan^o: Oīa dū liceant nobis nil esse rectū. Sz imp-
sonale ab eo deriuatū. s. licet ē in frequēti vsu. Liceo ces
cui. i. exterminari: appciari. sic mō appcio cias actiuū vt
licētus possimus loq̄. Itē inuenit liceoz ceris deponē.
Liceo ḡ z liceoz ceris deponē. hnt significationes trias
suis vocibus: qz liceo in actiua voce passionē ab alio illa-
ti. i. appciari: vñ z ostruūt cū ablatiuo itersposita a vel ab
papositiōe ad modū passiuoz. Itē liceoz ceris sp signifi-
cat actionē transeuntē. i. appciare: vñ ostruūt cū accusa-
tiuo ad modū actiuoz. Itē vtrūq̄ ostruūt cū ablatiuo vl
genitiuo designate precū: vt liceo a te tribus obulis vel
triū obuloz: z liceoz te tribus obulis vel triū obuloz. Cū
genitiuo vel cū ablatiuo precū designate ostruunt pte-
dicta verba iuxta illā regulā: Verba apud pciū ptenētia
indifferent z in eodē sensu ostruunt cū genitiuis z abla-
tiuis precū designatibus: vt emi istū equū duob^o dena-
riis vl onoz denarioz. Cū ad interrogatiōē factā p ge-
nitiuū pōt nideri ablatiu^o vel ecouerfo: vt quāti oītat h
cappa: vno denario. vel quāti emisti istū equū: centū so-
lidoz. Sed qd genitiuis cōpetent nīdeat ad genitiuū: z
ablatiu^o ad ablatiuū nō est qd. Liceo in oī significatione
cū suis cōpositis est neu. liceoz vō deponētale: z cor. hāc
syllabā li. vñ Birria: Multa licet sapias re sine nullus
tris. z inde licet z licebit qūqz ponunt p iunctiōe ad-
uersatiua. s. q̄nis. nō tñ est dicendū qd licet vel licebit sit
iunctio: sed tñ verbū.

Licia licie qdā regio ē. vñ lici^o licia liciū: penl. cor. vñ Oī
dius in epla. Sanguie tritolom^o licea tepesecerat bastā
Auctores qūqz poetica licētia penul. isti^o noīs pducūt.

Liciorū tozū: lignū i quo liciū iuoluit: z dī a licio liciis

Lichiniū: lichnos grece: latine dī lux vel lumē vel lucerna
vñ hic lichini^o nij: z h lichiniū nij in eodē sensu. s. funis
candele q̄ ardet in candela vel cincēdula lucerna. z dicūt
sic qz dant lumē. z qūqz ponunt p ipsis candelis vel lu-
cenis. Virgili^o in pmo enei. sit strepitus tectis vocesqz
p ampla volutant. Atria dependent lichni.

Liciniū nij genus vestis dictū a ligo gas: qz textura eius li-
gata sit in cotū quasi lignū: z est c. p g posita. Itē lichini^o
aliud figt: vide in lichiniū.

Liciois cui vel lexi licitū vel lectū nō est in vsu. i. trahere.
Et cōponit cū ad z dī allicio cis allexi vel allicii. i. attra-
here quadā delectatione puocare ad se. vñ allecto ctas
frequē. i. frequē allicere. Itē cōponit vt elicio cis elxi
vel elici electū vel elicitū: extrahere extra vocare z edu-
cere. vñ electo ctas frequēta. i. frequēter eligere: foras
mittere. Illicio cis xi vel cui illaqueare: i. fraudē ducere
vl illecto ctas frequē. z pellicio cis cui vel lexi pellicitū

vel pellectū. i. decipe. Prolicio cis. i. pcul elicere. Liceo
z eius cōposita sunt actiua z corripit hanc syllabā li: z
faciūt preteritū in xi vel in cui. s. elicio z pellicio frequē-
ti^o i cui: alia frequēti^o i xi: z fm qd pteritū faciūt in xi fa-
ciūt supinū in cui: fm vō qd faciūt pteritū in cui faciūt su-
pinū in citū. ita dicit Hug. Prisc. aut in. x. li. determinās
de verbis tertie coniugationis desinentibus in cio sic dicit
Alia i ante cio habentia eandē in e ouertūt z cio in xi: vt
aspicio asperi illicio lexi pellicio lexi. Inuenit ēt fm an-
tiquos pellicui z allicii. Excipit tñ elicio cui. z puta iō
ne si elxi diceremus picipiū necessario electus fieret z
esset dubitatio significationis: qz supra eligoz geris facit
electus. His visis dico sequēs Priscianū qd cōposita a li-
cio cis lexi lectū qd nō est in vsu in simplicitate faciūt p-
teritū in xi z supinū in cui fm modernos excepto elicio
qd facit eliciū. elicitū cā differentie vt dictū est: nō tñ in-
ficioz quin preterita pdictoz verboz inueniant ēt in cui
vt pellicui: z supinū i citū vt allicii: sed h fm antiquos.

Liciscus Licos qd est lupus cōponit cū cinos qd est canil
z dī h licisc^o cisci: z h licisca cisce. z vt ait Plini^o: licisci
vel licisce dicunt canes nati ex lupis z canibus qū forte
inter se cōmiserūt.

Licitatio a licito taris dī h licitatio onis: z est pprie qū ali-
qd vendit z emptores sup se augmentū vel diminutiōē
faciūt vel sponsionē vel pmissionē. vñ z sepe licitatio dī
sponsio vel pmissio: sed pprie pdicto mō facta. Licitor
taris. i. appciari vl addere siue diminuerē pciū rei q̄ ven-
dit: vt si quis dicat se velle p re aliq̄ decē solidos: z ali^o
supueniens dicat: ego dabo vndecim solidos. vel si vn^o
dicat: iste equus valet decem solidos: z ali^o vno plus va-
let vndecim. z ponit aliqū licitari simpliciter p vendere
vñ hic licitator tozū: z cor. ci.

Licitus a liceo vel licet dī licitus ta tū qd cōponit cū in z
dī illicitus ta tū. i. nō licitus.

Liciū liciū filū innodatū tele p qd stamen trahit z licif: z
dī a licio liciis: z scribit p c. ad cuius differentiā iste ge-
nitiuis pluralis de lis litis. s. litiū retinet sonū t.

Licius cia cum in licia exponit.

Licon. i. dulce.

Licos grece latine dī lupus ab auaritate vel capacitate: qz
rabie rapacitatis q̄ inuenit trucidat.

Lictor a lito tas dī h lictor tozū qui de officio portat gla-
diū z securim an regē vel impatorē vt ad puniēdos reos
psto sit. z dī lictor q̄si litor a litādo c intersposita: qz litat
z interficit reos. vñ z q̄cūqz regi vel iudici vel alicui pfi-
di obsequunt ad puniēdos reos lictores dicunt. Itē li-
ctor dī portator cadauerū. s. q̄ portat cadauera ad bustū
vel sepulchrū silr a litando vel ferēdo q̄si latoz. Itē lictor
pōt dici leccator vel q̄ lingit a lingo gis fm Hugū. q̄ aut
dī lictor q̄si legis ictor. i. pmissor: vel lictor q̄si legis actor
ethymo. est: nō cōpositio. Lictū est supra de ligo gis. Itē
lunquo dī facere lictū: sed nō est in vsu. vide in lingo gis.

Licui qū est pteritū de liceo lices scribit p c. sed qū est pte-
ritū de liqueo scribit liquui p q: z geminū u.

Lydia die regio est. vñ lydis da dū. z lydi^o dia diū Ezech.
xxx. Ethiopia z lydia z lydiū. In lydia erāt duo fres. s. ly-
dis z Tyrrhenus: qbus qū illud regnū nō sufficeret pie-
cerūt sortes q̄s eoz cū pte populi exiret z ceciderunt sup
Tyrrhenū: q̄ cū pte lydoz venit in tusciā: z a suo noīe di-
cta est tuscia tyrrhenia z tusci tyrrheni. Silr ab illis qui
cū eo venerūt Tuscia dicta est Lydia z ēt tusci lidi: vel a
noīe fris: qz sepe nomē vnus fris ponit p noīe alteri^o.

Lien lienis mal. ge. per i: id est splen. sed lyen p y. i. venus.

Lienon. i. leue.

Lienosus in linosus vide.

Lyenteria Entera qd est intestina cōponit cū lyenon qd ē
leue: z dī h lyenteria rie: q̄si molle intestinū: qz cibū tāqz
p aliena intestina nullis obstantibus facit plabi. qualē
cūqz enī cibū accepit incoctū egerit. vñ lientericus ca cū
qui talē infirmitatē patit.

Liminiū: a limes hoc liminiū nij. i. captiuitas: exiliū: expul
 fio extra liminiū vel extra domū. Et cōponit̄ cu3 post: 2
 or hoc postliminiū nij. i. reuersio de exilio ad iura q̄ ami
 serat: vel ius qd̄ quis vendicat sibi sup̄ rebus sui post re
 uersionē de exilio. vñ postliminiū nia niū: q̄ post capti
 uitatē reuersus iura sua que amiserat recepit. vñ Prudē
 tius: Hūc postliminio redeuntē suscipit alto. vñ Hiero.
 in plogo Josue: Et amissū iam diu opus quasi quodaz
 postliminio repetere: qz Hieronymus aliquos ppbetas
 explanauerat aliquoz explanationē diu intermiserat: lo
 quit̄ methaphorice qz vult exponendo laborē accipe vel
 sumere: sic postliminiū sua resūmit postqz reuertit̄ de ca
 ptiuitate: quasi diceret: Diu fui detentus quasi essem in
 captiuitate: mō ab alijs occupatōnibus expeditus volo
 reassumere opus exponendi qd̄ incepti.

Limino: a limē d̄r limino nas naui nare. i. limia p̄parare.
 Et cōponit̄ vt collimino nas. i. simul liminare. Declino
 nas. i. valde liminare vel deorsū lumen auferre. Elimino
 nas. i. ex liminare vel ex limē foras p̄icere vl̄ portare vl̄
 publicare. Illimio nas. i. limē imittē vl̄ itra limē imittē.
 Sublimio nasi. subtus liminare vel sub limē ponere vel
 infodere. Limino nas cū oibus suis cōpositis est neu. p̄
 ter illimino nas 2 elimino 2 sublimino: que in quibusdā
 suis significationibus sunt actiua: 2 cor. mi.

Limis fm̄ bug. h̄ 2 h̄ limis 2 h̄ lime: 2 limus lima limū. i.
 obliquū vel distortus oculo. s. strabo. vñ h̄ limes mitis
 i. callis. 2 inde cōponit̄ h̄ 2 h̄ sublimis 2 hoc sublime.

Limitanus ni: deus qui p̄est limiti: qui etiam terminus
 d̄r 2 dicitur a limes tis.

Limito: a limes d̄r limito limitas. Et est limitare t̄minare.
 Et cōponit̄ cū con 2 d̄r collimito mitas. Delimito mitas
 i. d̄sterniāre vl̄ valde limitare. Elimito elimitas i eodē
 sensu. Et ē actiūū limito cū oib̄ suis cōpositis: 2 cor. mi.

Limo mas: in limo exponit̄.

Limosus mosa mosū: plen̄ limo. 2 cōparat̄: 2 d̄r a limus.

Limpha: a nimpba qd̄ est aq̄ fit h̄ limpha limphe mutata
 n in l. i. aq̄. 2 limpha ē d̄r qdā humor vel spuma i fronte
 canū q̄ dispersa p̄ caput insaniūt 2 i rabiē vertunt̄. 2 d̄r
 a limpha liquore: qz ad modū illi d̄r discurret: vel qz patie
 tes h̄ vitū vitāt 2 tunēt aquā. vñ liquor p̄bar. i. aquā i
 miscere vel insanire. vñ limphat̄ ta tū. p̄cipiū. 2 p̄t eē
 d̄r uatiūū a limpha fm̄ vtrāqz ei⁹ significationē. Inue
 nit̄ et limpho p̄bas in eadē significatione. Stati⁹ septio
 Limphatus. i. aqua mixtus: 2 limphat̄. i. insan⁹. vñ lim
 phatus ca cū. i. insan⁹. 2 p̄prie d̄r limphatic⁹ qz aquā ti
 meat quā greci hydrofabā dicūt. 2 d̄r p̄prie limphatic⁹
 q̄ vitū ex aq̄ strahit: cui⁹ vitū ē huc 2 illuc cursu ire sū
 pro vitio a fluore aque: s3 poete iā vsurpāt nomē h̄ gene
 rali⁹ p̄ furiosus. vñ limphaticus p̄prie d̄r canis a lim
 pha quam habet: 2 hic translātū est ad alia: 2 possunt p̄
 dicta scribi per ph vel per f.

Limpho p̄baris: in limpha est.

Limpidus: a limpha d̄r limpidus da dū: purus lucid⁹ clar
 us vl̄ manifestus: q̄si limphid⁹. 2 cōparat̄ dioz dissim⁹.
 Ezech. xiiij. Sup̄ limpidissimā petrā effudit illud. vñ
 limpide di⁹ sine aduerbiū. 2 h̄ limpiditas tatis. 2 lipido
 das: limpidiū facere purificare vel clarificare. 2 ē actiūū.

Limula le d̄mi. parua lima.

Limus mi femi. gene. terra humida 2 cenosa sicut q̄ est in
 p̄fundo aque. 2 d̄r a leuis qz leuis sit. Itē adiectiue de
 clinat̄ limus ma mū. i. obliquus vel distortus oculos
 strabo sicut dixi in limus.

Linarius narij: a linū d̄r h̄ linari⁹ narij. i. recarius. 2 lina
 rius naria nariū: 2 hoc linariū. i. locus vbi abundat linū
 vel semen lini.

Lincus in linx cis est.

Linea nec ē corda cū q̄ aliqd̄ dirigit̄. 2 d̄r a linū: qz de lino
 fiat. 2 si nō fiat ē de lino t̄n linea d̄r 2 ē signū qd̄ p̄ lineā
 fit d̄r linea vt in scriptura. 2 linea ē longitudo d̄r sine la
 tudine. vñ lineo as auī. i. p̄trabere vel lineas facere. vñ

lineatim aduerbiū. i. p̄ lineas p̄tractim. Et scias qz in ve
 teri testamento appellat̄ linea stricta camisea totū corp⁹
 opiens q̄ ita strictis manicis adhibebat corpori vt nulla
 inesset ruga: 2 descendebat vsqz ad pedes. vnde grece po
 deris. i. talare dicebatur.

Linearis: a linea d̄r hic 2 h̄ linearis 2 h̄ are: qd̄ p̄tinet ad li
 neā. Et inde cōponit̄ interlinearis re.

Lineus: a linū d̄r lineus nea neū: de lino existens: vel ad li
 num pertinens.

Lingua: a linguo gis d̄r h̄ lingua gue: qz ea lingimus: vel
 ligua d̄r a ligo gas: qz ligat vba 2 voces p̄ articulos so
 nos. vñ lingua d̄r a ledo dis: qz dentib⁹ illedit̄. Sic enī
 plectrū cordis: ita lingua illidit̄ dentib⁹ 2 vocalē efficit
 sonū. vñ liguosus sa sū. i. loquela plenus 2 abundās. s. lo
 quar: 2 cōparat̄. vñ linguositas tatis. Itē a lingua ligua
 tus ta tū: q̄ magnā h3 linguā vel in lingua potēs. Et com
 ponit̄ vt elinguatus ta tū: faciūsus vel eloquēs: 2 vtrūqz
 cōparat̄. Itē lingua ponit̄ p̄ linguagio: Lozin. xiiij. Siue
 lingue cessabūt. Et scias qz lingue sacre sūt tres: hebraica
 greca: 2 latina: q̄ toto orbe maxie colunt̄. nā priusqz sū
 pbia turris illas diuideret. vna oīum nationū ligua fuit
 hebraea. Credit̄ ē p̄babiliter qz in patria t̄n erit vna lin
 gua. vñ di. Remigius sup̄ illud ad corinthi. Siue lingue
 cessabūt. Sic inq̄t añ turris babel vna erat ligua hebraea:
 sic qdā doctores putant expleto iudicio ipsa remanebit
 vna. Reuera i mltis liguis varietas ē: 2 vbi varietas ibi
 dissensio. sed in sc̄oz regno nō erit dissensio: igit̄ nec lin
 guarū varietas. Itē Bernardus di. Multi multa sciūt
 vna erit oīum lingua: iubilatio indefessa: vnus affectus:
 amor eternus: 2 erit cōmune oīum oīpotentia sapientia
 pax: iustitia: 2 intelligentia: 2 non erit in illa pace diuer
 sitas linguarum.

Linguar: a lingua d̄r linguar cis ge. oīs. i. multū loquax:
 assidue loquens: vel copiosus lingue. 2 comparat̄ vnde
 bec linguacitas tatis.

Lingulata late fe. ge. piscis q̄ formā h3 lingue vel augura
 trix siue incantatrix mulier. 2 d̄r a lingua.

Lingula le: parua lingua. 2 p̄ cōcisionē d̄r lingula sic dicit
 pristinianus in tractatu diminutoz.

Linguo gis xi. lictū. i. lambere vel linguā alicui rei supdu
 cere. Et cōponit̄ vt collinguo gis: p̄linguo gis: relinguo
 gis: Linguo est actiūū cū oibus suis cōpositis: 2 facit p̄
 teritū in xi antecedēte n: 2 supinū i ctū 2 sine n. Linguo
 ē d̄r facere lictū: sed nō est in vsu ad differētiā huius su
 pinū lictū qd̄ venit a linguo gis: sed in cōpositione bñ est
 in vsu: vt delictū relicū. Et scias qz linguo h3 u post g in
 prima p̄sona t̄n: sicut 2 hoc nomē lingua: sed in alijs p̄
 sonis vt lingis lingerē lingere: 2 ceteris nō h3 u.

Linguosus sa sum: in lingua exponit̄.

Linamentū menti. i. dispositio similitudo vel figura simi
 litudinis. 2 d̄r a linea nec.

Linifex cis pel. core. tā i ntō q̄ in gtō q̄ vel q̄ facit vl̄ opat̄
 linū. 2 ē cōis ge. 2 deriuat̄ a linifico ficas. 2 corripit̄ fi.

Linificiū cij: est ipsa lini operatio: a lanifex d̄r.

Linifico linificas: linū facē: a linū 2 facio cōponit̄ 2 cor. fi.

Linonnis niui nire nitū. i. inungere. Et ē actiūū cu3 oibus
 suis cōpositis: 2 p̄ducit hanc syllabā li: 2 deriuat̄ a lino
 nis. Et scias qz lino nis tertie coniugatiōis: 2 lino nis q̄rte
 diuersa significat̄ s3 grāmaticos: t̄n i sacra pigina vt di.
 Pap. lino fere idē sigt̄ qd̄ lino. 2 h̄ p3 i Ezech. xiiij. c. 2 in
 Amos. vi. cap. 2 i moralib⁹ Grego. 2 i mltis alijs diuine
 pagine locis. qdā t̄n putāt h̄ scriptoz vitio accidisse.

Linipediū: a lino 2 pes cōponit̄ h̄ limes linipedis 2 hoc
 linipediū pedij in eodē sensu. s. lineū calciamentū.

Linipes dis in linipediū vide: 2 cor. vbi q3 penul.

Linistema. linū cōponit̄ cū stamē 2 d̄r h̄ linistema stema
 tis: vestis ex lino 2 lana t̄texta. 2 d̄r sic: qz in stamē linū
 2 in trama lanā habet. 2 pdu. ste.

Linna: a linū d̄r h̄ linna ne. i. sagū quadrū 2 molle: 2 ē gal
 loz. Quibusdā enī nationibus sua cuiqz p̄prie vestis est.

vt Parthis sarabere: Gallis linne: Germanis renones: Hispanis stringes Sardis mastruce. Et inde linnatus tantum linna indutus.

Lino nis ni: vel magis causa differentie ad nomē linū lini leui qđ a leo quoq; simplici nascit qđ in vsu nō est: ex quo deleo delevi. vetustissimi tñ etiā liui in preterito ptulisse inueniunt. Inuenit etiā litū in supino sicut vult Prif. in x. li. Lini aut qñq; est vocatiu⁹ hui⁹ nois liui⁹. fm aut modernos dicim⁹ lino nis leui litū. Est autē linere fm Dug. ori doli operculū opponere: coopire: et obturare doliū. et linere. i. inficere: deturpare: vel glutinare. et pprie in hac significatione dicit linere cū vna res qñ inficiedo superponit alij. Tūc paries linif cū calx supducit et lutū. Itē linere. i. destruē vť delē. vñ h litura re. Lino cōponit vt allino nis leui allitū. i. valde vť iuxta linere. Lollino nis. i. fil linē. Delino nis. i. valde vť deorsuz linē vť planare: vť de lere: vel occidere. Illino nis. i. intus vel valde linere. In ter lino nis. i. interpolat in linere vel interficē. Perlino. i. pfecte linere vel occidere. vnde perlitor. i. occisor. Oblino nis. i. inficere vel deturpare: qđ vulgo dicit empegezare. Relino nis. i. iterū linere. Lino et ei⁹ composita oīa sunt actiua: et hāc syl. li vbiq; corzi. et faciūt preteritū in leui: et supinū in litū penult. cor. Est enī regula gnālis. Nō supinū veniēs a pteritū termināte in ui syl. pdu. penult. Excipiūt h litū itū quitū citū sitū satū cognitū agnitū: q oīa corzi. penulti. Ex pdictis pz qđ lini infinitiu⁹ corzi. li. s; h linū ni pdu. li. vñ vsus: Pnt multa lini calido de semine lini.

Lynosis. a lye qđ est splen dicit lynosis sis morz⁹ splenis. et hinc lynosus sa sū: et lyeosus sa sum. i. splenetic⁹ q patit in splene. vñ Plau. in Lassa: Cor vt opinor lyeosuz hz.

Linquo quis qui quere. i. peccare vť dimittere. Et cōponit vt delinquo qđ q. i. pecco vť cōmitto. vñ h delictū. i. pctm Relinquo qđ qđ cōponit vt derelinquo quis. Linquo et oīa ei⁹ cōposita sunt actiua: et faciūt pteritū in liq: et supinū in lictū abiecta u. In simplicitate tñ nō est in vsu supinū hui⁹ vbi linquo ad dīaz hui⁹ vbi linguo gis: qđ fac lictū.

Linteamen in linteum est.

Linteolum in linteum vide.

Linter teris fe. ge. pua nauicula: dictū a linio: qz vadit et currit sup aquā qñ liniēdo. et corzi. penulti. genitiui linteris.

Linteū. a linū ni dicit h linteū tei. i. velū qđ in lectulo sternit vel matile. Itē a linū h linteamē munis: qđ in lectulo sternit. et pdu. penult. noīatiui. Et a linteū dicit h linteolū li diminutiui Ezech. xxx. Fastret linteolis.

Linū ni dicit a lenis quia sit molle et lenē. vel greci dicūt lin natin: et inde nos dicim⁹ linū. et pdu. li. sed lini infinitiui modi corzi. li: sicut dixi in lino nis.

Linx. Licos grece dicit lup⁹ latine. et inde linx lincis ge. incerti. et h linca ce pro eodē aīali: qđ vulgo dicit lup⁹ ceruari⁹. Et dicit a licos qz in lupoz genē numerat: et ē eis similis. Et dicit linx oculos habere tā acutos vt etiaz visu parietes penetret. Et inde lince⁹ cea ceū. et hinc linceus cei dicit⁹ fuit qđā oculos hñs tā claros et tā acutos q existēs in sicilia vidit naues exeuntes in aphrica vt dicit. Itē linceus cei quidā mons archadie dicit⁹ sic abundātia lupoz.

Linxa. a linx dicit h linxa re dea bestiarū. Nec dea splēdor vel viuacitas visus intelligit. Dicit aut h dea magis dea bestiarū q; hominū: qz acuti⁹ vidēt bruta aīalia q; hoies. vnde nocte hñt sui visus pteramentū: qz tunc aliq inueniūt obstacula. de die at qz nulla inueniūt fere nihil vidēt.

Lipperus ra rū. i. tener mollis vel delicat⁹. et dicit a lippus.

Lippio pis pui pitū. i. eē vel fieri lippū. vñ lippies tis pticis piū oīs generis. Et est a lippio lippisco scis inchoatiui.

Lippitudo dinis lachrymatio vel putredo oculi. et dicitur a lippus pi addita tudo.

Lippus pa pū p geminū p vt vult Prif. in orthographia: q hz oculos lachrymātes quodā marcore plenos. Et dicit a pus. i. putredo. i. a putredine oculo: vt deriuatio sumatur ab vltima syllaba. Et compat pioz pissim⁹. vnde lippe pi⁹ pissime aduerbiū. q aut dicit lipp⁹ qñ liquorē putris

dū p oculos emittens poti⁹ etymologia est q; cōpositio. **L**ipsanū ni grecū est. et est neu. ge. Proprie lipsana dicitur reliquie q remanēt fm Dug. Inuenit etiā lipsanū vt quidā dicit pro vase in quo ponunt ossa scōz. et vt dicit magister Bene. pdu. penult. Papi. etiā dicit Lipsana reliquie. Ioannes eps in quodā sermone de annūciatione dicit dicit Palestina lipsanū abzae habet: ioseph ossa: vñ amplexit sepulchrū moysi: nec inuenit sepulchrū.

Liquamē. a liquo quas dicit h liquamē nis: et h liqmentū. Liqmentū pprie dicit pisciū: qz soluti in salamentū pisciuli eundē humorē liquāt: cuiusmodi liquor dicit saligo vť muria: s; muria pprie dicit aqua sale cōmixta et effecta gustu in modū maris.

Liqueo. a liquo qđ dicit liqueo ques idē qđ liquor qris. i. fluere decurrere vť dissolui. Itē liqre ponit pro apparet vel manifestū eē. nā cū massa liqscit qđ pri⁹ erat occultū fit manifestū. Itē liquere ponit pro deficere: quia cū meliquet deficit. Et a liqueo dicit liquet impersonale. i. apparet: certū est: vel manifestū. et liqscio scis inchoa. et accipit in eodē sensu in quo et liqueo. et inde liquecit impersonale et liquecēs. Liqueo cōponit vt colliqueo ques. i. simul liquere. Itē deliqueo ques. i. decurrere qñ deorsuz vť valde liquere. Itē eliqueo ques. i. valde vť extra liquere. Itē preliqueo ques. i. ante liqueo. Perliqueo valde vť pfecte liqueo. Reliqueo ques iterum liqueo. Et ab oib⁹ bis inchoa. colliqueo: deliqueo: eliqueo: preliqueo: pliqueo: reliqueo. Liqueo ques cū oib⁹ suis cōpositis ē neu. et facit pteritū in quui p q et geminū u: et caret sup. et corzi. vbiq; hanc syllabā li: sicut et liqueo. Vñ Ouid⁹ Meta. Diliquit stagnūq; suo de noīe fecit. Vñ Ouid⁹ de pōte: Nō mihi fata liquēt ceptos seruātia cursus. Luceo ces etiā facit licui: et tūc scribit per c et vñ u.

Liquescētia. a liquecēti datiuo de liquecēs addita a fu h liqscētia tie. i. apparētia vel defect⁹: vel liqditas: et coad. De liquecētia et liqdis dixi in pma parte supra in tractatu de lfa in capitulo de s siue de liquecētia.

Liquidus. a liqueo ques dicit liquidus da dū. i. fluid⁹ vel manifestus. et compat dior dissim⁹. vnde liquide dicitur me aduerbiū. et hec liquiditas tatis: et liquido das verbū actiuū. i. liquidū facere. et corzi. qui.

Liquo quas qui quare. i. liquidū facere: decurrere: defluere: liquorē emittere vel purgare. vnde h liqtor toris tor: et h liqto onis. Et cōponit cū con: et dicit colliquo quas Itē cū de: et dicit deliquo quas. Itē cū e: et dicit eliquo qđ. i. valde vel extra liqre vel purgare. vnde et ponit polare vť foras emittere: manifestare: vel cū quodā voco lenocinio pnuciare. vnde eliq⁹ ta tū. Liquo qđ actiuū est cū omnib⁹ suis cōpositis. et corzi. hanc syllabā li. Vñ Persius: Et liquat et tenoz supplantat verba palato.

Liquoz ris vñ depo. caret suppletioē pteriti et vltimi supini. i. fluere: decurrere: vť dissolui. et pdu. pma. et dicit a liquo qđ. Itē inuenit h liquor quozis nomē. et cor. pma. et dicit a liqueo ques. nam i ante q abbreviat. et liquoris nomē: pter liquor qris tertie coniugationis: et liq pteriti. Vñ quidā: Sic distingue liquor pro fluxu profluo liquor.

Liqui preteritū de liqueo p geminū u post q scribit: vnde in liqueo ques.

Lyra. a lyrin dicit hec lyra re quoddā instrumentū canēdū qñ a varietate vocū: quia diuersos sonos efficiat. Itē lyra grece dicit latine sulcus. et pprie aratri. vnde hec lyra apud nos dicit sulcus. et inde lyro ras. i. arare vť sulcare. et inde cōponit delyro ras. i. desulcare: a sulco demare vel exorbitare: sicut boues discordātes faciūt. vnde et seponit pro discordare. Vñ Hora. in epi. Quicquid delyraret reges plectunt achui. Et hinc delyrus ra rū stult⁹ fati⁹ discordiosus. Et nota q delyrare pprie seruū est. et serus pprie dicit delyri: quia propter senectutē infantie: et rectū tramitē tenere nō pnt. Et scias q delyro et delyrus nō pnt eē cōposita a lyra pro instrumento canēdi: qz tūc lyra habet primā breuē sed lyra pro sulco pducit primam

scipatet in illo visitato vsu: Pollice tãgo lyra: facio cū vo
mere lyra. Delyro g̃ cōponit a lyra p sulco. vñ lyro z des
lyrus pdu. penul. sic lyra p sulco p̃mã vt patuit p Horatiū
z b vult Dug. z mgr̃ bñ. Quidã tñ dicūt q̃ delyro. i. dis
cordo: z cōponit a lyra p instrumento canendi: z sic fm̃
eos cor. penul. sed delyro p deuio cōponit a lyra p sulco
z sic pdu. li. vñ versus fm̃ eos: Delyro discordo delyro
deuio dico.

Lycen cinis mas. ge. i. cū lyra canēs. z cōponit a lyra z ca
no canis: z cor. penul. tam in ntō q̃ in gtō.

Lycina ne: mulier que cū lyra canit. z d̃r a lycien: z corri.
penultimã.

Lycus: a lyra d̃r lyricus ca cū: ad lyrã ptinens. i. dulcis z
suau. vñ carmina Doza ṽ dicunt̃ lyrica: qz cū lyra canta
bant: vel a lyrin d̃r lyricus ca cū. i. varius vel diuersus: z
hinc carmina Dozath dicunt̃ lyrica a varietate carminū
que in eis continent̃: z lyrici poete: qz lyrica scribūt. **L**yris
cus cōponit vt plyrcus ca cū. i. dulcis z delectabilis sup
alios vel sup cantū lyre: z cor. ri.

Lyn grec: latine d̃r diuersitas vel varietas.

Litis fe. gene. z formaf̃ gt̃is a ntō remota s z addita tis z
d̃r a limes mutis: qz cōmittit̃ lis inter duos z mora finit̃
nta inter mltos z iniuria stat. Et d̃r lis a cōtentiōe limi
nis qz agros diuidit: z pdu. i. ante t. vñ qdã: Absentis pt̃
studeas in lite tueri. z scribit̃ litius gt̃is pluralis pt̃: z et̃
retinet sonū t: h̃ ponat̃ inter duos vocales. z h̃ ad d̃riam
de licū licij: z facit actūs pluralis in es z in is vt lites vel
luis. Cicero in frumētaria: Sedasti inquit̃ et̃ lites illoz.

Lisvel lisan hebraice d̃r: aplus grece fm̃ Dugu. Papi. vo
dicit: Lifa hebraice: aplus grece: missus latine d̃r.

Lixen u: d̃r a lixen qd̃ est aq̃: qz fit ex aq̃ mixta cineri.

Lixis interpretat̃ solutio.

Litimos est qū plures sensus in vnū locū breuif̃ expedit̃
tos coacervat z cū qdã festinatione decurrit: vt Cicero rē
publicã q̃ritas: vitasq; hoīuz: diuges: liberū zc. fm̃ Pap.

Litargyrū: a lithos qd̃ est lapis z argyros qd̃ est argētū d̃r
h̃ lithargyrū gyri: purgamētū argēti qd̃ spuma argēti
vocat̃ z fit ex argēto z plūbo. Idē z h̃ lithargyrū ri d̃r. z
vide lithargyrus ca cū: qd̃ fit de lithargyro: vel qd̃ pt̃
net ad lithargyrū.

Litera: a lego z iter vel itero cōponit̃ litera re q̃si legitera:
qz legēt̃ iter p̃bet: vel qz legēdo iterat̃. Vel d̃r litera q̃si
litura: a lino nis fm̃ cōsuetudinē antiquoz q̃ in ceratis ta
bulis solebāt scribere: z postea linire vel linere: z fm̃ hoc
lra d̃r tñ de figura. Sed q̃cūq; sit deriuatō vel cōpositio
ist̃ nois lra d̃z scribi pt̃ tñ: sic di. Dugu. Sed litera de
ruat̃ a lego gis vel a lino nis: z qz tā lego q̃ lino cor. pri
mã videt̃ q̃ litera p̃mã corripit̃: sed stat q̃ p̃mã pdu.
vt patet in illis vsibus: Discere q̃ q̃ris vt recte versificeris.
Sunt tibi nota tetra pes litera syllaba metra. Et ita videt̃
q̃ ibi sit positio: z sic q̃ scribat̃ p̃ geminū t: sic multi scri
būt. Ad h̃ pōt̃ dici q̃ lra scribat̃ vnū t: nec obstat q̃ p̃mū
pdu. z lego vel lino p̃mã corripit̃ qz litera tenet nãm
huĩ p̃teriti legi vl̃ leui q̃ p̃mã pducat̃. Et regula ita tra
dēda est. Quāta fuerit p̃mã nãliter in p̃mitiuo: tāta re
manet in suo directe deriuatiuo: vt sedes sedi: rex regi: lis
tera legi. A lra deriuat̃ h̃ z h̃ lralis z h̃ le: vt sciētia lralis
q̃ de literis tractat: vl̃ q̃ efficit̃ lratū. Itē a lra d̃r ltero ras
i. literas instruere vel lras cōiugere vel cōbinare: Sic syl
labicare syllabas cōiugere: z dictionare dictiones cōiugere
z cōponit̃ vt collitro ras filr literare. Oblitro ras. i. de
lre vel obliuioni tradere. z inde obliteratus ta tū.

Literalis in litera vide.

Literarius: a lrat̃us vel a litera d̃r literarius ria riū: idē qd̃
literatorius vel literis plenus. vñ Aug̃ in li. de ciui. dei.

Quidē literarius Clarronis opa predicaret.

Literatorius ria riū in literatus vide.

Literatus: a lra d̃r hic lrat̃us ti: z hic lrat̃oz tozis: z lrat̃ ta
tū. Literator vel lrat̃us nō d̃r ille q̃ h̃z multos libros z in
spicit̃ z reuoluit̃: vt monach̃ q̃ pp̃rie pōt̃ dici antiquarĩ

Litatus: a lito tas d̃r hic litus tui. i. cornu gracile: qz eo cō

Litatus: a lito tas d̃r hic litus tui. i. cornu gracile: qz eo cō

Litatus: a lito tas d̃r hic litus tui. i. cornu gracile: qz eo cō

Litatus: a lito tas d̃r hic litus tui. i. cornu gracile: qz eo cō

Litatus: a lito tas d̃r hic litus tui. i. cornu gracile: qz eo cō

Litatus: a lito tas d̃r hic litus tui. i. cornu gracile: qz eo cō

Litatus: a lito tas d̃r hic litus tui. i. cornu gracile: qz eo cō

Litatus: a lito tas d̃r hic litus tui. i. cornu gracile: qz eo cō

Litatus: a lito tas d̃r hic litus tui. i. cornu gracile: qz eo cō

Litatus: a lito tas d̃r hic litus tui. i. cornu gracile: qz eo cō

Litatus: a lito tas d̃r hic litus tui. i. cornu gracile: qz eo cō

Litatus: a lito tas d̃r hic litus tui. i. cornu gracile: qz eo cō

Litatus: a lito tas d̃r hic litus tui. i. cornu gracile: qz eo cō

Litatus: a lito tas d̃r hic litus tui. i. cornu gracile: qz eo cō

Litatus: a lito tas d̃r hic litus tui. i. cornu gracile: qz eo cō

Litatus: a lito tas d̃r hic litus tui. i. cornu gracile: qz eo cō

Litatus: a lito tas d̃r hic litus tui. i. cornu gracile: qz eo cō

Litatus: a lito tas d̃r hic litus tui. i. cornu gracile: qz eo cō

qz antiquas historias h̃z ad manū: sed ille d̃r literator vl̃
lrat̃us qui ex arte de rudi voce scit formare lras z cōiuge
re in syllabas: z syllabas in dictionib̃: z dictiones in ora
tionibus: z orationes sic cōgrue proferre z accentuare. vñ
Diero. sup math. Literator inquit̃ erat q̃ g̃amatos grece
d̃r. Literatus cōponit̃ cū in z mutata n in l d̃r illrat̃us ta
tū. i. sine literis: nō liferatus vel idiota. Et cōparat̃ lrat̃us
z illrat̃us. Itē lrat̃us z illrat̃us aliter accipiunt̃. Itē illa
vox d̃r lrat̃a q̃ figuris visibilib̃ antea inuentis z vsitatis
pōt̃ representari. Illrat̃a aut̃ d̃r illa q̃ sic representari nō pōt̃:
vt sibul̃ vl̃ gemitus infirmoz. Et a literator vel lrat̃us d̃r
literatorius ria riū: qd̃ pt̃inet ad lras vl̃ ad lrat̃ozē: vl̃ qd̃
tractat de lris: vel qd̃ efficit̃ lrat̃ozem vel lrat̃um.

Literula le dimi. parua litera.

Lithimos: a lithos d̃r lithimos. i. impatientia calcata vel
crudelitate irrisa.

Lithos grece latine d̃r lapis.

Lithostratos in lithostratū exponit̃.

Lithostratū. Lithos qd̃ est lapis cōponit̃ cū stratos qd̃ est
variatio: z d̃r h̃ lithostrata stre z h̃ lithostratū ti. i. pictura
arte elaborata. Sit aut̃ paruulis crystis ac taxillis. i. qua
dratis lapillis tinctis in varios colores. Itē d̃r lithostrato
z h̃ lithostrat̃: Joã. xix. ca. In loco q̃ d̃r lithostratos
Est g̃ lithostratos variatio colorū in pauimētō z cōgeries
diuersoz lapidū diuersoz colorū vel pauimētū vel opus
mirificē factū: vel et̃ aliud opus dū saltē sit lapidū vario
rū colorū. Et scias q̃ interlinearis glo. vi. Joanne. xxi. Li
thostratos grece. i. iudiciū vl̃ iudiciale latine z cor. penul.
gt̃i sine stra syllabã.

Litice: a litu^o tui z cano nis cōponit̃ hic liticen cinis. i. ca
nens cū lituo. z hinc hec leticina ne penul. corri. mulier q̃
cū cornu cantat. z cor. penul. liticen tā in ntō q̃ in gtō.

Litice ne penul. cor. in liticen vide.

Litigo: a litis deriuat̃ litigo gas: z est litigare cōtendere
vel litē agere: ex quib̃ videt̃ cōpositū vel potius sit ethy
mologia. Litigo. i. litē ago. z inde h̃ litigatoz tozis: z hec
litigatrix cis: z h̃ litigatō onis: z hoc litigium gi. i. lis vl̃
litigatio: vel litis actio. i. altercatio. z inde litigiosus sa lū
qui litigat: vel potius de quo litigat̃ vt ager. Et producit̃
p̃mã litigo: sed penul. cor.

Litotas tati tati. i. sacrificare. Differunt tñ: nã sacrificat q̃
sacrificiū facit: litat q̃ sacrificiū facit: z qd̃ sacrificio petit
impetrat. vñ verbalia litamē litatio litatoz litatrix. Lito
cōponit̃ vt colito tas. i. sil litare. Delito tas. i. valde litare
Perlito tas. i. p̃fecte litare. Prelito tas. i. ante litare. Res
lito tas. i. iterū litare. Lito cū oibus suis cōpositis ē acti
uū: z cor. hanc syllabã li. vñ Theodolus: Egregio cicropi
debet̃ cã litandi. sed lis litis pdu. li. vñ quidã: Ut rōne
lites animi prius excute lites.

Litoralis in litus vide.

Litote in quarta pte exponit̃ in ca. de coloribus rheto.

Litū supinū de lino nis cor. p̃mã: z inde litus ta tū.

Litura: a lino nis d̃r h̃ litura re. i. deletio vel feditas: nō q̃li
cūq; sed maxime l̃terariū.

Litus tozis ge. neu. d̃r a ledō dis. Et est litus terre aque vel
mari vicina. Et d̃r sic a ledō qz fluctu elidat̃ vel illidatur.
Vel deriuat̃ a lito tas qd̃ est sacrificare: qz marinarij pi
culis marinis liberati in litoze solent dijs marinis litare
vñ litus dictū est a litado. vñ Donat̃ dicit̃ i cōmēto sup
Virgiliū: q̃ litus d̃r locus iuxta altare vbi fiebat litatio
z mactatio bestiarū. Seruius aut̃ tradidit̃ ei dicēs h̃ nō
valere: qz p̃mã hui^o nois litus pducat̃. vñ Qui. in epi.
Nō p̃fecturis litoza bob^o arat. Sed p̃mã hui^o verbi lito
corripit̃. h̃ tñ magis est friuolū: qz sepe syllaba q̃ pducat̃
in p̃mãtū corripit̃ in deriuatiuo vl̃ ecōuerso. Vel d̃r
litus a ligo qz terrã ligat. vñ z d̃r litus q̃si ligas ton. i. ter
rã: zē ethymo. z inde litozeus rea reū: z h̃ z h̃ litoralis z
h̃ le. Et scribit̃ litus p̃ vnū t: vt vult magister z bñ. Itē in
uenit̃ litus ta tū: z cor. li. a lino nis leui letum.

Lituis: a lito tas d̃r hic litus tui. i. cornu gracile: qz eo cō

uocabant ad litandū. Lituus ē dī baculus curuus quo augures utebant̄ v̄l pastores: ⁊ tūc est generis feminini.

Liuens in liueo ues exponit̄.

Liuueo ues liui littere. i. nigrere: esse vel fieri liuidum: ⁊ ponit̄ p̄ inuidere. vñ liuesco cis inchoa. ⁊ liuidus da dū: q̄ est talis coloris vel inuidus. Et cōparat̄ liuidus dior dis simus. vñ liuide dius dissime aduer. ⁊ hec liuiditas tat̄. Itē a liueo ues liuebā: bam ouersa in ns fit h̄ ⁊ hec ⁊ h̄ liuens uentis. i. niger liuidus vel inuidus. Liueo cōponit̄ vt colliuueo liui. i. simul luere. vñ collinesco uescis in choatiuū. Liueo cū oībus suis cōpositis est neutri: ⁊ caret supino: ⁊ facit p̄teritū in ui syllabā. mutat enī eo in i: ⁊ p̄ducit hanc syllabā li vbiq̄.

liuidus da dū in liueo ues vide.

Liuor: a liueo ues dī h̄ liuor uoris. i. liuiditas vel inuidia vel dolor vel vulnus fm̄ Dugu. Papi. v̄o dicit: Liuor ē macula nigra nigredo vel inuidia. Proprie aut̄ liuor est plaga virgarū vel inflatio vulneris cū pallore: ⁊ p̄ducit primā. vñ Qui. Pascit̄ in imis liuor post facta liq̄scit.

Dic nota q̄ sicut dicit Hreg. in. v. li. moza. exponēs illud

Job: Paruulū occidit inuidia: Inuidere non possumus

nisi eis quos nobis in aliquo meliores putam⁹. Paruul

lus est q̄ inuidia occidit: q̄ ipse nisi inferior existeret de

de bono alterius nō doleret. Inuidia q̄ mentē tabefecit

cūcta q̄ intenerit bene gesta s̄sumit. vñ bñ per Salo

monē dī: Putredo ossiū inuidia: q̄ p̄ liuoris vitiū ante

dei oculos pereit̄ ē fortia facta virtutū. Ossa quippe p̄

inuidiā putrescere est: quedā ē robusta depire. S̄ cur

hec de inuidia dicim⁹ si nō ē q̄liter eruat̄ intimentis:

Difficile nanq̄ est vt hō alteri non inuideat qd̄ adipisci

alter exoptat: q̄ q̄qd̄ tpale p̄cipit̄ tanto minus fit singu

lis: quāto diuidit̄ in multis. Et iccirco desiderantis mē

tē liuor excutiat: q̄ h̄ alter appetit: aut funditus alter ac

ciens adimit: aut a quātitate restringit. Qui ḡ liuoris

peste plene carere desiderat: illā hereditatē diligat quaz

coherendū numerus nō angustat: q̄ ⁊ in oībus vna est ⁊

singulis tota: q̄ tanto largior oīdit̄ quāto ad hāc p̄cipiē

tiū multitudo dilatat̄. Imminutio ḡ liuoris est affectus

surgēs eterne dulcedinis: ⁊ plena mors eius est p̄fectus

amor eternitatis. Nā q̄ mens ab eius rei appetitu retra

hit̄ quē accipientiū numero p̄tit̄: tāto magis primū di

ligit: quāto minus ex p̄fecto illius sua dāna p̄tmescit. q̄

si p̄fecte in amore patrie celestis rapit̄: plene ē ⁊ i p̄rimi

dilectione solidat̄: q̄ q̄ nulla terrena desiderat: nihil ē

qd̄ eius erga p̄rimi charitati otradicat. Que nimirum

charitas qd̄ est aliud q̄ mētis oculus: q̄ si terreni amor

pulvere tangit̄: ab eterne lucis mox intuitu lesus reuer

berat̄. q̄ aut̄ puulus ē q̄ terrena diligit: magnus q̄ eterna

ocupi scit: pōt̄ ē sic nō incōuenienter intelligi: Paruulū

occidit inuidia: qm̄ hui⁹ pestis languore non morit̄ nisi

q̄ adhuc in terrenis desiderijs infirmat̄.

Lixa: a lixen qd̄ est aqua dicit̄ h̄ lixa lixe maf. ge. i. merce

narius: puta q̄ sequit̄ exercitiū in expeditione: ⁊ portat

aquā ad opus exercitus in castris.

Lixabundus: a lixa dī lixabundus da dūm: qui latis incedit

passibus ad modū lixe: vel lixabundus filis lixanti: ⁊ tūc

deriuat̄ a lixo lixas.

Lixatura ture: in lixo ras vide.

Lixen: a lixos apud grecos dī lixen. i. aqua qm̄ luxē q̄ fit

soluta.

Lixeo: a lixo deriuat̄ lixeo res xui: ⁊ ē lixere lixaer v̄l poti⁹

lixari. Et cōponit̄ vt collixeo res: elixeo res: relixeo res.

Et est neutri lixeo cū oībus suis cōpositis: ⁊ caret supi.

Lixiuū: quere supra in lisciuū per s̄.

Lixō: a lixen deriuat̄ lixo ras xui lixare. i. in aqua sola co

quere. vñ h̄ lixatura ture: coctio in aq̄. ⁊ h̄ lixamē minis

⁊ h̄ lixamētū menti: ⁊ lixus ras xui: in aqua coctus. Lixō

cōponit̄ vt collixō ras. i. fil lixare. Elixō ras. i. valde lixa

re. relixō ras. i. lixare. Lixō actiuū ē cū oīb⁹ suis cōpositis.

Lixor xoris dī portitor aque: ⁊ dī a lixen.

Lixus ras xui: in lixo ras vide.

L

ante

D

Locellus li dimi. vide in locus.

Locito ras. i. frequē loco: v̄bū frequētatiuū: a loco loca

Loco cas. i. statuerē stabiliere vel collocare. Locore ē dī in respectu ad oducere: Conducit hospitū q̄ pro

co p̄ciū dat. Locat q̄ pro eo p̄ciū accipit. vñ qd̄ dī: Qui

capit ille locat conducit q̄ p̄ciū dat. Locare nī q̄ p̄ciū

niē p̄ oducere. vnde hic locator ⁊ hec locatrix cis: ⁊ hec

locatio: ⁊ hic ⁊ hec locabilis ⁊ hoc bile. Loco cōponit̄

colloco cas: de loco cas. i. valde vel deorsū locare vel de

loco remouere. Eloco cas. i. valde vel extra locare: vel de

locū remouere. Illoco cas: intus vel valde locare. P̄loco

cas. i. ante vel p̄re alio locare. P̄reloco cas. i. p̄fecte lo

care. Reloco cas. i. iterū locare. Loco actiuū est cū oībus

suis cōpositis: ⁊ cor. lo vbiq̄.

Locus li est dimi. a locus. vñ ⁊ locellus aliud dimi. Est

aut̄ locus penul. cor. paruus locus. Itē locus est bar

sa: Joā. xij. Fur erat ⁊ loculos habēs: ea q̄ mittebant̄ po

tabat. Itē est feretrū Luce. vij. Et tetigit loculū. i. feretrū

Locuples. Loc⁹ cōponit̄ cū plen⁹: ⁊ dī h̄ ⁊ h̄ ⁊ h̄ locuple

diu⁹ q̄ si loc⁹ plen⁹ ⁊ plurimarū possessionū possessoe. Cū

locuples cōponit̄ a locus ⁊ plen⁹ quasi loculos habēs

plenos. ⁊ cōparat̄ locuples tior sim⁹. vñ locuple tuis sine

aduer. ⁊ locupletō tas tui tare. i. ditare: verbū actiuū: ⁊

hec syllaba ple p̄ducit̄ tā in noīe q̄ in verbo. ⁊ foamant

gūs a ntō remota s ⁊ addita tis.

Locus ci dī a loco cas: ⁊ est nomē etheroclitū. Nam in si

gulari est maf. ge. hic locus: sed in plurali est maf. ⁊ nar

bi loci ⁊ hec loca. ⁊ dī locus tam substantia q̄ quātitas

qua aliqd̄ locale circūscribit̄. Itē locus dī maxima p̄

fitio vel habitudo: vñ trahit̄ argumētū tam in dialena

q̄ in rhetorica. inde hic ⁊ hec localis ⁊ hoc le: qd̄ loco dī

tinet̄ vel circūscribit̄. vñ localiter aduerbiū: ⁊ hec local

tas tatis. Et scias q̄ locus pprie ē quātitas circūscribēs

corpus: sed hec loca locoz pprie de his dicunt̄ in quib⁹

passiōes habent̄. loci aut̄ ad logicos p̄tinēt: ⁊ sic talis fit

diuisio locoz: alij intrinseci: alij extrinseci: alij mediū. De

locus est sedes argumēti vel id ex quo ad p̄positā quā

onē ueniens trahit̄ argumentū. Itē locus dī facultas

copia potestas oditio tps occasio oportunitas dignitas

auctoritas honor magnitudo maiestas fastigiū splēdo

gradus ⁊ gloria. Et vt dicit Hregimus: Argumēta loca

hoīes loca dices habere. Et nota q̄ fm̄ naturales quib⁹

sunt essentialia loco. Primū est q̄ locus oīner locatū

nō est aliqd̄ de locato. ⁊ in hoc differt a forma ⁊ a vacuo.

Forma enī nō est aliud a locato: vacuū v̄o nō oīner. Et

cundū est qm̄ locus est equalis locato. Tertiuū v̄o est qm̄

loc⁹ separat̄ a locato: ⁊ in hoc differt a materia ⁊ forma.

Quartū v̄o est q̄ differentie loci essentialia sunt super

⁊ inferius: ⁊ in hoc differt a vacuo in quo nō est super

⁊ inferius. Quintū v̄o est: qm̄ locus est illud ad qd̄ trahit̄

fertur locatum naturaliter.

Locusta. Longus cōponit̄ cū basta ⁊ dī hec locusta st̄ca

pedibus fit longis sicut basta. vñ ⁊ eā greci tā maritimi

q̄ terrestre astaton appellāt. Et dicūt q̄ grill⁹ fit v̄l alio

aīal file illi: fm̄ q̄ vulgariter dī māmalona. Est aut̄ dī

partū dēte noxiū: ⁊ plus q̄ cetera aīalia frugib⁹ nocet.

De hac dicit Hreg. in. xxxi. moza. Matutinis horis. i. ab

pozibus vix a terra locuste se subleuant: cū v̄o estus em

serit tanto altius quāto alacrius volant. Sanctus aut̄ q̄

cūq̄ p̄dicatoz quz queta fidei tpa oīp̄icit: humilis a

despectus aspiciat̄: ⁊ locuste more quasi vix a terra suble

uat̄. Si aut̄ p̄secutionis ardoz incandeat corde celestib⁹

inherēs mox quāte fit sublimitatis oīdit̄: ⁊ pulsatis als

in altū rapit̄: qui quietus in imis torpuisse credebant.

Raban⁹ aut̄ sup. iij. ca. mattb. vi. In dictis annulphib⁹ gē

learuz epi reperimus minimū locustarū genus fuisse in

deserto iudee quo pastus est baptista: ⁊ vsq̄ hodie appi

rent: q
mbus
peber
volati
cista
Locutus
quor
tant
sequor
Locut:
nif
uenal
de lodi
Logica
mori
mori
tica dī
bus: r
gices. v
de que
medic
tibus an
libet ei
vñ logi
Logima
v̄o dicit
Logistric
gitabil
Logia: a
sum. i. s
pamus
ribus: b
erant ou
dī ⁊ sup
Logos. i. s
Paulin
dei: ⁊ de
e verbū
sunt sing
m̄po: q
manifest
creaturar
distincio
Logorbeca
⁊ h̄ logor
qui edict
nat: ⁊ p̄
Logogum
cū septia:
lipois pl
nif ē loli
noīad lo
nolus la s
oīū li ge.
loner faci
Loganmu
nims ⁊ h
millis p̄st
panis eff
lanimus.
Loge adue
ge longe
qui fit po
de lex imp
is distinc
Logemus: a
longi em
ta vel etas
doat ge.
Loginquit

rent: q̄ corpusculis in modū digiti manus exilib⁹ ⁊ bre-
vibus in herbis facile capiunt: cocteq; in oleo pauperū
prebeant vicinū. Lhyfostomus vō dicit: Iste locuste sunt
volatilia q̄dā imūda s; pua ⁊ nō satis in altū volātia. Lo-
cūta ēt inuenit p̄ quodā genere herbarū: vide in atac⁹.
Locutus tā tū p̄cipiū de loquor: ⁊ scribit p̄ c; s; scribat lo-
quor p̄ q. Dicit enī P̄rif. Deponētia desinētia ī quor mu-
tant eā in cui ⁊ sumētia tū faciūt supinū: vt loquor locutū
sequor secutū: ⁊ a ḡtō locuti addita o fit locutio.

Lodix: a lauo uas d̄r hec lodix cis: quicq̄d in lectulo suppo-
nit ⁊ pp̄rie panis villosus: ⁊ pdu. penul. genitiui. vñ Ju-
uenalis in li. iij. satyra prima: Magnē mentis opus nec
de lodice parata.

Logica. Logos grece. i. sermo vel rō. vñ logicus ca. cū. i. ser-
motionalis vel rationalis. vñ logica d̄r triuū quasi ser-
motionalis: q̄ consistit in sermonibus: ⁊ excellenter dialec-
tica d̄r triuū: q̄ p̄re alijs artib⁹ triuū consistit in sermoni-
bus: inuenit grece declinari p̄ eodē h̄ logice huius lo-
gices. vñ logici dicunt triuales vel dialetici. Itē logica
d̄r quedā spēs medicine. i. rōnalis. vñ logici dicunt q̄dā
medici: q̄ discussis etatū regionū vel egritudinū qualitas
tibus artis curā rōnabiliter scrutant: ⁊ a logica s̄m quā
libet eius significationē hic ⁊ h̄ logicalis ⁊ hoc logicale
vñ logicaliter aduer. ⁊ hec logicalitas tatis.

Logisma me. fe. ge. i. cogitatio sermo vel rō s̄m Dug. Pap.
d̄r dicit logismus. i. cogitatio.

Logisticus ca. cū penul. cor. i. sermocinalis rōnalis vel cog-
itabilis: ⁊ d̄r a logos.

Logium: a logos q̄d est rō d̄r hoc logiū gij: rōnabile respon-
sum. i. sine inuolutro. Itē hoc logiū d̄r manuale. s. exigū
pannus ⁊ duplex: auro ⁊ gēmis ⁊ quattuor p̄textus calo-
ribus: habens magnitudinē palmi p̄ quadri: cui intexti
erant duodecim p̄ciosi lapides. hic pannus ēt rōnale
d̄r ⁊ sup̄humerali circa pectus pontificis annectebat.

Logos. i. sermo vel rō s̄m Dug. vel s̄m Hierony. in eplā ad
Paulinū: In p̄ncipio inq̄t erat verbū ⁊ verbū erat apud
deū: ⁊ deus erat verbū. Logos grece multa significat. nā
verbū est ⁊ rō ⁊ supputatio ⁊ eā vniuersū rei p̄ quā
sunt singula que subsistūt: que vniuersa recte intelligim⁹
in p̄o: q̄ videlicet x̄ps d̄r verbū q̄stū ad patris dicentis
manifestationē: cā q̄stū ad rerū creationē: ratio q̄stū ad
creaturarū ordinationē: supputatio q̄stū ad ordinatorū
distinctionē. vide in verbū.

Logotheca. Logos cōponit cū theca q̄d est positio: ⁊ d̄r h̄
⁊ h̄ logotheca ce: qui vel que sermōnē facit in populo: vñ
qui edicit imperatoris vel alicuius principis populo nū-
cū: ⁊ p̄ducit the.

Loligo ginis: a loliū d̄r h̄ loligo ginis: quidā piscis vt d̄r
cū sepia: qui h̄z strimā nigerrimi coloris ⁊ amarissimi
saporis plenā. vñ q̄nq; ponit p̄ nimia amaritudine. pos-
nit ēt loligo p̄ herba amara: ⁊ a loligo d̄r loliginis nea
nā ad loliginē p̄tinens vel de loligine existens. ⁊ loligi-
nosus sa sum: plenus ⁊ abundans loliginibus.

Lolium. i. ge. neu. illa mala herba q̄ crescit inter segetes malū
sermen facit q̄d silr d̄r lolium. vñ loliosus sa suz: plen⁹ lolio.

Longanimus: a longus ⁊ animus cōponit hic ⁊ hec longa-
nimus ⁊ hoc nime: q̄d ēt d̄r longanimus nima nimū. s. q̄
nullis passionibus perturbat: sed ad vniuersa sustinēda
pariens est idem ⁊ magnanimus: cui contrariū est pusil-
lanimus.

Longe aduerbiū: a longus d̄r. Et cōponit vt a longe de lon-
ge longe oīa quasi in eodem sensu: ⁊ acuit penultimam
quam sit positione longa: sicut dixi in secūda parte vbi egi
de lex impedimentis accentus in capitulo de impedimē-
tis distinctionis. ⁊ hoc ēt dicit Dug.

Longeus: a longus ga gum ⁊ euū cōponit longen⁹ na uū
longi eui. s. senex. vñ hec longeuitas tatis. i. longi eui vi-
ta vel etas. ⁊ a ḡtō longeuī addita tas fit longeuitas: ⁊ p̄
dicit ge.

Longinquus: a longus d̄r longinquus qua quū. i. remot⁹

⁊ cōparat quior quissimus. ⁊ a ḡtō lōgīnqui addita tas
fit hec longinquitas tatis.

Longo gas in longus vide.

Longiturnus: a longus d̄r longiturn⁹ na nū. i. diutum⁹ lon-
ge durans: ⁊ cōparatur. ⁊ a ḡtō longiturni addita tas fit
hec longiturnitas. i. diuturnitas: Baruch. iij. ca. In lon-
giturnis diebus. ⁊ in. iij. ca. Ut scias similis vbi fit longi-
turnitas vite. vel s̄m aliā l̄fay: vbi fit lōgiturna vita.

Longus: a lyen d̄r longus ga gū: q̄ fit p̄orrectū ad modum
lyenis: ⁊ cōparat longus gior gissim⁹. vñ longe gius gis-
sime aduer. ⁊ h̄ longitudo diuis. Longus cōponit vt bis
longus: oblongus: semilongus. Itē tam longus q̄ long⁹
i. valde longus. Et scias q̄ longus ⁊ longū habent u sim-
plex post g: sed in alijs terminationibus huius nois lon-
gus non est u post g: vt longa longe longo longā longis
longos longas longoz longariū. Itē a longos deriuatur
longo gas gani. ⁊ est longare longū facere vel differre. Et
cōponit vt de longo gas. i. valde longare vel curtare. Di-
longo gas: diuersis modis vñ in diuersas partes longare
Elongo gas: extra vel valde longare. Prolongo gas. i. p̄
cul lōgare. Longo actiuū est cū oib⁹ suis cōpositis: ⁊ nō
habet u post g.

Lophos. i. certus. ⁊ inde ponit tragelophus.

Loquaculus la lū penul. cor. i. aliquantulū loquax.

Loquax a loquor queris d̄r loquax cis ge. oīs. i. assiduus
vel abūdans in locutiōe. ⁊ cōparat loquax quacior qua-
cissimus. vide loquaciter eius cissimus aduer. ⁊ hec loq̄-
citas tatis. i. abūdās locutio: ⁊ loquacul⁹ cula culū.

Loquela le p̄ vñ l. p̄ducit penul. ⁊ d̄r a loquor. Et scias q̄
Breg⁹ in. viij. moral. tractans illud Job: Usquequo loq̄-
ris talia sic dicit: Uis ⁊ sūma loquentiū q̄drifaria quali-
tate distinguit. Sunt enī nōnulli quos sentiendi ac dicē-
di amplitudo dilatat. ⁊ sunt nōnulli quos sentiēdi simul
⁊ dicēdi inopia angustat. ⁊ sunt nōnulli qui efficaciam
dicēdi habent: sed acumen sentiēdi nō habent. ⁊ sunt
nōnulli qui acumen sentiēdi subnixi sunt: sed ex inopia
locutionis obmutescit. In quibus nimirū quattuor vis-
cendi qualitibus sola crimini tertia subiacer: que hoc
sibi p̄ locutiōe arripit ad q̄d p̄ ingeniū nō assurgit. Nā
prima laudanda est que vtroq; valenter pollet: scōda mi-
seranda que vtroq; humiliter caret: tertia vō despiciēda
atq; reprimēda: q̄ d̄r sermone se erigit sensu iacet: quar-
ta adituanda: que explere q̄d sentit nō valet que mēbris
inflatione timescentibus simul ad aures audiētū vasta
sed vacua procedit.

Loquendus da dū: in loquor queris vide.

Loquor loqueris locutū. vñ hic locutor toris: ⁊ hec locutio
onis. Et cōponit loquor cū noibus ⁊ d̄r doctiloquus q̄
quū: ⁊ torpiloquus qua quū: ⁊ antiloquus qua quū: qui
primo loquit. ⁊ multiloquus qua quū: ⁊ stultiloquus q̄
quū. vñ hoc doctiloquiū dulciloquiū turpiloquiū mult-
tiloquiū stultiloquiū antiloquiū quū. i. prima locutio.
Itē cōponit vt diuersiloquus qua quū: vñ h̄ diuersiloq̄-
um. ⁊ scribunt predicta p̄ q ⁊ nō p̄ c. Itē loquor cōponit
cū prepositionib⁹: ⁊ d̄r alloquor queris. i. loq̄ ad vñ. vñ
ex vi p̄positiōis ostruit cū actō rei rōnalis: vt alloquor
te. i. loquor ad te. Et est alloq̄ orantis ⁊ iubentis: eloq̄ vō
oratoris est: obloq̄ obtrectantis. ⁊ colloquor queris. i. sil-
loqui. vñ hoc colloquiū: filiū vel cōcio vel q̄d vulgo d̄r
plamētū. Eloquor queris. i. valde vel ornate vñ aperte lo-
qui vel manifeste enūciare. ⁊ est oratoris vt dictū est. vñ
hoc eloquiū. P̄loquor queris p̄locutus sum. i. añ lo-
quor. vñ h̄ p̄loquiū. P̄loquor queris. i. p̄ alio loqui
vel in cōspectu ⁊ palā loqui: vel p̄cul loq̄. vñ h̄ ploquiū
Obloquor q̄ris. i. tra vel male vel detractiue loq̄: ⁊ ē ob-
trectantis vt dictū est. Reloquor queris. i. iterū vel retro
loqui. Loquor ⁊ eius cōposita sunt deponentia: ⁊ corri-
piunt hanc syllabā lo vbiq; vñ Sacetus: Pauca loq̄ d̄z q̄
vult vrbānus haberi. Et in supino ⁊ in oibus verbalib⁹
⁊ in participij p̄teriti t̄pis mutant q̄ in c s̄m Dug. Et a

loquor inuenit loquendus da dū: qm̄ n̄ loquor non hēat
 pticipiū in dus: sicut nec ⁊ alia verba deponentia. ⁊ iō lo
 quēd⁹ d̄z exponi in actiua significatiōe: sicut vult P̄ris.
 in. iij. li. In dus inquit quedā forma est participialis. i.
 q̄ terminatiōez h̄z pticipioz futuri t̄pis passiuoz ⁊ signat
 dignū esse aliquē eo q̄ demonstrat: vt laudandus. i. lau
 de dignus. loquēd⁹ dignus loq̄: de quo loquunt hoīes
 Vel pōt dici q̄ loquor olim fuit verbū cōe: ⁊ sic loquen
 dus est eius pticipiū: qz multa fuerūt olim cōia que mō
 sunt deponentia vt vult P̄ris. in. xi. li. Itē scias q̄ hoc
 aduerbiū nō cōponit t̄m cū trib⁹ verbis. i. nequeo nescio
 nolo. vñ nō loquor nō pōt esse compositū. vñ in Actibus
 ap̄loz vbi dicit: Nō possum⁹ q̄ audiuim⁹ ⁊ vidimus nō
 loq̄ sunt due partes nō loqui. Itē nota q̄ cōsuevit dubita
 ri de illa latinitate scripta in euangelio Luce: Sicut locu
 tus est ad patres nostros abraā ⁊ semini eius in secula. vi
 def. enī incōgrua qz datiuus copulat actō. Ad h̄ dico q̄
 abraā est datiuus casus sicut ⁊ semini. sed tūc videt̄ ibi ab
 usio: qz isti duo datiuus apponunt̄ huic determinatiōi ad
 p̄res: ⁊ h̄ bñ pōt fieri: qz ponit̄ loco datiuus ad p̄res. i. p̄ri
 bus: sic d̄r loquor ad te. i. tibi. Animauerte ēt q̄ vt dicit
 P̄ris. Deponentia desinētia in quoz mutant eā in cur: ⁊ su
 mentia tū faciūt supinū: vt loquor locutū sequor secutū.
Lozamētū: a lozū rī d̄r h̄ lozamētū mētū: ⁊ dicunt̄ lozamen
 ta plura loza vel laquearia: vel in parietib⁹ tabule vel aliis
 qua ligna que nectunt̄.
Lozarius: a lozū d̄r lozarius raria rariū: qd̄ ad lozūz ptine
 vel tortus vel solutus vel ligatus: ⁊ hic lozarius. i. tortor
Lozus rea reum. i. tortus vel solutus vel ligatus vel ad loz
 rum pertinens ⁊ deriuat̄ a lozum.
Lozica: a lozū deriuat̄ h̄ lozica ce penl. pdu. qz lozis caret.
 Solis enī circulis ferreis stetit. vñ d̄r lozica quasi lozis
 carens: ⁊ est ethymologia. ⁊ inde lozicatus cata catum:
 qui habet lozicam vel lozica indutus. ⁊ lozico cas cani.
 i. lozicam induere. Et cōponit̄ vt collozico cas. i. simul lo
 ricare. Delozico cas. i. valde lozicare: vel diuersis modis
 lozicare: vel potius lozicā exuere vel verberare. Elozico
 cas. i. lozicā exuere. Illozico cas. i. lozicā induere. P̄reloz
 rico cas. i. ante lozicare. Relozico cas. i. iterū lozicare vel
 lozica expoliare. Et est actiuū cū oībus suis compositis: ⁊
 p̄ducit rī.
Lozico cas: in lozica vide.
Lozipes. Lozū cōponit̄ cū pes: ⁊ d̄r lozipes pedis ge. cō is.
 i. claudus q̄ h̄z pedes tortos ad similitudinē lozi: vel q̄ h̄z
 pedē ligenū quibusdā lozis religatū ⁊ cor. penl. tā in ntō
 q̄ i gō. Iuena. Lozipedē rect⁹ derideat ethiopē alb⁹.
Lozum: a licio cis d̄r hoc lozum rī. i. corrigia vel coriū ve
 habena freni. ⁊ pdu. lo. Horatius in epi. Sertius habēs
 preciū lozis nō vteris aio.
Loth interpretat̄ declinans vel inuictus: qz factis 30 domo
 rū nō cōsentit: sed eoz illicita carnis incendia declinavit
 vide ēt in ebrius.
Lotio: a loti gō de lotus ta tū: addita o fit hec lotio onis. i.
 ablutio vel lauatio.
Lotiuū tij d̄r a lauo uas laui lotū. ⁊ est lotiū lixiuū cui⁹ quo
 vestes abluunt̄: vel lotiū d̄r vrina. ⁊ vt dicit̄: Urinas hoī
 minū: sed lotia vicafinoz.
Lotus: a lotu ultimo supino de lauo uas addita s fit lotus
 ta tū. i. ablutus. Et cōponit̄ vt illotus ta tū. i. nō lotus vel
 imūdus. Et scias q̄ supinū de lauo uas facit lotū fm̄ vsū
 modernoz. Inuenit̄ ēt lautū ⁊ lauātū. vñ lauatus ta tuz:
 ⁊ hec lauatio fm̄ antiquos. Et vt dicit̄ Brecif. Lotuz vel
 lautū triplicat̄ siue lauātū.

L ante U

Lubricus: a labor beris deriuat̄ lubricus ca cum. i. labilis.
 Proprie lubricū est illud qd̄ quanto magis tenet̄ tanto
 magis labit̄: vt anguilla. Et ēt illud d̄r lubricū in quo q̄s
 labit̄: vt via lutosa ⁊ aquosa ⁊ glacies. vñ i psal. Fiat via
 illoz tenebre ⁊ lubricū. Et hinc lubrico cas. i. labi vel va

cillare: ⁊ corri. bri. vñ P̄udenti⁹: Lubrica incert⁹ d̄r
 sub imagine visus: fm̄ Dug. Et vt dicit̄ Papi. Lubricus
 differt a labili: qz labile est qd̄ labit̄ sicut fluiuis. lubricus
 nō d̄r pprie qz labit̄: sed in quo q̄s labit̄. Itē lubricus
 quicqd̄ labit̄ dū tenet̄: vt piscis. serpens. vñ vsus: Lubricus
 est fluiuis dicit̄ lubricus anguis. Itē lubricus aliqui
 leuis vitiosus vanus friuol⁹ ineptus lasciu⁹ luxuriosus.
Luca luce qd̄ā ciuitas dicta a luce defluens: qz olim mlti
 eluxit. vnde hic ⁊ h̄ lucēsis: ⁊ lucanus cana canū patrii.
Lucanar: a lucus d̄r lucanar naris: fouea in luco ⁊ pdu. pe
 nul. tam noiatiui q̄ genitiui.
Lucanica: a lucania d̄r h̄ lucanica ce: quoddā genus cibet
 vt dicit̄ falsucia: qz primo in lucania ē facta: ⁊ cor. penul.
Lucanista: a lucanus d̄r hic ⁊ hec lucanista miste: q̄ legit̄ lu
 canū vel imitat̄.
Lucanus. A lux d̄r h̄ lucan⁹ cani: qd̄ā poeta: qz inter alios
 poetas eluxit. ⁊ vt dicit̄ de tractaret longū cōstructione
 hypbaton sp̄ euitauit. vñ lucan⁹ na nū adiectiue: pōt esse
 patriū vel gentile: ⁊ h̄ lucania puincia v̄l vltra romā. Itē
 inuenit̄ hec luca ce: qd̄ā ciuitas. vñ lucanus na nū: patrii
 ⁊ h̄ ⁊ h̄ lucensis ⁊ h̄ se. Itē inuenit̄ hic lucanus ni. i. splen
 dor matutinus. ⁊ tunc cōponit̄ vt antelucanus ni. i. eru
 ptio aurore ante lucē canens. i. albens. ⁊ adiectiue anteluc
 canus na nū. i. ante lucā surgens. ⁊ pdu. ca. syllabā.
Lucar: a lucus d̄r hoc lucar caris: pecunia v̄l precii ex luco
 collecti: qd̄ vulgo d̄r siluaticū: ⁊ forestage gallice. ⁊ pdu.
 penul. gti Itē inuenit̄ h̄ lucar caris mal. ge. p̄ qd̄ā autē q̄
 pulchre ⁊ dulciter canit p̄mo mane qm̄ lux emanat: tūc
 lucar d̄r a luce: ⁊ cor. penul. genitiui.
Lucas interpretat̄ ipse cōsurgens vel ipse eleuās. ⁊ d̄r lucas
 a luce: ipse enī fuit cōsurgens a mundanoz amore: eleuās
 se in amore dei p̄ cōtēplationē: fuit ēt lux mūdi eo q̄ mū
 dū illuminauerat vniuersū matth. v. Vos estis lux mūdi
 Lux autē mūdi d̄r ipsa sol: q̄ quidē lux h̄z in situ sublimi
 tate: in aspectu debilitatē: Ecclias. xi. Dulce lumen et ob
 lectabile ē oculis videre solē: in motu velocitatē. Dehe
 ij. ca. quarto: Magna est terra ⁊ excelsū celū: ⁊ velocitas
 solis. In effectu vtilitatē: qz sicut dicit̄ Aristo. Doms
 generat hoīem ⁊ sol. sic lucas habuit sublimitatē p̄ cō
 stitū cōtēplationē delectabilitatē p̄ dulcē cōuersationē: p̄
 locitatē p̄ feruētē p̄dicatiōem: vtilitatē p̄ doctrine suadē
 scriptionē. Et dicit̄ Hiero. Lucas fuit natione antiochi
 nus: arte medicus: ap̄loz discipulus: postea paulū secū
 est vsqz ad cōfessionē eius seruiens fuit d̄no sine crimine.
 Nam neqz vxorē vñqz neqz filios carnis ppagationis hu
 bens octogesimo quarto anno vite sue sp̄sancto plenu
 in bitimia obiit̄ ibiqz sepultus fuit. Num qd̄ē ossa regit̄
 te Cōstantino cōstantinopolim sunt postea trāslata sup
 a constantinopolitanis miro fauore suscepta.
Lucellū li dimi. paruū lucrū.
Lucensis: in lucanus exponit̄.
Luceo ces xi. Et cōponit̄ vt alluceo ces xi: valde vel ad ali
 quid lucere. Colluceo ces xi: sil lucere. Diluceo ces xi: di
 uersis modis lucere vel diuersim lucere. inde hoc diluceo
 lū. Eluceo ces xi. Illuceo ces xi. i. intro vel valde lucere.
 Interluceo ces xi. i. inter aliq̄ lucere: vel luci esse penul.
 Perluceo ces. i. p̄fecte lucere: Preluceo ces xi. i. ante lu
 cere. Itē luceo cōponit̄ cū post vel procul vel porro: ⁊ cor.
 postluceo ces: vel potius polluceo ces: Itē cōponit̄ vt ro
 luceo ces iterū lucere. Subluceo ces. i. subitus vel parū lu
 cere. Transluceo ces. i. vltra vsqz ad aliā partē lucere. Et
 ab oībus istis inchoatiua. Lucesco scis: elucesco scis: ob
 lucesco scis. Et ab oībus istis descendūt impersonalia ad
 ue terminationis: vt lucet lucescit. Et qz qd̄ lucidū ē agnō
 est: ideo lucere ponit̄ qm̄qz p̄ certū esse vel appareretam
 p̄sonaliter q̄ impersonaliter. Itē lucere ponit̄ pro esse po
 uū luci vel visui: vt sepe ista solet. i. puia luci ⁊ visui ob
 Luceo cū oībus suis cōpositis est neutriū: ⁊ caret supin.
 facit p̄teritū in xi: ⁊ vbiqz p̄ducit hāc syllabā lu. vñ in
 roza d̄r: Angelico lucet sepe colore sathan. Et scias q̄ lo

eo deberet facere luctū in supi. sicut dicit Prisci. vide in
 tertia parte in tractatu de preteritis scōe cōiugationis in
 fine. Itē vt vult priscianus luceo deriuat a lux vt habes
 in scōa pte: vbi agit de accentu verborū in fine. Sed fm
 Dug. a luceo ces deriuat lux cis.

Lucerna: a luciniū vel a luce dī h lucerna ne: quasi inter se
 lucē ardens: est tñ breuis hec syllaba lu. vñ Priscus: Dis
 ponite pingue nebulā dormire lucernā. vñ h lucernula
 le dimi. partia lucerna: et h lucernariū narij. i. candelabrū:
 qz sustinet lucernā. et lucernosus sa sum: plenus lucernis
 et lucernarius maria nariū: qd ptinet ad lucernā. et hic lu
 cernarius narij: qui facit lucernas. et hec lucernaria nari
 e: eius: vel ē mulier faciens lucernas. Et scias qz fm
 Drego. lucerna dī qsi lux i testa: et est etymologia. et fm
 hoc pōt uenire xpo qui luce sue deitatis iuxta teste no
 stre fragilis humanitatis in vnitae psonae.

Lucernula le dimi. partia lucerna. et cor. penul.

Lucibilis: a luceo ces dī h et h lucibilis et h le: qd est aptus
 vt luceat. et differt a lucidus: vide in lucidus.

Lucidariū cidarij: qdā liber in quo multa elucidant. et dī
 a lucidus.

Lucidus: a lucid^o deriuat lucido cidas: et est lucidare lucē
 dū facere apire exponere declarare vlt manifestare. Et cō
 ponit vt allucido das. i. valde vel iuxta vel ad aliqd lucē
 dare. Ablucido cidas. i. obscurare: tergere: vel cooperire.
 Dilucido cidas. i. diuersis modis lucidare. Elucido das
 i. valde vel extra vel apte lucidare. Illucido das: plucido
 das: relucido das. Lucido cū oibus suis cōpositis ē acti
 uū: et cor. ci. qz aut dī lucido quasi lucē do: etymo. est nō
 cōpositionis vel deriuationis ostensio.

Lucidulus la lū penul. cor. aliquantulū lucidus.

Lucidus da dū dī a luceo ces. et differt a lucibili: qz lucidū
 est qd aliūde illuminat. lucibile vō est qd p se lucet. et cō
 parat lucidus dīoz dissimms. vñ lucide dius sine aduer
 bī: et hec luciditas tatis. qz aut lucidus dī quasi luci das
 etymo. est.

Lucifer: a lux et fero cōponit lucifer ra nū penul. cor. i. lucē
 ferens. et hic lucifer feri. i. venus vlt sol. et h lucifera fere. i.
 luna: qz pte alijs stellis iste ferūt lucē. Lucifer aut solē p
 cedēs et mane nūcians tenebras noctis lumine sui fulgor
 nis aspergit. Lucifer ē metaphozie dī quidā angel^o ma
 lus. vide in vesper.

Lucifluus a lum: a fluo is et lux cōponit.

Lucifuga ge cōis ge. lucē fugiēs: a lux et fugio gis cōponit
 vñ h lucifuga ge dī quedā auis que semp fugit aspectus
 oia: et cor. fu.

Lucigena gene penul. cor. ge. cōis. i. luce genit^o vel genita.

Lucina: a lux dī hec lucina ne dea part^o. i. Juno vel pallas
 vel oiana vel lucana. Et dī lucina: qz nascentibus pbeat
 lucē: vel qz pfit in luce nascentibus et eos recipit et fouet
 vt fingunt poete: et dēpta media syllaba dī h luna. et pdu
 cit lucina penl. sic et alia denotatiua dī finētia i na: sic vult
 Prisc. et i grecista dī: Jpsaqz castrēsis fil et lucina ruralis.

Lucinia ne dī a luce auis quedā est q mane canere incipit
 sic dicta: qz cantu suo figt ortū diei: qsi lucida. h eadē dī
 a credula. h vulgo dī rosmol^o. i. philomena. Horatius in
 sermo. Lucinas soliti impensa prandere coemptas.

Luciniū cinij: cūcendela lucerne: qz oct lumē. Et dī a luce.

Lucino: a luce dī lucino nas. i. suadere vel qsi luci vicinare.
 Et componit vt allucino nas. i. iuxta lucinare. Ablucino
 nas. i. a luce absentare: alienare. Et est actiuū cū oib^o suis
 cōpositis: et cor. ci.

Lucratius ua uū. i. acquisitus qd aliqs lucrat: vlt p qd qd
 lucrat: et dī a lucrū cri.

Lucrificatio. lucrū cōponit cū facio: et dī lucrifacio cis. i.
 acq̄rere: et acuit fa in pma scōa et tertia psona pntis tps.

Lucrifio fis: ex lucrū et fio cōponit. i. acquiri.

Lucrinus ni mas. ge. qdā lacus dictus a lucrū: qz olim p co
 piam pisciū vectigalia magna p̄stabat. et hic lucrinus na
 ni penul. prodi.

Lucroz craris cratus. i. acq̄rere. vñ h lucrū cri. i. acq̄sitio. et
 hinc lucrosus sa sum. i. plenus lucro: et cōparat. Lucroz
 cōponit vt collucroz craris. i. sil lucrari. et ē deponēs cū
 oibus suis cōpositis: et corripit lu nālī: vide in opimo.

Lucta cte: in luctoz vide.

Luctificus ca cū penul. cor. q̄ facit vel designat luctū: vel de
 quo habet luctus. et cōponit a luctū et facio facis.

Luctor: a lucta deriuat luctor taris ctatus sum: et cōponit
 vt colluctor ctaris. i. sil luctari. obluctor et reluctor ctaris
 in eodē sensu. i. straluctari et resistere. Lucta aut cte. i. pu
 gna dī a lat^o teris: et dī sic a cōplexu laterū: qd cōminus
 certantes inmutant: q̄ greca appellatiōe athlethe vocant.

Luctū est supinū de lugeo ges. et ē sui regulā de luceo ces:
 sed deficit in frequenti vsu.

Luctuo ctuas. i. flere: a luctus dī.

Luctuosus sa sum: plenus luctu a luctus dī: et cōparat.

Luctus tus tui. i. ploratus: a lugeo ges dī.

Lucubland^o da dū. i. lucēs blāde: et cōponit a luceo et blan
 dus. et cōparat lucublandus dīoz dissimms. vñ lucublan
 de dius dissime aduer. i. blande dius vel dissime lucens.

Lucubratio: a lucubro bras dī h lucubratiōnis: et inde h
 lucubratiūcula le dimi. i. vna modica vigilia. i. studiū vlt
 vigilātia vni^o nocti vlt minimū d luce. vid i lucubro bras

Lucubratiūcula: in lucubratiō vide.

Lucubro bras: a luceo ces dī h lucubrū bri: modicū lumen
 vel modicus ignis q̄ solet ex stuppa et cera fieri. sed vnde
 cūqz fiat sic dī: et fit in vmbra. Idem et lucubra dī. vñ lu
 cubro bras. i. vigilare: et pprie lucubrare est ad lucubrum
 i. ad lucernā in nocte vigilare. Itē lucubrare ē parū luce
 re. vñ h lucubratiōnis: et h lucubratiūcula dimi. Itē
 a lucubro bras lucubratus ta nū. i. parū lucens et cōparat
 lucubratus bratiōz tissim^o: vñ lucubrate bratius tissime
 aduer. Itē a lucubrare lucubre. i. mane vel vigilanter: et
 cor. ci.

Lucubrū bri: in lucubro bras vide.

Luculentus: a luce et lentos qd est plenū cōponit luculent^o
 ta tū. i. plenus luce. i. clar^o: aptus splēdid^o. vñ et hō dī lu
 culentus q̄ est lingua clarus: et sermone splēdid^o. Et cō
 parat luculent^o nioz tissimus. vñ luculent^o tius tissime ad
 uer. et h luculētia tie: claritas et lucis plenitudo. et h luci
 lentitas tatis. inde et luculento tas. i. luculentū facere.

Luculei: gen^o albi marmoris: et nascit in Lboo insula cui
 lucull^o nomē dedit: q̄ delectat^o i illo p̄mū id Roma vexit
 vlt aduexit. solūqz pene hoc marmor ab amatore nomen
 accepit.

Luculus li. i. paruis lucus.

Lucus ci mas. ge. i. densitas arborū soli lucē detrahēs. i. ne
 mus adeo densus qz sol ibi lucere nō pōt: vñ p strariū dī
 lucus a lucēdo fm Dug. Pap. dicit: Lucus dictus catha
 antiphrazim. i. p antiphrazim qz caret luce p̄ nimia ar
 borū vmbra.

Ludibilis a ludo dis dī h et h ludibilis et h le aptus ludo
 vel ad ludendū.

Ludibriū brij. i. derisio et qd illudit. Et dī a ludo dis vel lu
 dibriū ē aliq̄ res q̄ ludo et p̄ceptui hre digna ē: Macha.
 li. ij. ca. viij. Ludibrio habite ciuitatis iniuriam.

Ludibūd^o da dū. i. ludo plen^o et filis ludēti. et dī a ludo dis.

Ludiciū: a ludo dis dī h ludiciū cri. i. ludus. et ludicus tra
 crū: et h et h ludicris et h cre. et in plurali ludicres ludicra
 nō ludicria vt vult Prisc. et sunt in eodē sensu. i. ludo ple
 nus: vel qd ludis gerit: vñ ludicrosus sa sum plenus ludi
 cris vel ludibilis fm Dug. Papi. vō dicit: Ludicra sunt
 ludoz carmina: vel turpia et inhonestā: vel certamina q̄ i
 ludis gerunt: et cor. di nālīter. vñ in auroza dī: Ludicra
 dicturus oia nostra voces.

Ludifio cor ludus cōponit cū facio et dī ludifio cor caris. i. lu
 dendo deridere et modeste: et est deponētale. vñ Theren
 tius: Postqz ludificat^o est virginē. sed antiq dicebant lu
 difico cas in actiuo genere. et cor. fi.

Ludius a ludo dis dī hic ludius dij. i. ioculator. vnde hec

ludia die. i. ioculatrix.

- L**udix cis se. ge. quedā vestis est: et dicitur a ludo dis: et dicitur ludices vestes a ludis theatri. Quis enim egrediebantur de ludi p̄stibulo: iuuenes harū velamēto tegebāt caput et faciē ne cognoscerentur: quia solebat erubescere qui lupanar intrauit.
- L**udo dis lusi ludere lusum: vñ h̄ lusoꝝ soꝝis. et h̄ ludus di: et ludens tis. Prover. xxvi. ca. Sicus noxius est q̄ mittit lanceas et sagittas in mortem: sic vir q̄ fraudulentē nocet amico suo: et q̄ fuerit dephensus dicit ludēs feci. Ludo cōponit vt alludo dis. i. illidere: vel r̄sonare: cōgruere: cōcordare: vt h̄ alludit ad historiā. Abludo dis. i. discrepare dissonare: discordare: cessare. colludo dis. i. simul ludo. deludo dis. i. deridere. diludo dis. i. diuersis modis ludere: vel in diuersis p̄tibus ludere. eludo dis. i. deridere: decipere. illudo tibi et illudo te. i. derideo in eodē sensu cuius notatiuo et actō r̄struif. preludo dis. i. ante ludo. pludo dis. i. p̄fecte ludo. pludo dis. i. procul vel p̄ alio vel ante ludo. obludo. i. male et r̄trarie ludo: vt r̄tra ludentē ludo reludo dis. i. retro vel iterū ludo. Et scias q̄ ludo et eius cōposita faciūt p̄teritū in si: et supinū in sum. et pdu. vbiq; hanc syllabā lu. Doza. in poetria: Ludere q̄ nescit campe sribus abstinet armis. et sunt neutra p̄ter deludo eludo et illudo fm q̄ r̄struif cū actō q̄ actiua sūt. Deludo alee babes in elemosyna.
- L**udulus li penul. cor. dimi. paruus ludus.
- L**uecula le dimi. parua lues.
- L**ues a luo luis p̄ deturpare d̄ h̄ lues luis. i. macula sordes vel pestilētia: morbus repentinus: vel d̄ a labe: vel a luctu q̄ luctū faciat. Est enim repentinus languor simul cū morte veniens.
- L**ugeo ges xi ctū gere. i. flere. sed vt dixi in fleo fles: lugere est cū aliq̄bus dictis miserabilibus et habitus mutatiōe flere. Lugeo cōponit: vt collugeo ges. i. fil lugere. elugeo ges. i. valde lugere. et hinc inchoatiua lugesco collugesco scis: elugesco. q̄ aut d̄ lugeo q̄si luce egeo et lucens q̄si luce egens: ethymo. est. Lugeo cū oibus suis cōpositis est neutri: et facit p̄teritū in xi: et supinū in ctū: et pdu. hanc syllabā lu vbiq; vñ Qui. in epi. Infelix q̄ p̄ma virū lugebat ademptum.
- L**ugubris a lugeo ges d̄ h̄ et h̄ lugubris et h̄ bre. i. flebilis. vñ lugubriter aduerbiū. et cor. gu nāliter.
- L**uidus da dū. i. maculosus. vel lue. i. tabe fluēs. et d̄ a lues et liuidus est inuenit p̄ eodem.
- L**umbago: a lumbus d̄ hec lumbago ginis. i. lumborū debilitas: et pdu. ba.
- L**umbare a lūbus d̄ h̄ lūbare ris q̄ et lumbar baris d̄ p̄ apocopa. i. cingulū circa lumbos: q̄ eo lūbi relingent: vt q̄ lūbis inherat. Idē d̄ et corale et bracariū et renale. sed proprie renale est q̄ renibus alligat: sicut ventrale circa ventrē cingulū. et pdu. ba lumbare.
- L**umbatorū rij idē q̄ lūbare: et d̄ a lumbus.
- L**umbifragiū gij. i. fractio lūborū. et componit a lumbus et frango gis.
- L**umbricosus in lumbricus vide.
- L**umbricus a lūbric⁹ vel lūbus d̄ h̄ lūbric⁹ ci penul. pdu. vermīs intestinoꝝ et terre q̄si lūbricus: q̄ labif: vel q̄ in lūbis sit. vñ lūbricosus sa sum plenus lūbricis.
- L**umbulus li dimi. paruus lūbus: et cor. penul.
- L**umbus bi a lūbīdine d̄ h̄ lūb⁹ bi: q̄ i viri corpe voluptatis cā in lūbis ē: sic in ymbiculo i femīs: vide i ymbilic⁹.
- L**umen a luo luis d̄ h̄ lumē minis: q̄ luit. i. purgat et delet tenebras. et inde lumine⁹ nea neū de lumine existens: vel ad lumē prinēs: vel clarus. et luminosus sa sum. i. clarus: q̄ ex se h̄ lumē. sed lumintāū ē q̄ aliūde lumē accepit et cōpat luminosus fior sissim⁹. Sitr et luminatus cōpat.
- L**uminare a lumē d̄ h̄ luminare ris. i. lumē: vel q̄ lumen facit. et h̄ et h̄ laminaris et hoc nare adiectiuū.
- L**umino a lumē d̄ lumino nas naui nare. i. clarificare: lumine illustrare. et inde luminatus ta tū. Et est differētia

- inter luminosū et luminatū sicut dixi in lumē. Et cōponit lumino cū ad: et d̄ allumino nas. Itē cū con et d̄ collumino nas. Itē cū de et d̄ delumino nas. i. valde vel deo: luminare vel lumen remouere: obscurare. Itē cū in: et d̄ illumino nas. et est actiuū cū oibus suis cōpositis: et componunt oīa hanc syllabā mi vbiq;.
- L**una a lux d̄ hec lucina penl. pdu. a q̄ dēpta media syllaba d̄ h̄ luna ne q̄si lucina: q̄ luce lucet aliena. Lumē enim a sole accipit et acceptū reddit. Et est eadē luna diana et p̄serpina. sed luna in celo d̄. diana in syluis. p̄serpina in infernis. et a luna d̄ lunatus ta tū. i. curuatus ad modum lune iam dimidie: et luno nas. i. curuare. vñ Qui. metba. Lunauit gēma fumosū fortiter arcū. Itē a luna d̄ hec lunatio onis. i. tps a quo luna recedit a sole. et postea r̄scitur eundē. Itē lunatio. i. curuatio: et tūc d̄ a luno nas. Luna cōponit vt h̄ et h̄ illumis et h̄ ne. i. sine luna: vel obscurus. et hoc semilunū nij: media luna vel tps q̄ luna videt dimidia: et h̄ interlunū nij spatiū tps q̄ videt inter defectū lune et cremētū eiusdē: et h̄ plenilunū nij: tps q̄ luna est plena: et h̄ nouilunū nij: tps q̄ luna ē noua. i. cū incipit luminari a sole. Et nota q̄ luna corpus est obscurū: et p̄ se nō lucet: sed lumen accipit a sole. Itē nota q̄ luna minor ē qualibet alia stella: et vicinior terris. Itē luna est sexta pars terre. Terra vō est octaua pars solis. vñ colligif q̄ luna est q̄dragesimo octaua pars solis. Est ḡ sol octies maior q̄ terra: terra sexies maior q̄ luna. vñ colligif q̄ sol est q̄dragesies octies maior q̄ luna. vide in terra. Itē inuenit h̄ luna ne: p̄ quadā ciuitate olimēsi cata ad modū lune iam dimidie: sed mō destructa est vbiq; et hec lunensis et hoc lunense. vide et in diana.
- L**unaticus: a luna d̄ lunaticus ca cū: q̄ singulis lunationib⁹ vexat et mente laborat: vel q̄ singulis lunationibus r̄tingit q̄ luna plena est. hos et lunaticos vulgus vocat: q̄ lune cursum cōcomitent eos infidie demonū. Et scias q̄ ex vitio lune nō patiunt lunatici h̄ demones eos bis r̄xant tps: vt p̄ lunā infamēt lune creatorē: et cor. penul.
- L**unula. a luna d̄ h̄ lunula le dimi. parua luna: vt quoddā genus moniliū. Proprie lunule sunt auree bullule dependentes in similitudinem facte. Isa. iij. ca. In die illo aufert d̄ns ornamentū calciamentorū et lunula et torques. vñ lunulatus ta tū. i. moniliatus: lunulis ornatus.
- L**uo luis: o in i fit lui: et i in tū fit lutū. Et est luo equiuocus ad quinq;. Nā luere. i. deturpare vel maculare et luere. i. purgare vel delere: vel luere. i. punire: et luere. i. p̄soluere vel sustinere: vt iste luit penā. i. p̄soluit: et luere spectat vel p̄tinet ad actū veruecū: q̄ sunt in amore coeundi. verueces luit q̄ coeunt: vel amore coeundi feruent. vñ vulgo solet dici: Arietes mō sunt luti. Loco cōponit vt alluo is lui. i. abluo vel delatio: vel potius paulatim abluendo augmento. Inuenit q̄nq; et abluere p̄ assumptione aquę. Itē abluo is. i. lauare purgare sordes: et lues remouere: vel r̄sumere abluendo. vñ ablutus ta tū. Itē luo cōponit cū cō: et d̄ colluo luis. i. fil luo. Itē cōponit cū circū: et d̄ circūluo is. i. circūcurrere vel fluere: vel circūdelauare et corrodere. Itē cōponit cū di: et d̄ diluo is. i. deluare et deluando destruere delere vel purgare vt cōmiscere et distempare: liquere. vñ delutus ta tū. Itē cōponit cū et d̄ eluo is. i. lauare: purgare: vel deluando destruere: corrodere: vel effundere: et dissipare. Itē cōponit cū inter: et d̄ interluo is. i. deluando intercurre. Itē cū p̄: et d̄ preluo is. i. p̄re alijs luere vel deluare. Itē cū p̄: et d̄ pluuo is. i. p̄fecte luere vel deluare. Itē cū p̄: et d̄ pluuo is. i. p̄cul deluare: vel destruere deluando vel dispergere et effundere. Itē cū porro: et d̄ polluo is lui lutū. Et illud cōponit cū vngo: et d̄ pollingo: inde pollinctoꝝ. Itē luo cōponit cū re: et d̄ reluo is. i. retro vel iterū luere vel deluare. Luo et eius cōposita actiua sunt: et faciūt p̄teritū in lui et supinū in lutū: et pdu. lu in supino. Inuenit et in luitū supinū apud antiquos. Luo vō fm q̄ p̄tinet ad actū veruecū ē neutri. Itē oīa cōposita a luo redolēt h̄

signif
fidere
tionē
gnific
cruce
Lupa. a
pter fi
Lupana
stibul
Lupari
lupo
Lupati.
nū fact
et lupā
patū et
Luperca
Luperca
et face
coribu
cal. cali
stozali
cus q̄si
Lupullu
Lupinar
abund
Lupineti
abund
Lupuus
genus
pus lup
Itē lup
lupu ve
Lupus: li
quasi le
quicqu
lupato.
pos. i. fr
similitu
quif. L
q̄ siqu
vi. hexa
pit et de
sim sen
surrexer
ad r̄pm
poterit.
Lura: a lue
Lurco con
multū et
lurco cas
vñ q̄da
nā bucca
et turpiē
Lurconiu
Luridus: a
bofus: s
vel d̄ lū
dam: et c
Luscio o
Luscio su
ciosus sa
onis: ip̄s
Luscus sca
a luce et c
et nō luci
q̄si lucis
sciens: q̄
Luscus p̄
Lusca: lud
quo lusc

significationē. s. lautare vel delauare. Itē quisq; p se con-
sideret an aliqđ cōpositoꝝ a luo redoleat hanc significa-
tionē sui simplicis quā mō assignauimus. De p̄dictis s̄
gnificationibus deluo danf tales versus: Ere luo pign^o:
cruce penas: luce tenebras. d̄r ēt luere qñ salif ouis.

Lupa. a lupus d̄r lupa pe: vxoz lupi: z ēt meretrix d̄r lupa p
pter silitudinē rapacitatis.

Lupanar: a lupa pzo meretrice d̄r hoc lupanar naris. i. pzo
stibulum: domus meretrici.

Luparius. a lupa d̄r hic luparius rij: z h̄ luparia. s. canis q̄
lupos psequit: z ad h̄ officiū est precipuus.

Lupatū. a lupus d̄r h̄ lupatū quoddā genus asperoz freno
ri factū ad modū dentiū lupoꝝ qui inaequales sunt. Sitr
z lupatū inaequale est z grauitis mordet. Alij dicūt q̄ lup
patū est molinellū ipsius freni: z pdu. pa.

Lupercal: in luperus est.

Lupercus a lupus z arceo ces cōponit hic luperus ci. i. pan
is sacerdos panis: z d̄r luperus quasi lupos arcens a pe
coibus: qz pan. i. dens pastoꝝ lupos arcet: vñ hoc luper
cal calis penul. pdu. festū vel templū panis vel fossa pas
toraliū ludoz in luo quasi theatrū facta: q̄ aut d̄r luy
cus qñ lucū colens: etymo. est.

Lupullus li dimi. paruus lupus.

Lupinariū a lupinus d̄r hoc lupinariū rij: locus vbi lupini
abundant vel crescunt.

Lupinetū. a lupinus d̄r h̄ lupinetū ti: locus vbi crescunt vel
abundant lupini.

Lupinus. a lupus d̄r hic lupinus in penul. pdu. quoddam
genus leguminis: qz sonito suo terreat lupos. qū enī luy
pus lupinos intrat: ipñ folliculi sonant: z ita ille terretur
Itē lupinus na nū adiectiuū: res p̄tinens ad lupū vel de
lupū vel de lupo existēs z cor. primā z pdu. penl. lupin^o.

Lupus: licos grece lupus latine: vñ hic lupus pi. vñ d̄r lup^o
quasi leopus: qz qñ leoni ita sit illi virtus in pedibus: vñ
quicquid pede p̄ferat nō viuit. Accipitur ēt lupus pro
lupato. vñ Quidi. tristiū: Et placide duos accipit ore luy
pos. i. frenos. Itē a lupus d̄r h̄ lupus pi: quidā piscis ad
silitudinē lupi: qz ēt improba voracitate pisces alios p̄se
quit. Lupus ēt d̄r ferreus arpa: q̄ z canicula d̄r: z d̄r sic
qz siquid in puteū ceciderit rapit z extrahit. Ambro. in
vi. hexame. dicit: Lupus si prior hoīem viderit vocē eris
pit z despicit eū tanq̄ victoz vocis ablate. Itē si se p̄ueni
sum senserit: deponit ferociā nec potest currere. si in te in
fureterit lupus: petram cape z fugit. petra tua xps est: si
ad xpm confugas: fugit lupus. i. diabolus nec terrere te
poterit.

Lura: a lues vel luo is d̄r hec lura re. i. os ventris vel cullei.

Lurco conis maf. ge. i. auuidus z imundus deuorator qui
multū z turpiter comedit: z d̄r sic: vel a lues vel a lura. vñ
lurco cas. i. multū z turpif vocare. Et luroninus na nū.
vñ qđā qū vellet aliū redarguere inq̄r: Tu habes luronini
nā buccā z ambrosina labia: volens significare qz multū
z turpif comedebat: z libenter de bene saporatis.

Luroninus na nū penul. pdu. in lurco onis exponit.

Luridus: a lura d̄r luridus da dū. i. pallidus: obscur^o: tene
brosus: sordidus. sed pprie lurid^o color d̄r color mortui
vel d̄r luridus a loro: qz huiusmodi habeat cutem. s. palli
dam: z cor. penul.

Luscio onis ipsū oculoꝝ vitiū.

Lusciosus: a luscus vel luce d̄r lusciosus sa sum: q̄ z lusti
ciosus sa sum d̄r. i. q̄ vespere nil videt: z inde hec luscio
onis: ipsum oculoꝝ vitiū.

Luscus sca scū: q̄ tñ bz vnū oculū z altero caret. z cōponit
a luce z carens: qz luscus parū lucem bz. vñ qz careat luce
z nō lucibus. vel cōponit a luce z custos: inde d̄r luscus
qñ lucis custos. s. oculi nō oculoꝝ. vel componit a luce z
sciens: qz lucem sciat z nō lucet.

Lus est preteritū de ludo dis.

Luso: a ludo dis si sum su: u in o fit luso sas vbi frequen. a
quo luso tas aliud frequen. i. breuiter vel sepe vel fre

quenter ludere.

Lusoz: a ludo d̄r hic lusoz sozis: z lusozius ria riū: z hoc luy
sozium rij: locus vbi luditur.

Lusticiosus in lusciosus est.

Lustrabilis in lustralis vide.

Lustralis a lustrō stras d̄r h̄ z hec lustralis z h̄ le: idēq; luy
strabilis le. i. qđ facile pōt lustrari. Itē lustralis le qđ luy
strat vel qđ aptū est ad lustrandū. i. purgandū circūdādū
vel luminandū: z cor. stra.

Lustramen a lustrō stras d̄r hoc lustramen minis. i. purga
tio: vel circuitio: vel luminatio.

Lustricus a lustrō stras d̄r hic lustricus ci penul. cor. i. no
uus dies nascētū: z forte in tali die puer purgabaf apud
gentiles.

Lustro stras strati stratum. i. purgare piare: z lustrare. i.
circūire circūdare. z lustrare. i. luminare serenare. vñ ver
sus: Lustro circūdo designat: siue sereno. Purgō circūdo
lumino siue pio. Lustro componit vt collustro stras. i. s̄
lustrare. illustro stras. i. valde lustrare: illuminare: circū
dare: purgare: vñ h̄ z h̄ illustris hoc stre. plustro stras. i.
p̄re alijs lustrare: vñ plustris. plustro stras. i. p̄fecte lustra
re. sublustro stras. i. subtus vñ parū lustrare. vñ h̄ z h̄ sub
lustris z h̄ stre. i. parū lucens: z qñ obscur^o. Lustro stras
cū oibus suis cōpositis est actiuū: z pdu. lu.

Lustro onis maf. ge. d̄r a lustrō stras: z d̄r lustro ille qui va
gus est z nil aliud agit nisi qđ foras lustrat.

Lustrū stri d̄r a lustrō stras: z d̄r lustrū spatiū quinq; ānoꝝ
qz olim semp in fine qñquennij solebāt lustrare ciuitatē
z purgare: faciendo in circuitu eius amburbale. Sitr fas
ciebāt circa agros. vñ in hymno: Lustra sex q̄ iam pacta
zē. Itē lustrū d̄r obscurū latibulū ferarū. i. cubile ferarū.
Et lustrū d̄r lupanar meretricū. z in vtraq; significatione
d̄r a lustrō stras p̄strariū: qz parū illustrat. i. illuminat:
qz. s. sūt abdita z obscura. sūt ḡ lustra ferarū: z sunt lustra
meretricū. lustra ferarū sunt earū obscura latibula: vel cu
bicula in siluis. Lustra meretricū sunt lupanaria in ciuis
tatibus vel suburbij. vñ versus: Lustra cubile fere: quī
quēnia lustra fuere: vel sic: Lustrū circuit^o spatiū purgas
tio silua. Et nota qz in hymno de passione xpi dicēdū est:
Lustra sex q̄ iā pacta: qz est metrū trochaicū. z d̄r trocha
icū a trocheo quē recipit in quolibet loco impari. s. in pri
mo tertio quinto septimo. sed in loco pari recipit tā spō
deū qz trocheū: vñ patet qz nō bz dici lustris sex q̄ iam p̄
aetis tps implens corporis: qz primus pes nō dz esse spō
deus imo troche^o qū sit locus impar. Cōstat aut troche^o
ex prima longa syllaba z vltima breui. Est ḡ dicendū: Lu
stra sex q̄ iaz pacta tps implens corporis: z tūc tps venit
appositue ad lustra.

Lusus sus sui. i. iocus a ludendo dictus fm Dapi.

Lutatus a lutū p cenō d̄r lutatus ta tū: z est lutatus inun
ctus z luto inuolutus: z ponit simplicif p ununctus z lu
to obuolutus: z est tractū a porcis qui se luto obuolunt
z pōt esse participiū de lutoz taris passiuo.

Luter a lutū d̄r h̄ luter teris. i. concha vel cantarus aquari^o
fm Dug. Luter ēt d̄r lauatoziū z qđcūq; vas purgandis
sordibus deputatū a luo luis qđ est purgare. vñ quidaz:
Dic luteris vasa purgandis sordibus apta.

Luteus a lut^o p calore dicit luteus tea teū. i. croceus vel qñ
rubeus vel roseus. vñ luteolus la hū. Itē a lutū p cenō di
cū luteus tea teū. i. sordidus vel luto plenus. Itē luteus
dicit de luto existens: vel ad lutū p̄tinens.

Lutū a luto p cenō dicit luto tas. i. inquinare obuoluere.
Et cōponit: vt alluto tas: colluto tas. z est actiuū cū oib^o
suis cōpositis: z cor. hanc syllabā lu.

Lutosus a lutū z cena dicit lutosus sa suz. i. luto plenus vel
sordidus: inuenit ēt lutuosus sa sum.

Lutulentus a lutū z lentos qđ est plenus cōponit lutulen
tus ta tū: z d̄r lutulētus sordid^o fetidus luto plen^o. Et cō
parat lutulētus tior tissim^o. vñ lutulente tius tissime ad
uer. z h̄ lutulentia tie. i. feculētia: fetidas: sordidatio.

Machinor. a machina dicitur machinor naris natus sum naris. i. machinas facere: vel parare: construere: vel cogitare male: vel aliqd aliud cogitare: et proprie malum: vel astute insidia. Et hinc ybalia. Et componitur cum con: et dicitur comachinor naris: in in conuersa: et cor. cbi.

Machinosus. a machina dicitur machinosus sa sum. i. plenus machinis: vel argumentosus et ingeniosus ad machinas faciendas. vel insidiosus quia machina sepe inuenitur per insidias.

Machinula le dimi. parua machina.

Macia. a macies dicitur pluraliter h macia ciorum: intestina liquores eiciunt. Inuenitur etiam h macia cie pro quada specie valde clara.

Maciucula le dimi. parua macies. et cor. cu.

Macilet. macies componitur cum letos: et dicitur maciletum ta tui. i. macer macie plenus. Et comparatur maciletum rior tiffum. vbi macilenti tuis sine aduer. et h maciletia cie. i. macies.

Macoz. a macies vel maceo ces dicitur macoz coris. i. macies.

Macredo diuis. i. macies. Vbi in Aurora: Mortalis macule nulla macredine fusca.

Macrobi. macros quod est longum componitur cum bios quod est via. et inde dicitur est macrobi quod si longa via: utpote de celo ad terram: quod tractatur ei a summa sphaera quod dicitur applanos describendo circulos planetarum et motus eorum usque ad terram deducit. Macrobij etiam dicitur sunt quada in india duodecim pedum statura habentes.

Macrocosm. mi. i. maior mundus. Et componitur a macros longum et cosmus mundus. Grecis. Sed signas mundum maiorem per macrocosmum. h alio nomine dicitur megacosmus.

Macrologia gie acuit pens. et exponitur in quarta parte in ca. de vitiis annexis barbarismo et solecismo.

Macros vel macron grece latine dicitur longum.

Macrotas tauu tare dicitur imolare: trucidare: interficere. vbi vltus: Macrotas significat necat imolat atque trucidat.

Macr. a magis aduer. comparandi et auctus componitur macrum ta tui i. magis auctus. i. plenius gloria. s. bonus valens. Inuenitur etiam macrus pro macrat: et tunc deriuatur a macrotas. Et no. quod nulla terminatio istius nominis macrum ta tui est in vltu nisi terminatio vocatiui. s. macte quod terminatio utimur ta pro utroque vto.

Maculo. a macies dicitur maculo las laui lare. i. deturpare inquinare: corrumpe. unde maculatur ta tui. Et componitur imaculatur ta tui. Item a maculo dicitur h macula le. i. nota: vitium: turpitudinis. Macula etiam dicitur squama lorice: et filium rhetis. et a maculo dicitur maculosus sa sum. Maculo componitur ut comaculolas. et est actiuum cum omnibus suis compositis. et cor. hac syllaba. cu.

Madeo des dui dere eest vel fieri madidum. vbi madidum da dui. i. bium. et madesco scis inchoa. i. incipio maderere. Madeo componitur cum facio: et dicitur madesco cis. i. humefacere. Item cum fieri: et dicitur madesco. i. humefieri. Item componitur cum co: et dicitur comadeo des. Item cum de: et dicitur demadeo des. i. valde deorsum maderere. Item cum di: et dicitur dimadeo des. i. diuersis modis maderere. Item componitur: ut emadeo des. i. valde maderere. Item imadeo des. i. valde vltimum maderere. Permadeo des. i. perfecte maderere. Remadeo des. i. iterum maderere. Madeno neu. eest cum omnibus suis compositis: et caret supi. et facit peritum in dui. et cor. hanc syllabam ma vbiq. Vbi Qui. tristis: Et de flente suos dimaduisse finis. Item Luca. primo: Fraternaliter maduerunt sanguine muri.

Madiditas. a madeo des dicitur madiditas tatis idem quod madoz madozis.

Madido. a madeo des dicitur madido das dauu. et est madidare madidum facere. et est vbi actiuum. et cor. di.

Madidulus la lū aliqntulū madidus: et dicitur a madidus.

Madidus da dui in madeo des vide.

Madus dij vide in maius.

Madoz. a madeo des dicitur h madoz dozis. i. pluuia: humiditas: et cor. penul. genitiui.

Madula. a madeo des dicitur h madula le vas ad vrinam recipiendum: quod etiam h madellum dicitur.

Magalia. a magar dicitur h magale lis quod si magare lposita pro sunt magalia case pastorales vel case aphrozum viles. eade

et mapalia. s. in magalia prima pdu. in mapalia vero coru.

Magal lingua punica noua villa dicitur.

Magdalen. Magdalu quoddam oppidum. vbi magdalenum nomen: hinc dicta est maria magdalena. Et h magdalene huiusmodi grece: et acuit in fine. et interpretatur turris sicut Dug. et est eiusdem syllabe cum d. Et scias quod cum additur maria debet dici maria magdalena s. h nomen magdalena per quada notitiam sumatur per maria peccatrice. Potest etiam dici maria magdalene si magdalene ponatur expositorie. Prit. tui dicit vbi agit de formatione genitiui in. vi. li. quod greca in e: vel quod grece declinantur: ut libye byes mutata est in a ad formam latinam reducit. vbi sicut h bene dicitur h magdalena ne: et tunc mutatur accet: sicut et declinandi modus. et pdu. le magdalenum nomen.

Mage ponitur per magis: s. h poetica licentia sicut Papi. utimur.

Magis aduerb. comparandi. Utrum multo magis et quanto magis sunt due partes habes in secunda parte vbi agit de aduerbio rui accentu. Inuenitur in Mat. vi. ca. magis pluris. i. multo pluris precij vel estimationis. vel magis pluris. i. magis magni precij quod illa.

Maiister a maior et sterion quod est status opponitur. Et dicitur maiister quod si maior in statione: sicut minister minor in statione. et dicitur scribi media per duo ij. vbi consonans: et aliud vocale: ut dicatur maiister. s. quod i consonans affinitate g sonat: id est ex vitio quod ruda iam consuetudo inoleuit ut etiam apud pueros scribitur per g. s. sepe in omni compositione et deriuatione vna littera ponitur pro alia: et sic potest ibi scribi per g sicut ceter scribitur. Quod autem dicitur maiister quod si magis doctus etymo. est. A maiister deriuatur h maiistra stre: et h maiisterculum. i. paruus maiister in persona vel potest in scia. vbi h maiistercula le. Item a maiister tri dicitur maiister stra stru adiectiue: et h maiisterium rui honore vel dignitas vel officium maiistri: et hic et h maiistralis: et h le. Item maiistri dicuntur maiores ciuitatis: vel senatores: viles: iudices. unde h maiistratus eorum dignitas. et sepe maiistratus inuenitur collectiue per ipsos. s. quod maiistratum habet. et maiistratus est vbi huiusmodi vbi maiistro stras. Item a maiister dicitur maiistro stras strau strare. i. docere. et est actiuum cum omnibus suis compositis. et cor. prima. Vbi et Lato: Inuenies aliquid quod te vitare maiistro. Sed h opponitur contra h quod dicitur Dug. quod maiister dicitur scribi pouo ij: quod regula est: Item posita in fine duas vocales accipit per duplici consonante: et sic oportet quod maiister pducat prima positione: s. stat quod ea corripit. Ad h si volumus sustinere Dug. possumus dicere quod cum dicitur quod i posita in fine duas vocales accipit per duplici consonante: h verum est in simplici dictione: s. maiister est compositum: sicut plenus dixi supra in prima parte tractatu de littera vbi egi de i consonante. Maiister componitur cum gto militum: et dicitur h maiister militum huiusmodi maiistrumilitum: et tunc notat dignitatem magnam quam quis habebat in urbe romana: et is modo dicitur marescallus. s. quod sunt due partes potest fieri suppositio per quocumque aliquos milites maiistrare. Et precepit maiister in tali compositione: quod maiister est dignior militibus quibus predest. talis autem mutatio non pueniret si diceretur maiister platonis: quod non sumeret pro alio in compositione quod extra compositionem. omnis enim compositio immutat et comoditatem habet: alioquin est inutilis: et non tenenda. et ideo talis compositio maiister platonis: potestastia inueniunt non est recipienda.

Maiistratus in maiister est.

Magnas locus quidam est de quo habetur in. i. Regum ca. xiiij et accentuatur in fine.

Magmentum. a magne dicitur h magmentum ti. i. diuinamentum: et per syncopam h magmentum ti quoddam pinguisimum extum: vel secundum perfectum. Lorum: Quicquid mactatur vel quicquid distrahitur dicitur magmentum: ita narrat Dug. Papi. etiam dicitur Magmentum alij pinguisimum intestinum: alij secundum perfectum Lorum vero Quicquid mactatur vel distrahitur.

Magnalis. a magnus deriuatur h et hec magnalis: et h le. i. magnus: vel quod magna facit. Vbi illud: Loquebantur variis linguis apostoli magnalia dei.

Magnamentum in in magmentum exponitur.

Magnanimus. a magnus et animus componitur magnanimus ma

mū penul. cor. 7 h 7 h magnanimitas: 7 h me in eodē sensu
i. audax: fortis: magni animi ad difficilia incipiēda 7 pa-
tienda Judi. v. Magnanimitas repta est otētio. vnde ma-
gnanimitas aduer. 7 h magnanimitas tatis. i. spōtarū rerū
difficiliū aggressio. 7 ē pusillanimitas 7 iū a magnanimitas.

Magnas. a magn^o dicit h 7 h magnas natis q̄ magn^o est in
pplo 7 potēs. 7 pro eodē dicit magnat^o ta tū penul. pdu.
Eccle. xx. ca. Vir prudēs placebit magnatis. 7 acuis in fi-
ne magnas ad differentiam istius accusatiui pluralis ma-
gnas quod est adiectiuū.

Magnatus ta tū in magnas est.

Magnes. a magn^o dicit h magnes netis q̄dā lapis p̄ciosus
indic^o ferrū ad se trahens. 7 dicit sic qz magnas habet vi-
res. 7 produ. penul. genitiui.

Magnifico. a magn^o 7 facio cōponit magnifico cas caui ca-
re. i. magnū facere: exaltare: collaudare. vnde magnificus
ca cū. i. sublimis: generosus: gloriofus q̄ magna facit. Et
compaf. s; ei^o compatiu^o 7 suplatiu^o nō sunt in vsu. vnde
magnifice aduerbiū. Dicit quoq; h 7 h 7 h magnificens
tis pro magnific^o: s; nō est in vsu. Et compaf magnificen-
tior tissim^o. vñ magnificētus sine aduer. 7 h magni-
ficētia tie spōtanea rerū difficiliū cōsumatio s; rerū p̄clarā
dans cōsumationē. 7 ita differt a magnanimitate: qz illa
cōsistit in aggressiōe: h in cōsumatiōe. Lū ergo magnific^o
deficiat in compatiuo 7 suplatiuo: 7 magnificēs positiu^o
nō sit i vsu subit magnific^o locū hui^o positiuū magnificēs:
7 sit q̄dā mixta cōpatio. i. magnific^o cētior tissim^o. 7 cor.
oīa p̄dicta hanc syllabā fi.

Magnificus in magnifico cas vide.

Magniloqu^o. a magn^o 7 loquor cōponit magniloqu^o qua-
quū qui magna loquit. vnde h magniloquiū qui. i. ma-
gna locutio. 7 cor. lo syllabam.

Magnope. i. fm magnū opus: vñ valde. 7 est aduerbiū. s; qsi
habet duo oo sunt due partes magno opere.

Magn^o na nū compaf irregulariter maior maxim^o. Et com-
ponit: premagn^o: permagn^o. tamagn^o: q̄magn^o oīa pro
valde magnus.

Maguder: h maguderis vel maguder p apocapā. Magude-
ris est secūd^o caulis q̄ nascit in tirsō absciso: vñ ipse tirsus
abscisus. Vñ P̄rif. dicit qz significat frugē. i. gen^o caulis
q̄ nascit ex ea parte cui^o radix s̄rpis auellit. vel vt alij di-
cunt saliginē. 7 facit accusatiuū in im tñ: 7 ablatiuū in i
tñ. vñ vsus: In tñ faciū h q̄rtū noīa casum: Uim burim
tussim maguderimq; sitimq;.

Magus. sic d̄r in historijs magi dicunt a magnitudine scie.
quos enī greci phos perse magos appellāt: iudei scribas
latini maijstros fm Hug. P̄api. vñ sic dicit: Magi olim
stellarū interptes dicebāt. i. q̄ p̄diuinabāt qlif se haberet
quisq; cū nasceret: sic de his legit i euāgelio q̄ natū xpm
annūciauerūt: cui^o artis scia vsq; ad euāgelium fuit cessa:
vt edito xpo nemo exinde natiuitatē alicui^o de cetero int̄-
ptaret. Postea magi etiā dicti sunt q̄ vulgo incātatores
7 malefici ob facinorū magnitudine nūcupant. Di elemē-
ta cōcutiūt: mētes turbāt hominū: 7 sine vllō veneni hatu
stu violētia tñ carminis interimūt. Et inde magic^o ca cū.

Et scias qz oriētales solēt p̄ualere i arte magica. vñ qnq;
oēs oriētales dicunt magi. Et diuidit̄ ars magica in p̄sti-
giū 7 maleficiū. Prestigiū est sensuum humanorū illusio.
fm h incredibiles rerū mutatiōes vident fieri: vt. i. terre
cumulus videat̄ castrū: lapillus talentū: seges cobors mi-
litū galeata. Maleficiū aut̄ cū gnālī p̄sser̄ dici quodlis-
bet maleficiū. s; h specialiter illud dicit̄ quo nobis ita
demonēs subicim^o vt nobis pereant missatica n̄ra deferē-
tes. vñ q̄dā: Vir mag^o est magn^o mag^o ē cū fit lup^o agn^o.

Maialis. a maior dicit h maialis hui^o lis porc^o domesticus
7 pinguis carens testiculis.

Maestas. a maior dicit h maestas tatis. i. honor: dignitas
splēdor sic dicta q̄si maior ptās. 7 format̄ a maior or mu-
tata in es 7 assumpta tas: sic honor honestas. Et inde ma-
iestatiuus maiestatiua num. i. potestatiuus.

Maiorica 7 minorica insule sunt hispanie maior 7 minor
7 baleares dicunt. 7 cor. ri.

Maioro ras rari. i. maiorē facere: verbū actiuū. 7 dicit a ma-
ior. 7 pdu. io siue penul.

Maius maij q̄dā mēsis dicit a maiorib^o: sic iuni^o dicit a mi-
norib^o. Lū enī Romulus instituit̄ republicā diuisā
pplm in duas ptes. i. in senes 7 in iuuenes. i. in maiores
7 minores: 7 ad honore partū ab illis partib^o duos mēses
noīauit. i. a maiorib^o maiū: a minorib^o iuniū: sic habet̄
Quidio fastorū. Mai^o dicitur a maestate: vñ a maia ma-
tre mercurij: 7 iuni^o a iunione vel iunētute: vñ a iunctiōe
romanoz 7 sabinoz. Et scias qz q̄dā solēt p̄ferre h nome
p d. i. madi^o: s; male. debet enī ex toto eē in eadez voce cū
neutro isti^o noīs maior. i. mai^o: s; differētie cā in noīe mē-
sis i debet p̄ferre vocalī q̄ in cōpatiuo p̄fert cōsonāte
ogrue p̄ferat fm Hug. P̄api. tñ vt vult vtrūq; dicit. vñ
dicit: Madi^o mēsis dicit qz tūc terra madeat: q̄ 7 mai^o c̄.

Maiusculus la lū penul. cor. i. aliq̄ntulū maior. 7 fm P̄ala
mai^o addita culus fit maiusculus la lū dimi.

Mala le. i. maxilla. 7 dicit a malon q̄d est rotūdū: qz rotūda
est: vñ qz mala q̄si mola a malo lis: vñ a mado dis. 7 ē ma-
la supior: mādibula vō inferior. P̄rope at̄ male sunt em-
nentes ptes sub ocul: sic dicte ppter rotūditatē. Itē ama-
lon h mal^o li q̄dā arbor: qz fruct^o ei^o oīuz pomoz sit rotū-
dissim^o. vñ 7 illa sunt vā mala q̄ vebemēter rotūda sunt.
vñ h malū li fruct^o illi^o arboris. 7 h malus li arbor nati-
or: qz rotūd^o est ad modū mali: 7 qz in sūmitate habet
star mali. vñ d̄r mal^o q̄si malle^o qz q̄si ex quibusdā lignis
malleolis fit quoz volubilitate vela facili^o eleuant̄ J̄u-
xxx. Donec relinq̄mini q̄si mal^o nauis. 7 pdu. pmā mala
p maxilla: 7 mal^o p arborē: 7 malū p fructū: 7 mal^o p ar-
borē nauis: 7 hi mali lozū p dētib^o: 7 malo vñ. i. mago
volo oīa pdu. ma. S; malus la lū: 7 h malū li. i. penū ca.
pmā. vñ vsus: Mala mali mala ptulit oīa mūdo. J̄mā
tristi malū cū frāgit nauita malū: Malo carere malis q̄
mala mādere malis. Mala etiā dicit̄ ouis alba. Et inde
componitur malonomus.

Malach hebraice latine rex interpretat̄.

Malachias interpretat̄ angelus dñi. i. nūci^o. q̄cqd enī loq̄t̄
q̄si a dño eēt mādātū ita credebāt. 7 inde ita nome ei^o lo-
ptuaginta trāstulerūt dicentes: Assumptio vbi dñi sup̄
israēl in manu angeli eius.

Malachim. i. Re. q̄ tertio 7 q̄rto regnoz volumine cōtinēt̄
Meliusq; est multo malachimli. regū q̄ malachod. i. re-
gnoz dicere. nō enī multarū gētū regna describit̄: s; vñ
israelitici ppli q̄ tribub^o duodecim cōtinēt̄: sic dicit̄ D̄no
in prologo regum.

Malagma. a malus la lū d̄r h malagma tis quoddā medū
mentū. vel malagma dicit̄ qz sine igne maceret. i. cōtinet̄
sine igne dicit̄: qz herbe vñ spēs ex quib^o sit nō decoquit̄
s; macerant. i. cōtinet̄. Et dicit̄ malagma sic q̄si mologma
qz molēdo. i. terēdo agit. vel pōt dici malagma q̄si malū
agens. i. educens curando Sap. xvj. ca. Etenū neq; herba
neq; malagma sanauit illos.

Maledic^o ca cū maledicēs. 7 cor. penl. vide in dico cis. Qu-
liter aut̄ intelligant̄ interpretatiōes siue maledictiōes q̄
ueniunt̄ in sacra scriptura: dictū est in precor.

Malefacio cis feci factū cōponit a male 7 facio. 7 acuis po-
nul. siue fa secūde 7 tertie p̄sone p̄ntis indicatiui modū.
malefacis 7 malefacit: causa cōsortij p̄mē p̄sone. Vnde in
secunda parte vbi agitur de impedimētis accētus: in c.
de impedimēto cōsortij.

Maleficus. a malefacio cis dicit̄ malefic^o ca cū penul. cor.
malefaciēs incātator. Et hinc hoc maleficiū cij.

Malefidus da dū q̄n est vna dictio cōposita ex male 7 fides
significat illū qui leuitatē habet: 7 non seruat fidē. sed q̄
sunt due partes significat illū cui nōn seruat̄ fides: vt illū
est fidus male inter hostes.

Malicia cie in malus est.

Maliciosus. a malicia dicitur maliciosus fa sum. i. dexteris

male:
indio
cū sit
Malign^o
vnde n
Qu aut
cymo
malign
eodē se
malign
cogit
Maligno
dic 7 b
nifimū
maluo
Malle. i. m
Malleolus
cū nou
cus sic
furnētō
J̄u. iij.
cor. o. vi
Malle^o. a n
lit ferrū
vnde ma
tre. vñ
Mallum
Mallum.
abūda
vnde ma
manū i
nu 7 ab
Malo onis
greci con
Malo man
a magi
mans in
mali m
lesicut 7
Malobatrū
nea mali
Malogran
tū qz b
q̄ sepe iū
nata pro
Malomellū.
nus pom
mellis: ve
Malign grec
Malign^o mi
dicit̄ oue
Maligne di
molliat. b
vñ mal
ca ceum
dicit̄ vilis
Maligna cie
ne cōfici
Malignū
Mali h. i. por
multis mo
ab armeni
oppido cre
canū a loc
nū: qz ama
egypto inf
ra interfec
punicū dic
na habeat

malo: qz frequēter malus: callidus: astutus: vltus: subdolus: infidiosus. Et compaf maliciosus sior finus. vnde malis dicitur sine aduerbiū. vnde hec maliciofitas tatis.

Malignus a malo dicitur malignus na nū. i. rixosus. Et compaf: vnde maligne nius nissime aduer. z h malignitas tatis. Quia aut dicitur malignus quasi male ignitus: vlt quasi malo igne ignitus etymo. est. z a maligno deriuat maligno nas naui nare. i. maligne facere: vel potius malignū facere z molestare. z in eodē sensu inuenit malignoz naris deponi. z dicitur pprie malignus q malicie votū vel opus peragit. Malicia dicitur cogitatio ptaue mentis.

Maliuolus a malus z volo vis cōponit maliuolus la lū: z hic z bec z h maliuolens tis. Et compaf maliuolens tior nissimus. vnde maliuolenter tius nissime aduerbiū. z bec maliuolentia tie. z cori. uo.

Malle. i. magis velle. Mallem. i. magis vellem.

Malleolus li dimi. paru malle. Itē malleolus penl. cor. vi. cū nouellus palmes unat priozis anni flagello: z est dicitur sic ob similitudinē rei: qz in ea parte q decidit ex veteri farnēto pminēs vtriusq mallei spēm pbet. In glo. autē dicitur. iij. ca. dicitur malleoli vimina vel farnēta arētia. z cor. o. vii. qdā: Malleoli farnēta notāt aut vimina sicca.

Malleus a mallio lis dicitur h malleus lei quasi molleus: qz molle ferri. vel qz dū calet z molle est cedit: z producit illud. vnde malleolus li dimi. z malleo as auj are. i. malleo pcutere. vnde malleator dicitur faber ferrarius.

Malluianus in malluuiū est. z pducit penul.

Malluuius. lues cōponit cū man: z dicitur h malluuiū uij vas ad abluēdas man: z ad sordes manuū recolligēdas aptum. vnde malluuian na num: vt malluuiane sordes. i. sordes manuū in malluuiio collecta. vel cōponit malluuiū a manu z abluo.

Malo omis maf. ge. dicitur a malon qd est rotundū. Malonē greci comā capitis dicitur: quē nos cirrū vocamus.

Malo mains mauult malui malle. i. magis velle. Et cōponit a magis adnerbio z volo vis vult. Et scias qz h vbi malo mains in ali quibz tpiū scribit p vnū l: vt malo malebā malui maluerā. In ali quibz vō p geminū l: vt malle mal uerit z volo vis vult.

Malobatrū. a mala le dicitur h malobatrū tri quoddā vnguē nē a malis latādis sic dicitur.

Malogranatū. malo cōponit cū granū vlt granatū: z dicitur h malogranatū ti qdā arbor cui fructus dicitur h malogranatū qz habeat grana interi. Itē z malūpunicū. Et scias qz sepe inuenit malūgranatū pro malogranatū: z malagranata pro malogranata.

Malomellū. malo cōponit cū mel: z dicitur h malomellū li ge mas pomi melliflui z dulcis: qz fructus eius habeat sapore mellis: vel qz in melle seruetur.

Malen grece latine dicitur rotundū.

Malem mi pastor ouiu a mala z nomos cōponit. mala enī dicitur ouis alba: nomos pastor. z cor. penul.

Malua te dicitur qdā herba a mollio lis quasi mollia: qz ventre molliat. habet enī naturā molliendi z soluēdi aliuū. vnde dicitur malua quasi molliens aliuū. z est etymo. vii. maluace? ca ceum res malue: vel ptnēs ad maluā. Maluace? etiā dicitur vilis nō bonus vt malua.

Maluicia cie qdā vestis dicta a malua: qz ex maluarū stami necōficat quā alij maluacina alij maluellū vocāt.

Malumpunicū vide in malogranatū.

Malū li. i. pomū. z pdu. primā vt dixi in mala le. Et dicitur malū multis modis. est enī malū armenicū vlt armeniacū: quia ab armenia prius fit aduectū. est z malū cidoniū dictū ab oppido crete: ex cuius pomo cidonicū oficit. z est malū maritū a loco dictū vnde prius aduectū est. z est malū ameri cū qz amari sit saporis. z est malū persicū: qz eā arborē in egypto inferuit Persi. h arbor in pida fructū sicū gene rat interfectozū: apud nos vō rotundū z suauē. Est z malū puniceū dictū sic qz ex punica regiōe fit aduectū: vel qz grana habeat rubea quasi punicea. Itē z malūgranatū: qz in

coricū rotūditatē granoz cōtineat multitudinē. Itē vt dicitur Papi. mala dulcia vix egerunt: phlegma nutriunt: fellis ardore mouēt: inflationes faciūt: qz sunt frigida z humida. Mala vō acida z matira oibz cōmoda sunt: z bñ digerunt. Sunt z agrestia mala: qz cruda stridūt: cocta bene digerunt. Uide in nux nucis.

Malus la lū dicitur a melan qd est nigrū: qz niger sit z puerfus. z cōpaf anozmale peior pessim. vnde male pei pessime aduer. z h malicia cie. z h malū li substātiue. z est duplex malū. s. culpe z pene. malū culpe nō est a deo: qz oia bona p ipm facta sunt: z sine ipso factū est nihil. i. pctū: qz pctū in qntū peccatū nihil est. S; malū pene a deo est. z cor. p. mā mal la lū adiectiuū: z malū substātiū. Inuenit etiā malus li substātiū: z h malū a malon qd est rotundū: s; tūc aliud signat. z pducit primā sicut dixi in mala le. Uide in pena: z in pecco cas.

Mambres acuius in fine: z interpretat mare pelliceū vel mare in capite. z fuit propriū nomē cuiusdā. vnde qdā ciuitas dicta fuit mambre a noie illius.

Māmilla. a māna me dicitur h māmilla le dimi. Et sunt mām me mulierū: māmille viroz: vbera pecoz. papille vō sunt capita māmāriū q sugētes cōprehēdūt. z cor. p. mā māmilla. vii. Iuue. Et nusqz visis triginta clara māmillis. s; in illo vsu pma ponat lōga: Māmillas vir habet: pec? vber: femina māmās.

Māma: a mala dicitur h māma me p geminū m: qz rotūda est vt mala: z sunt māmē mulierū.

Māmōna interpretat diuitie: z est nomen demonis q pest diuitijs. z dicitur māmōn nō qz in ei? ditione sint diuitie: sed qz eis vtit ad decipiēdū irretiendo laqueis diuitiarū.

Māmōtrepus pi puer qui lac diu fugit. z est cōpositū a māma z trepidus.

Man. i. videre. vel vt dicitur Papi. man qd est māna interpretatur qd est h. Lū enī de? pri? plueret manna filijs israel quasi mirātes dixerūt Man: h est: qd est hoc.

Manaa interpretat mun? vlt sacrificiū vel holocaustū vlt solatio Baruth. i. ca. De qb? emitte holocaustomata z thus: z facite manaa. vel aliq libri hnt misericordias vlt māna: s; manaa est vera lra etiā fm hebraicā veritatē: sicut colligitur ex glo. Hiero. sup illud Hiero. xvij. in fine: Portantes holocaustū z victimā z sacrificiū z thus zc. Sacrificiū inqt pro quo. lxx. interpretes ipm hebraicū posuerūt manaa qd in nris codicibz scriptoz negligētia māna legitur qz. i. Baruth. i. inuenit vt dixi Facite māna: s; ibi vt dicit magister Hugo debet esse manaa.

Manasses hebraice dicitur obliuio latine. vnde dicitur ē manasses quasi obliuiosus: qz pater ei? iacob fit oblit? laboz suoz vel qz p multa scelera z sacrilegia deliquit z oblit? fuerat dñi. vel qz de? sit oblit? pctoz illius.

Manceps. man? cōponit cū capio: z dicitur h māceps cipitis i. seru? z dicitur māceps quasi manu capt?: qz maxime illi h noie censebant q in bello capiebantur. z in seruitutē redigebāt. Et inde h mācipiū pij in eodē sensu. s; mō ampliatā est appellatio hui? nois māceps vlt mācipiū vt dicitur filius vel filia nōdū emācipata a patre. Et inde quicqd manu capi z subdi pōt dicitur mācipiū: vt hō: equus: ouis. bec enī aialia statim vt nata sunt mācipia esse putant. nā z ea que de numero bestiarū sunt tūc vident mācipia esse qn capi vel domari ceperint.

Manceps cōponit cū e: z dicitur emāceps. z cū ne: z dicitur nē manceps. z vt dicitur Papi. mancipiū non sextum. sed conditionem fugat.

Mancin? a māc? dicitur mācin? na nū q vtit sinistra p dextra manu vel ecōuerso. z pdu. penul.

Mancipi indecli. quod manu capi potest.

Mancipiolū li dimi. paruū mancipiū.

Mancipiū exponit in manceps cipis.

Mancipo. a manceps dicitur mancipo pas patui pare. i. seruire vel in seruitutē redigere vel mācipiū facere. z mancipare id est manu trahere vel dare vel ducere. z ponit simpliciter

Manipulus in manipulus vide.

Manipularis. a manipulus dicitur h̄ et h̄ manipularis: et h̄ re: et manipulari⁹ ria riu: ad manipulū ptinēs: vel de manipulo existēs: vt manipulares milites q̄ sunt de manipulo Manipulare etiā dicim⁹ eos q̄ signa ante regē portant. Et cōponit: vt cōmanipularis ris.

Manipulus. a man⁹ deriuat h̄ manipulus li: et est manipulus instanti segetis quantū man⁹ cape pōt. vñ et dicitur sic q̄si manū implens. et est etymo. Et hinc manipul⁹ dicitur societas ducētariū militū: qz aīq̄ signa eēt māipulos. i. fasciculos stipule vel alicui⁹ herbe sibi p̄ signis faciebāt. Vel dicitur manipul⁹ a manu: qz olim bellū manib⁹ incipiebāt Inuenit etiā manipulus p̄ syncopā. Vñ Luca. Conuocat armatos ex tēplo ad signa manipulos. Itē manipul⁹ dicitur ornamentū sinistre man⁹ sacerdotis.

Manna indecli. et h̄ māna tis penl. genitiui corze. dicitur q̄dā cibis q̄lis de celo celo cecidit filiis israel. et dicitur a manū q̄d est bonū: qz bonū erat. cuiuscunq̄ enī rei sapore exigitur q̄d manna comedebat talē habebat. Sap. xvi. Paratū panē de celo p̄stitisti illis sine labore omne delectamentū in se habentē et oīs sapozis suauitatē. Substātiā enī tuaz et dulcedinē tuā quam in filios habes ostendebas: et deseriēs vniuscuiusq̄ volūtati: ad q̄d quisq̄ volebat conuertebat. Vel manna dictū est a manu aduerbio admirātis apud grecos vel hebreos: q̄si q̄d signū est h̄: vel q̄d ē h̄: Et inde a manu. i. ab admiratiōe quā in mane habuerūt cuz p̄mū māna repierūt dictū ē manna. Cū enī in mane p̄mo vidissent māna admirātes ceperūt dicē manu q̄si dicerēt q̄d est h̄: q̄z bonū: q̄z dulce. Inuenit etiā h̄ māna ne neut. ge. sic et pasca sce. Sz h̄ videt eē extra regulas Prif. qz nullo nomē neutriū in p̄ma declinatōe vñ in q̄nta inuenit. Sz pōt dici qz Prif. intelligit de noib⁹ latinis. vide et in mel. Man⁹ a māsuē⁹ dicitur h̄ mān⁹ ni. i. palephred⁹: qz māsuē radinē manū sequat: vel qz māsuē⁹ sit. Vel dicitur a manus: qz manu nitat et ducat.

Mano nas naui natū nare. i. fluere vñ decurrere. Et cōponit vt cōmano nas: demano nas: emano nas: pmano nas. Et est neutriū cū oib⁹ suis cōpositis. et pdu. hāc syllabā ma. Doxa. in poetria: De supuacūū pleno de corpore manat. h̄ maneo nes cor. ma. Vñ vsus: Si vitiū remanet lachryme tibi gutta remanet. Fac bene quod manet: q̄ tibi placet manet.

Manionari⁹ ria riu. i. manēs vel ad māsiōnē ptinēs. et dicitur a maneo manes.

Manitas frequē. de māso sas. et cor. si fm Dug. Pap. vō dicit: Mansitat frequēter manet.

Maniuncula le dimi. parua mansio.

Manio sas frequē. de maneo nes si sum su. et est manso frequēter maneo.

Māsi⁹ cij. i. edax: vñ ad mādendū parat⁹. et dicitur a mādo dis. Manuofacio cis feci cere. i. placare mulcere et.

Manufoeo. man⁹ cōponit cū suo sues sueni. et dicitur māsufoeo sues sueni suere. i. eē vñ fieri māsufoetū suie mitē vñ domari Unde māsufoesco scis inchoa.

Manufoet⁹ a māsufoeo sues. dicitur māsufoet⁹ ta tū. i. miti nulli iniuriā faciēs: vñ domit⁹: q̄si manu vñ manni assuetus. vñ māsufoetas. i. mitigo q̄si manu suesco. i. cōsufoesco: Sap. xvi. Māsufoetabat ignis. Vide in mitis.

Manus. a mādo dis di sum dicitur māsus sa sum. i. comest⁹. Itē māsus sa suz. i. māsufoet⁹. et tūc deriuat a māsufoeo sues fm Dug. Itē pōt deriuari māsus a maneo nes si sum. vñ dicitur Pap. Māsa comesta māsufoeta. māsus dicitur a manē do qz integrū sit. xij. iugeribus.

Mante mantes in mātos exponit. et acuit in fine.

Mantele telis pluraliter bec mantelia dicitur. i. mātile: in mātile exponitur.

Mantia. a mācos dicitur bec mācia cie. i. diuiniatio. et ab eo cōponit nicromācia: piromācia: eromācia: idromācia: geomācia: ciromācia: omipomācia: de quibus in suis locis: vide in nicromācia.

Mantica. a man⁹ dicitur h̄ mātica ce. i. sarcina. s. mola. et inde inanticatus ta tū. i. mantica ornatus. et cor. ti.

Manticula le diminutiū parua mantica. manticula etiā dicitur pera pastoralis.

Manticulus li dimi. paru⁹ mātell⁹. et h̄ic māticulo las. i. fraudare vel furari. et cor. penul.

Mantile. a mādo dis dicitur h̄ mātile lis penul. pdu. et h̄ mātele lis in eodē sensu. s. velamē mense vñ mapa. et dicitur sic q̄si mādele vel mādile. vel mātile siue mātele q̄si manu tergile. et fm h̄ pprie sic dicitur gausape: qz i tergēdis manib⁹ p̄bet. vñ et dicitur mātile vel mantele quasi manus tela. et est etymo.

Mantos. a man⁹ q̄d est vidē: et thesis q̄d est positio cōponit mātos. i. diuiniatio. vnde h̄ mātetes illud idē s. diuiniatio s. visio positōrū. i. p̄uisoz a deo. Et hinc filia thiresie dicta est mātes q̄si diuinatrix. vñ mātos dicta ē tā diuiniatio q̄z filia thiresie a manes et tueoz: qz manes tueat.

Mantua tue q̄dā ciuitas lōbardie de q̄ oriū⁹ fuit Virgili⁹ Vñ dicitur Qui. Mantua virgiliogaudet verona catullo. Peligne gētis gloria dicoz ego. Vñ mantuan⁹ na nū gētile vel patrum.

Mantus. a man⁹ dicitur h̄ mā⁹ ti qz man⁹ tegat: tantū est enī breuis amict⁹. vnde et dicitur mantus ti quasi manū tegēs. et est etymo. nō compositio.

Manu aduerbiū admirātis apud grecos vel hebreos q̄si q̄d signū est: vel q̄d ē h̄: Exo. xvj. ca. Dixerūt ad inuicē manu q̄d significat q̄d est h̄: Et acuit in fine.

Manualis. a man⁹ dicitur h̄ et bec manualis: et h̄ le ad manū ptinēs. et hoc manuale lis pro quodā libro q̄ quasi semp habetur ad manū.

Manubie. a manus dicitur he manubie arū. i. excubie q̄ p̄ spacia noctis vigilāt. et dicitur sic qz p̄ man⁹. i. cateruas sūt. Manubie etiam dicuntur spolia exuuie que victis extrahunt sic dicte: quia manibus victorum extrahuntur fm Dug. Papi. vō sic dicit: Manubie spolia: rapine res de preda manu collecte. Manubie dicte sunt qz manib⁹ detrahunt. i. veste mortuozū: Ezech. xxxviii. Et diripies manubias infinitas.

Manubriū. a man⁹ dicitur h̄ manubriū brii. s. manica vñ manicū cuiuslibet ferri: qz manu teneat. vnde manubriat⁹ ta tum Et videt eē cōpositū a manu et bria q̄d ē mēsurā qz ita cōmēsurat qz possit teneri manu: sic p̄z in cultello et sectri. vnde manubrio as. i. manubria alicui rei facere.

Manulea. a man⁹ dicitur manulea lee. i. manica. vnde manuleatus ta tū. i. manicatus.

Manū grece latine dicitur bonū.

Manumitto. a man⁹ et mitto cōponit manumitto tis si sum mittere. i. manu emittē vel liberare. vnde h̄ manumissio onis: et manumissus sa sum: q̄si manu emissus. Antiquit⁹ enī quoscūq̄ manumittebāt eos alapa p̄cussos circuagebāt ad modū monachoz et liberos confirmabāt. vñ et sic manumissi dicti sūt q̄si manu emissi: qz manu emitterēt.

Manupiarū rij. i. gausape q̄si man⁹ pians.

Man⁹. a mun⁹ dicitur h̄ man⁹ nus nui: qz toti⁹ corpis ipa sit mun⁹. i. ipa enī ori cibū ministrat et facit et dispēsat: oia dat et accipit. Vñ et ab Aristo. man⁹ appellat organū organoz. Vñ manut⁹ ta tū magnas h̄is man⁹. et cor. p̄mā: Prouer. xi. Man⁹ in manu nō erit innocēs malus: q̄si di. man⁹ si fuerit in manu. i. ad horā cesset a mala opatiōe: nō erit innocēs malus nisi cesset a mala volūtate.

Manutergiū. a man⁹ et tergo gis cōponit h̄ manutergiū gij. et est togilla cū qua tergitur manus.

Manzerzeris mas. ge. et dicitur manzeres filij scozti vel adulterini vel scelerati: Deutero. xxxiii. Nō ingrediet manzer hoc est de scozto natus in ecclesia dñi vsq̄ ad decimā generationē. et corripit penultimā genitiui. Et a manzer dicitur manzerin⁹ na nū. i. adulterinus.

Mapa. a manus dicitur bec mapa pe. i. togilla: q̄si mane pia. i. manu pians. vnde bec mapella le vel mapula le vel mapellula dimi. Mapa etiam dicitur pictura vel forma ludozum. vnde dicitur mapa mundi.

Mapalia in magalia exponitur.

Maranatha acui⁹ in fine. Et sic dicit q^{da} glo. sup illud Apli ad Corin. xvi. ca. Sit anathema maranatha. Sit anathema. i. sepat⁹ a deo v^l dēnat⁹. maranatha. i. donec veniat dñs: vel in aduētū dñi. Maranatha enī interpretat⁹ dñs venit: Anathema grecū est: et interpretat⁹ dēnat⁹ vel sepat⁹. Dug. vō dicit: Hoc maranatha indecl. est et hebreū: et interpretat⁹ aduētū dñi. Unī illud Apli: Anathema maranatha. i. perditio in aduētū dñi.

Marceo ces cui cere. i. putrere v^l arescere. et est floz. Et cōponit: vt cōmarceo ces: dimarceo dimarces: emarceo emarces: pmarceo ces: remarceo ces. A quib⁹ omnib⁹ inchoa. Marceo cū oib⁹ suis cōpositis est neutrū. et facit pteritū in cui. et caret supi. Et a marceo ces marcesco scis inchoa.

Marcescibilis. a marcesco q^d est vbi inchoatiū de marceo ces derivat h et h marcescibilis: et h le. i. putrescibil. vnde marcescibilis aduerbiū. et h marcescibilitas tatis. et p cōpositionē imarcescibilis le: imarcescibiliter: imarcescibilitas tatis.

Marcha dicit⁹ comitat⁹ terre alicui⁹: vñ ipse marchio dñ pnceps vel dñs marche. marcha etiā est quoddā pōd⁹. i. media libra: vt dicit⁹ marcha argenti.

Marcion ge. neu. gen⁹ vnguēti. et dicit⁹ a mars.

Marcidulus la lū aliquātulū marcidus a marcidus dicitur.

Marcidus. a marceo ces dicit⁹ marcidus da dū. i. putridus arescens v^l lāguēs. Et compat⁹ marcidus dicit⁹ sim⁹. vñ h marciditas tatis. et marcido das. i. marcidum facere. et est actiū. et corripit ci.

Marcoz. a marceo ces dicit⁹ h marcoz cozis. i. marciditas v^l defect⁹ quidā. vnde marcozofus sa sum plen⁹ marcoze.

Marculus li. i. pusillus vel malle⁹. et est dimi. de marc⁹: q^d et marcellus dicitur.

Marcus ci dicit⁹ malleus. vnde marcellus dimi.

Marcus est maior q^m malle⁹. et dicit⁹ marc⁹ a mollis sic et malle⁹. vel q^m maior est et fortior ad cedendū. Marc⁹ etiā dicit⁹ q^{da} euāgelista: et interpretat⁹ excelsus mādato. Excelsus vtiq³ propter euāgeliiū altissimi q^d p^odicauit. vel sublimis mādato dicit⁹ rōne pfectiōis in vita: q^m nō solū seruauit mādato cōia s^z etiā sublimia: sicut sunt o^oilia. Et vt dicit⁹ in q^{da} chronica claudi⁹ impat: marc⁹ euāgelista scribit: apli p orbē diuidit: marc⁹ alexādrie martyriū cōpleuit. Et scribit⁹ marc⁹ sine aspiratōe. Et scias q^d marc⁹ i figura leonis ostensus est ezechiel. Narrat enī ezechiel se vidisse a^olia q^{ttuor}: q^{ttuor} facies vni: et q^{ttuor} pēne vni: et pedes eozū pedes recti: et facies et pēnas p q^{ttuor} pedes habebāt: iūcteq³ erāt pēne eoz alterius ad alterū. Similitudo aut vult⁹ eoz erat facies hois: et facies leonis a dextris eoz q^{ttuor}: facies aut bouis a sinistris ipsozū q^{ttuor}: et facies aquile desup ipsoz quattuor. Ista visio exponitur a Grego. de euāgelistis: de xpo: et de quolibet viro iusto. De euāgelistis sic in q^{rta} homel. Ezech. Quia inqt Greg. ab humana generatiōe cepit iure p hominē matheus: q^m a clamore in deserto. Recte p leonē marcus: quia a sacrificio. Recte p vitulū lucas: quia a diuinitate verbi cepit. Digne p aquilam figit⁹ iohannes. Sicut enī aquila cum etis aibus alti⁹ volat et irreuerberatis oculis radios solis intuet: sic iste altius ceteris ascēdit: qui dicēs In pncipio erat verbū: et verbū erat apud deū: et deus erat verbū: dū in ipsam deitatis substantiā intēdit: quasi more aquile in solem oculos fixit. De xpo etiā exponit. Unī dicit Greg. in. xxxi. moza. Quāuis singula ad vnūqueq³ euāgelistā recte cōueniant: possunt tñ hec quattuor a^olia ipm suū caput cui⁹ sunt membra figre. Ipse nāq³ et homo est: quia naturā nostrā veraciter suscepit. et vitulus quia pro nobis occubuit patiēter. et leo quia p fortitudinē deitatis suscepte mortis vinculū rupit. Et ad extremū aquila ē q^m ad celū de quo venerat redijt. Homo ergo nascēdo: vitulus moriendo: leo resurgēdo: et aquila ad celos ascēdēdo vocat⁹ est. De quolibet etiā viro iusto pōt exponi. Nā vnusquisq³ vir bon⁹ christian⁹ hō est rationabiliter vidē

do: vitulus est semetipsum mortificādo: leo est fortior tra diabolū dimicādo. Unī Salomon: Justus tanq³ leō fidēs absq³ terroze erit. Aquila est terrena despiciēdo celestia appetēdo. Unī dicit ibidē Greg. i q^{rta} omel. Ezech. Quoniā iustus quisq³ rationē hō per sacrificiū mortificationis sue vitulus: p fortitudinē securitatis leo: p p^otionē vō efficit aquila. Recte p hec sancta animalia vnusquisq³ perfect⁹ potest. Itē dicit q^d facies leonis et minis erāt in dextris animalū: et facies bouis a sinistris. Nā fm Greg. p hominē xpi natiuitas: p leonē xpi reu^orectio figurat: p bouē vō xpi passio designat: p dextrā vō prosperitas: p sinistrā aut tristitia designat. vnde et sinistrū aduersum dicimus. Quia ergo natiuitas et resurrectio xpi leticiā discipulis prebuit quos passio cōtristat quia tristes erāt apostoli de nece sui dñi. A dextris bōe leo iure dicit⁹: vitulus vō a sinistris recte dicit⁹. Iure aut locus aquile nō iuxta sed desup esse describit: quia p hō q^d eius ascensionē designat seu quia verbū patris apud patre esse denūciat: sup ceteros virtute contēplationis ex^occit. Itē dicit⁹ quattuor facies vni: et quattuor pēne vni: sicut exponit Greg. in tertia omel. Ezech. Per facies intelligit fides humanitatis xpi: p pēnas vō contēplationis deitatis. Merito ergo vnūquodq³ istoz a^oliū dicit⁹ habuisse q^{ttuor} facies et q^{ttuor} pēnas: quia vna est fides humanitatis xpi et incarnationis in oib⁹: et par contēplationis diuinitatis eius in singulis. Itē dicit⁹ q^d facies et pēnas p quattuor partes mūdi habebāt: quia in cūctis mundi regionib⁹ predicātes demōstrāt quicq^d de deitate: et de de humanitate nri redēptiois sentiūt. Itē dicit⁹ q^d erāt pēne eoz alteri⁹ ad alterū: q^m videlicet ois euāgelistā rū vir⁹ ois sapiētia q^m ceteros trāscendūt vicissim in charitatis atq³ cōcordie pace social. Et q^m nulla virt⁹ si fidē incarnationis et contēplationē diuinitatis habuissent et recta opera non haberēt: apte illis dicitur: Et pedes eozū pedes recti.

Mare. a meo as dicitur hoc mare maris quasi meares: quia semper est in motu. et fm hoc mare pōt dici aquarū generalis collectio. Ois enī aquarū collectio siue salina siue dulcis sit abusuue dicit⁹ mare. Unī in Gen. cōgregatio aquarū appellauit maria. Sed proprie mare dicit⁹ amaraq³ amare sunt. et dicit⁹ sic q^m amare ab amaritudine vō meo as: q^m precipue sup oēs alias aq^s est in motu. Item dicitur equoz pelagus fretū pontus oceanus abyssus. De his significatiōib⁹ habes versus in fretū. A mari dicit⁹ marin⁹ na nū: et marinari⁹ ria riū q^m iuxta mare est.

Et scias q^d sunt multa maria q^m nō permiscēt⁹ fibrip⁹ ad inuicē nisi in radice q^m oia cōtinuant⁹ ad oceanū. Et in descriptionē factā sub iulio cesare maria mediterranea in toto orbi habitabili sunt triginta. Item nota q^d oia elemēta in loco vbi cōtingūt se alterant⁹ a sua natura: vñ quidā mot⁹ cōtinuationis inter ea. Et exinde in mari casat falsedo ex admixtiōe vaporis terrestis sil⁹ cū a dist⁹one radij solaris. et h precipue prope terras: et in superficie maris. In p^ofundo enī pelagi inuenit⁹ aq³ dulcis vt patet ex verbis phi dicētis in libro de a^olib⁹ q^d quidā piscis dicit⁹ malefie inuenit⁹ valde magn⁹ in locis pelagosis in quibus abundant aque dulces. Unī quidam volunt q^d rū est forte q^d mare nō est salsum nisi iuxta littus. s^z vbi in medio littozū per aque distantiā ibi oceanū dicit⁹ aqua simplicē sed inspidam. Et vt dicit⁹ in primo capitulo Ecclesiastes: omnia flumina intrāt in mare: et mare nō redundat. Cui⁹ causa est fm quosdā q^d additio ad redandantiā non apparet cū sit receptaculū omnū aq³ et loc⁹ quietis eozū. Receptaculū enī naturale quod est loc⁹ fm naturā non redundat ex ingressū rei q^m fm naturā debet eē in ipso: q^m loc⁹ adequat⁹ ei q^d includit fm naturā. isti dixerūt veritatē. Est tñ alia causa vt dicit⁹ frat⁹ Albo. q^d de aque introeuntib⁹ multū consumit⁹ per vapores eleuatos in aerē et cōtinuetandē inde effluit ab ipso mari ad ostia fluminū quantū influit ex ipsis fluminibus.

ideo non potuit redundare. Est autē hoc videre p simile. Si enī accipiat vas aq parū z aspgat ex eo loc' amplius diffusus valde: aspgat aut' successiue pars post ptē z non effundat illa aq in eū sil' s; successiue pars post ptē donec tota consumat' nō apparebit vnq; aliquid nisi forte madefactio in illo loco: q; pma aspsio exsiccata est anteq; secūda adueniat: z ita parua est aq respectu loci q; nō sufficit ad infundēdū locū: s; vix ad madefactionē. Eodē aut' modo est de aquis fluētib' in locū amphitricis. Illa enī flunt sup loca amplissima q; vix ipe sufficerēt humefacē in sup'ficie si nō eēt ibi aq in vētre maris oceani. In sup' z resolunt' successiue: z egrediunt' ad ostia fluminū. Et iō non apparet vtrū aliquid additū sit ex influxu aq; nū: z iō nō redundat oceanus. Si aduerte q; Ambrosi' dicit in. iij. Hexameron: Lōgreget' inqt aq in tertia die dictū ē: z cōgregata est. z frequēter dicit: Lōgreget' ppls z nō cōgregat'. Nō mediocris pudor est impio dei insensibilia elementa parere: z hoies nō obedire quib' sensus ab ipso tribuitis auctore est. Itē Remigi' dicit tractās illud Mat. Impauit vētis z mari: z facta est trāquillitas magna. Ea inqt q; nobis insensibilia sunt deo creatori oīuz rerū sunt sensibilia. Et sicut dicit Greg. in. v. mora. Mare viua cor pora in semetipso retinet. nā mortua extra se ptin' expellit. Quidā tñ oīū subditos viuos a se expellūt: z retinent iuxta se mortuos in pctis. Itē inuenit mare tyberiadis: z est idem qd lacus tyberiadis: de quo dicā in tyberias. Itē inuenit mare rubrū. z vt dicit in historijs sup Exo. mare rubrū nō est aq rubea: s; oīs terra circūstans rubea est: q; vitiat' gurges z inficitur: vnde miniū acutissimū decepit. quicqd etiā ad esum in fructib' est in hūc colorē cadit: ob h' ibidē gēme rubeae inueniunt' q; humo inuolūte z in harenas attrite terre colorē z maris hnt. De h' etiā vide in rubeo bes: vbi nos dicimus rubeū: hebre' habet canosum eo q; carne in littoribus abundāt. Itē inuenit mare mortuū: z dicit' mortuū vt dicit' Isido. prop' h' q; nihil gignit viuū: nihil recipit ex genere viuētū. Nā neq; pisces habet neq; assuetas aquis z letas mergendi vū patitur aues: sed quecūq; viuētia mergenda tentauerit: quacūq; arte demersa statim resiliunt: z q;uis vehe' menter illis statim excutiunt'. hoc z mare salinarium vocatur quod est in iudea.

Margarita est gēma p̄ciosa candida a mari dicta. Un' dicit' in. xvi. etymol. Margarita p̄ma cādidarū gēmarū quas vnde margaritā aiunt vocatā q; in cōchilis maris h' gen' lapidis inueniat'. Inest enī in carne coclee calculus nat' sicut in cerebro piscis lapillus. Signif' aut' de celesti roze que certo anni tpe coclee hauriunt. z declinat' h' margarite. Et h' margaritū inuenit' puerb. xxv. ca. In auris aurū z margaritū fulgens q; arguit sapientē. Inuenit' etiā h' margarita te pro qdā virgine glorioza a margarita gēma dicta: q; gēma est cādida parua z virtuosa: sic btā margarita fuit candida p virginitatē: parua p humilitatē: virtuosa p miraculozū operationē.

Marginalis in margo vide.

Margo mare cōponit' cū giro ras: z dicit' h' aut h' margo gēma incerti ge. s; qdā dixerint q; est cōis. Et dicit' margo qd mare girās. i. litt' maris. Un' dicit' margo qd mare regens vel agens vl' gerēs. Trāssert' etiā h' nomē vt margo dicit' quodlibet litt' vl' limbis: z generaliter extremitas vel extrema pars cuiuslibet rei. Unde margine' nea neū dicit' z bec marginalis: z h' le quod ptinet ad marginē: vl' quod est in margine. vnde glose dicunt' marginales que sunt in marginib' libri: ad differentiā interlinearū glosarū que sunt inter lineas textus.

Maria a mare deriuat' h' maria rie mater oīū propter claritatē. vñ z maria illuminatrix siue stella maris interpretat': q; genuit lumē mūdi. Sermone aut' syro maria oīa nū' opatur: z h' pulchre: q; oīuz oīūm genuit: z fuit virgo maria ante scā q; nata ex vtero. Et scias q; scificatio beate marie virginis excellentior fuit sanctificatiōib' aliozum.

Quod sic patet: In sanctificatiōe enī q; fit p legē cōem in sacris tollit' culpa: s; remanet fomes fm q; est inclinans ad peccatum mortale z veniale. s; in scificatis ex vtero nō manet fomes fm q; est inclinans ad mortale: sed tñ remanet inclinatio fomitis ad veniale: vt p; in hieremia z ioanne baptista q; peccatū actuale habuerūt: nō aut' mortale s; veniale. s; in btā virgine inclinatio fomitis oīno fuit ablata z q;stū adveniale z q;stū ad mortale. z qd plus est grā scificationis vt dicit' nō tñ repressit mot' illicitos in ipsa s; etiam in alijs efficaciam habuit: ita vt q;stus eēt pulchra corpe a nullo vnq; vitiose occupari potuit: Uide in obumbrō: z in virt': z in honore. De viris z filijs duarū mariarū soroz btē marie matris dei hēs in Joannes: z acuit' penl. in p̄sa. s; qñ maria est plurale de mare grauat'. Un' qdā: Trāssuit maria cū frē btā maria. Pōt tñ in vsu h' nomē maria corripere penul. Un' Pudenti': Nec mea post maria potis es pstringere iura. S; in prosa semp huius modi noia hnt accentū acutū vl' circumflexū sup penul. p grecismū: qd cā maioris boar' videt' ottingere: q; dictiones grece plate magis ore rotūdo sonant.

Maris est gentiuus de mas z de mare.

Marisan octauus mensis est: z acuit' in fine.

Marisca. a mas oī h' marisca sce pprie vesica q; circa podicē mariū ex nimio fricatu z vsu agēdi opus zodomiticū solet eructuare. Un' Iuue. Si podice leui Scindunt' tumide medico ridente marisce. Dicit' tñ qñq; marisca qlibet vesica q; ex assiduo carnis fricatu nascitur.

Maritellus li dimi. paruus marit': z bec maritella. le parua vxor siue marita.

Maritim'. a mari dicit' maritim' ma mū qñ iuxta mare existens. vnde h' maritima me oī terra q; iuxta mare est. Un' dic q; maritima dicunt' loca mari vicina sic dicta qñ maris intima. z est etymo. z corri. penul.

Marit'. a mas ris dicit' hic marit' ti. vñ h' marita te. i. vxor. z marit' ta tū ptinēs ad maritū vl' maritā: vel marit' ta tū

In eligēdo aut' marito q;tuor expectari solent. s. virtus gen': pulchritudo z sapiētia. Ex his sapiētia potior est ad amoris affectū. Silr in eligēda vxore q;tuor impellūt hominē ad amorē. s. pulchritudo gen' mores z diuitie. melius tñ si in ea mores q; pulchritudo q;ranf'. Nūc aut' ille q;ranf' q; diuitie aut forma nō q; pbitas vel mos cōmēdat. Itē trib' de causis dicit' vxor: cā plis: cā adiutorij: z cā incōtinētie. De p̄ma cā dicit' in Benefi: Crescite z multipl: camini: De secūda in eodē: Nō est bonū hoiez eē solū: faciam' ei adiutoriū sile sibi. De tertia dicit' Paul' ad Corinth. q; si se nō cōtinet nubat. Jō aut' femine sub viri ptate consistūt: q; leuitate animi plerūq; decipiunt'. vñ z equū erat eas viri auctoritate repmi. Proinde veteres voluerūt feminas inuuptas q;stus pfecte eēt etatis propter ipsam animi leuitatē in tutela cōsistere. Qualiter autē marita siue vxor se habere debeat erga virū z familiā habet Thob. x. ca. vbi raguel z anna parētes sare vxor' thobie uniozis bñdicētes ei monuerāt eā honorare sacros: diligē maritū: regere familiā: gubernare domū: z seipsaz irrephēsilē exhibere. A marit' deriuat' h' z bec maritalis: z h' le. Et marito tas verbū actiuū cū oib' suis cōpositis. z pdu. ri. Uide in vxor.

Mars. a mas ris dicit' h' mars tis de' belli: z pro ipso bello inuenit'. z dicit' sic q; martū sit mars. Ad h' enī q; sit mars i. bellū p viros pugnāt maxime apud nos vbi soli mars pugnāt. Uide in amazones: z in cometa.

Marsia sic qdā terra est. vnde marsus sa sum: vel marsi sunt dicti quasi martē scientes vel sitiētes: quia bellicosi sunt. Et quia marsi multū valent in incantatione serpentū: iō qñq; inuenit' marsus pro incantatore serpentū: qñq; generaliter pro incantatore.

Marsilia lie quedam prouintia est siue regnū.

Marsupii pij sacculus pecunie siue bursa. z dicit' a marsu po greco quod greci sic vocant.

Martellus li dimi. mediocris malleus.

Martyris cōis ge. grece latine dicitur testis. unde et testimonium grece martyria dicitur. inde martyr testis dicitur: quia propter testimonium christi passiones sustinuit: et usque ad mortem pro veritate certavit. Et inde hunc martyrium rix cruciat? martyris: vel loc? vel templum martyris: quia in memoria martyris fit constructum: vel quia sepulchra ibi sunt sanctorum martyrum. Et hinc martyrio as: et martyriso zas: et sunt activa. Et ut dicit Augustinus. pena non facit martyrem sed causa. Et scias quod secundum Hieronymum duo sunt genera martyrum: unum in mente: et aliud in opere et actione. Itaque martyres esse possumus etiam si nullo ferro percussus trucidemur. Mori quippe a persecutore manibus martyrium in aperto est. Ferre vero contumelias: et odientem diligere martyrium est in occulta cogitatione. Sebedei filii iacobus et iohannes: non uterque pro martyrium occubuit: et tamen quod uterque calicem biberet audierunt. Iohannes namque nequaquam pro martyrium vitam finivit: sed tamen martyr extitit: quia passionem quam non suscepit in corpore servavit in mente. Et nos ergo hoc exemplo sine ferro martyres esse possumus si patientiam veraciter in animo custodimus. Item Hieronymus distinguit tria genera martyrum. scilicet voluntate non nece ut iohannes. voluntate et nece ut stephanus. nece et non voluntate ut innocentes. De aureola martyrum require in virgo.

Marti a mars dicitur marti? tia tui. i. ad martem pertinens: vel bellicosus. et hunc marti? tui quodam mensis sic dicitur propter martem romane gentis auctorem. Fuit enim pater romuli: et ideo romulus in honorem patris primum mensis ab eius nomine martium vocavit. Vel ideo marti? dicitur a marte: quia in eo est festum martis: et ei consecrat? est mensis ille quia eo tempore cuncta animantia ad martem agantur concubendi voluntate. et idem dicitur mensis novorum: quia marti? olim erat initium anni. Et inde martius tiam tium.

Mas ris mas. ge. i. masculus vel marit? . scilicet cum ponitur sine adiectivo. Numeri. xxvij. Mares filios. et cor. ma. Unde dicitur mensis: Illibata timet fossorem gleba timefcit. Ad maris accessum virginitatis honorem.

Masculus. a mas dicitur masculus latinum. i. masculini sexus: vel fortis: vel baro: vel vir. Et hinc masculinum na unum. Et componitur cum co: et dicitur comasculus latinum secundum Dug. Et secundum Papi. masculus est diminutivum a mas.

Masloth liber est qui dicitur puerbia salomonis.

Maspiter. mars componitur cum pater: et dicitur hic maspiter teris: vel maspiteris. i. martis pater. vel maspiter dicitur maris pater. et tunc componitur a mas et pater. et cor. penult.

Massa villa vel casula. Vel massa apud hebreos graue pondus dicitur. et proprie metalli alicui? unde hunc massari? rix cui commissa est cura totius familie. et hunc massaria rix secundum Dug. Item massa palatarum invenitur. et dicitur massa palatarum pondus ficium. Si quis enim in palas compresserit dicitur palas. Unde magister in his torijs in. ij. Reg. ca. xvj. Onerati massis palatarum. i. ficium: quia inter tabulas quas palas dicimus presserit comprimuntur.

Massagete. a massa quod est pondus graue: et geta quod est goth? componitur massagetav? massagetes. et dicuntur massagete quasi graues. i. fortes gete. et sunt massagete ut dicitur gentes habitantes inter scythas et albanos. et cor. penult. Luca. in secundo: Agmina massagete scythius non alliget iste. Hiero. in epistola ad Paulinum ca. j. Pertransiit caucasum albanos scythas massagetas.

Massarius in massa est.

Massicus ci mons est ubi optimum vinum abundat. et ponitur quia doctus pro vino. unde massicus ca cum: et massicum ci pro optimo vino.

Mastico cas in mastix cis exponitur.

Mastigia. a mano nas dicitur hunc et hunc mastigia gie masculus et nequa servus vel ancilla quasi a stige manas. Item mastigia potest derivari a mastico cas: et tunc mastigia est se. ge. et e corrigia baltbei: vel qua mantellus conglutinat ante. sed ponitur quicquid pro flagello. unde mastigo gas. i. mastigia ligare: vel verberare.

Mastix cis mas. ge. gen? coloris est. et ut dicitur lentici arboris gutta est. unde hunc masticina ne quodam vestis: quia coloris mastix cis habeat. Dug. Et ut fertur mastix est gen? gummi solidas

dentis. Item a mastix derivatur mastico cas. i. comedere potest in dentes ducere et conterere. Et ponitur quicquid pro verberare vel excutere. Et componitur quicquid cum co et cu de: et dicitur comastico cas: demastico cas. i. sil vel valde masticare: est actiuum cum omnibus suis compositis. Sed dubitatur de hoc mastix an producat penult. in obliquis. Dicitur quodam quod sic. et oportet dicere mastico cas penult. pdu. Alij dicitur cum quod ego quod hunc nomen mastix cor. penult. in obliquis sic fuerit: et inde mastico cas penult. cor. Et hunc sentit magister et bene

Mastruca ce vestis sardorum ex pellibus ferarum. et dicitur a mōstruo quasi monstruosa: quia quod ea utitur quasi in ferarum habitum transformatur. unde mastrucatus tam tui. i. mastruca indutus.

Matematic in matesia sine aspiratione vide.

Mater. matros grece latine autem dicitur hec mater tris. Dicitur dicitur mater quasi maternas tritas habens etymologia dicitur inde hec matercula le dimi. parva mater vel in statu diuitijs. et matern? na nū. et hunc et hec maternal: et hunc le. hunc hec maternalitas tatis. et pdu. prima mater naturaliter. Dui. in epi. Mater eris sauro senior ipse truci. unde materfamilias licet: vel materfamiliam se. ge. i. mater superfamiliam: vel quod quodam iuris solemnitate in familia transitur. Tabule enim matrimoniales instrumenta fiunt sue continentis. Vel materfamilias est illa quod plures enira est: quod familia ex duobus est incipit. et acuit ultimam paterfamilias materfamilias secundum Dug. quia familias est genitium? grece dicitur. s. dicitur in sexto li. quasi in principio: Prime declinatione femininorum genitium in as greco more solebat antiquis terminare. unde et adhuc paterfamilias et materfamilias plura solem? dicere: et frequens hunc hunc vsus. Dicitur tamen paterfamilias et paterfamilias: Uide in honore.

Maturcula le in mater vide.

Materia. a mater dicitur hec materia rix quasi mater rei. Et hec materiola le dimi. et est materia in vocab? et sciens materies in alijs reb? Item a materia materiatur? tam quod materia constat. et materio as. i. materiam construere: et hunc materialis et hunc le ad materiam pertinens vel ex materia constituta vel in sua materia designanda positus. unde et illud vocabulum dicitur materialiter positus: quod ponitur ad designandum materiam suam. i. seipsum vel qualitatem sui ipsi? Item a materia dicitur hec materies rix. i. materia. et declinatur in singulari et plurali numero pro omnes casus. Et scias quod duplex est materia in qua et ex qua: et etiam additur quidam circa quam. Unde cum materia describitur. Lā malis est illa ex qua aliquid fit: ut ex ferro fit tellus: et ex elementis corpora vel in qua aliquid fit: ut in corpore fit vel est color. Lā autem ex qua aliquid fit alia permanet in materiato: ut ferrum in cultello. alia transit: ut aqua et farina transit in panem: et in vitrum fenem et filix. Materia autem sic dicitur. Materia est que est in potentia tui.

Matertera. a mater dicitur hec matertera re soror matris mater altera: sicut amita dicitur soror patris. et cor. penultimam matertera.

Matesis. mato grece latine dicitur disco vel doceo. unde hunc thesis sis penult. pdu. et sine aspiratione. i. diminutio. et mathematica cu. i. diuinator. Iuue. Nemo mathematicum indēnat? habebit. Item a matro derivatur hunc matris sis penult. cor. et aspirata. i. doctrina. scilicet quod dicitur. Unde scire facit matthesis sed diuinare matthesis. Et inde mathematica cu cum aspiratione. i. doctrinalis vel quod dicitur doctrinalis scia: vel quod pro illa venit ad theologiam: quod est doctrina doctrinarum: et scia scientiarum: vel quod maior doctrina mathematica quasi in alijs: et cum in alijs artibus solo sermo fit doctrina. In hac etiam visu fit: quia quod verbo dicitur et sub figuris oculis ostendit. Vel dicitur doctrinalis quod posteriora consistit: quia ibi fit doctrina de corporibus per se circa corpora sunt. unde mathematica dat initium: physica uertit: theologia consumat imperfectum.

Mathematicus ca cu. i. doctrinalis aspiratur. Uide in matris sine aspiratione.

Mathesicentrum. matro vel matthesis componitur cum centrum

punctus quo circulus voluit. et dicitur huius mathematicum tri. i. disciplinarius vel doctrinalis punctus circuli.

Matheis penul. cor. et aspirata. i. doctrina: ut dixi in matheis sine aspiratione.

Mathe grece. i. discere vel docere latine.

Matricida. a mater et cedo dis cidi componitur huius et hec matricida de penul. pdu. q. vel q. occidit matrem. unde huius et huius matricidalis: et hoc le res matricide: vel pertinet ad matricidam. et hoc matricidum dicitur.

Matricula le penul. cor. est dimi. de matrix cis: quod etiam per cartula inuenitur: et proprie pro cartula permissionis. Unde in vita beati filie legi quod habebat noia viduarum et orphanorum in matricula sua scripta: hoc est in permissionis cartula.

Matrimes. a mater dicitur huius et hec matrimes trimis q. vel q. viuit supstes defuncta matre. vel matrimes dicitur puer filius matris. unde dicitur tunc matrimes quasi matrem imitans. Et componitur a mater et imitator taris.

Matrimonium. a mater dicitur hoc matrimonium nij. Et diffinitur sic: Matrimonium est viri et mulieris legitima coniunctio: in diuina vite consuetudine retinetur. Coniunctio. scilicet animorum et matrimonialium. unde non dicitur viro et mulieris: nec viri et mulieris: quia nec unus vir plures uxores nec una mulier plures viros sine habere potest. In diuina vite consuetudine retinetur: hoc est quod neuter absque consensu alteri potest continetur profiteri vel orationi vacare. et quod inter eos dum viuunt vinculum permanet coniugale ut neutri liceat se alteri copulare: et ut inuicem alter alteri exhibeat quod quisque sibi exhiberi desiderat.

Et scias quod quous pater sit dignior matre: tamen circa prolem magis officiosa est mater quam pater. Unde matrimonium dicitur quasi matris munus. i. officium: quia feminis maxime incumbit officium educande plis. Vel ideo denotatur matrimonium a matre potius quam a patre quia mulier ad hoc principaliter facta est ut hoc sit in adiutorium: non autem propter hoc vir factus est. unde magis pertinet ad rationem matrimonij mater quam pater. Et nota quod de matrimonio possumus loqui dupliciter. Uno modo quasi ad fori conscientie: et sic in rei veritate carnalis copula non habet quod perficiat matrimonium cuius sponsalia precesserunt pro de futuro si consensus interior deficit: quia verba etiam de presenti exprimuntia consentum si consensus mentis deesset non facerent matrimonium. Contrahitur enim matrimonium solo consensu: qui solus si defuerit cetera etiam cum ipso coitu celebrata frustrantur. Alio modo possumus loqui de matrimonio quasi ad iudicium ecclesie. et quia in exteriori iudicio sine ea que foris patet iudicatur: cum nihil possit expressum signum consensum quam carnalis copula. Secundum iudicium ecclesie carnalis copula consequens sponsalia matrimonium facere iudicatur: nisi aliquid signa expressa doli aut fraudis appareant. Ille tamen qui carnaliter commisceat factum in carnalem copulam consentit sine rei veritate: sed in matrimonium non consentit ex hoc ipso nisi sine interpretatione iuris. si tamen sponsa sponsum admittit credens eum vellem matrimonium consummare excusat a peccato nisi alia signa expressa fraudis appareant vel doli. Non est autem peccatum eundem quod matrimonium est signum coniunctionis christi et ecclesie. unde dicit apostolus in epistola ad Ephesios. v. ca. Relinquet homo patrem et matrem et adheret uxori sue: et erunt duo in carne una. Sacramentum huius magnus est. ego autem dico in christo et ecclesia. Et ad hoc intelligendum scias quod matrimonium est sacramentum sacre rei. i. coniunctionis christi et ecclesie signum. Nam inter coniuges est coniunctio animorum et corporum: sic ecclesia christo copulatur voluntate et natura: quia idem vult cum eo: et ipse naturam hominis assumpsit. unde copulata est sponsa sponso spiritualiter et corporaliter. i. charitate et nature conformitate. Unde in matrimonio attenditur duplex sacramentum propter duplicem coniunctionem que in eo est: scilicet in matrimonio per carnalem copulam consummato. Prima est coniunctio animorum que signum coniunctionis est fidelis anime ad deum. Hec dissoluitur per consequens peccatum sicut coniunctio corporum ante carnalem copulam per religionis ingressum. Secunda est coniunctio corporum que significat coniunctionem christi et ecclesie. Item unionem diuinitatis et humanitatis factam in utero virginali: et hec nunquam dissoluitur. et quia postquam

christus humanam naturam sibi uniuert in unitate persone nunquam relinquet: sic et matrimonium post carnalem copulam nunquam potest separari quantum ad vinculum matrimonij si verum fuit nisi aliquo accidente superueniente. Et scias quod matrimonium est relatio equipantie: et talis relatio in utroque est equaliter: ergo si fit impedimentum ex parte unius quod sine non consentiat: vel timore mortis coactus consentiat: non erit matrimonium ex parte alterius. scilicet ex parte cogentis sed ipse consentiat: et certum est quod non ex parte coacti vel non consentientis. Matrimonium siquidem est quedam relatio ut dixi: et non potest inueniri in uno extremorum sine hoc quod fiat in altero. et ideo quicquid impedit matrimonium in uno impedit ipsum in altero: quia non potest esse quod aliquid sit vir non uxoris: vel quod aliquid sit uxor non habens virum sicut nec mater non habens filium. Et ideo consensus viri et uxoris debet similes esse: quia matrimonium non claudicat. Quare non benedicantur secunde nuptie: vide in bigam. Quia si se parandum matrimonium ratione consanguinitatis dixi in consanguinitas. Item quod computentur gradus in matrimonio dixi in consanguinitas. Qualiter autem uxor se habere debeat erga virum dicitur in maritus. Qualiter uero impedit matrimonium vide in uotum. De matrimonio etiam require in uxor. An catholicism impediatur matrimonium habes in catholicis. Item de coniugibus respectu clericorum status vide in ordo.

Matrina. a mater dicitur huius matrina ne que aliquando de sacro fonte leuatur: vel in ecclesia introducitur. Item matrina. i. nouerca. et pdu. penul. siue tri.

Matrissa. a mater dicitur matrissa sas. i. matrem in dictis vel factis imitari: vel matri assilari. Unde quidam: Si bene matrissas luxuriosus eris. Et format a matre e mutata in is et addita so. et est uerbum morale siue imitatum.

Matrix. a mater dicitur huius matrix cis locum conceptiois: vel pellicula que puer inuoluit in utero matris. et dicitur sic quia fetus in ea generatur. Semen enim receptum matrix confouet: confortum corporat corporatum in membra distinguit. et producit penult. genituum.

Matrona. a mater dicitur hec matrona ne que iam nupsit et genuit quasi mater nati: vel potest fieri mater. unde hic hec matronalis: et hoc le.

Matros grece latine dicitur mater.

Matruelis. a matertera dicitur huius matruelis idem quod matertera: et huius et huius metruelis et huius le ptinens ad matertera. Matruelles etiam dicuntur filij matertere vel filie. et producit penultima.

Mattheus in hebreo donatus exprimitur. Idem etiam appellatur leui ex tribu a quo ortus est: in latino autem ex opere publicani nomine accepit: quia ex publicanis fuit electus: et in apostolatum translatus. Et ut uult Papi. mattheus scribitur per duo t: sicut et matthias. Et scias quod ut tangit Beda mattheus fuit binomium. Nam dicitur e mattheus et leui. Mattheus enim interpretatur donum festinationis vel donator filij. vel dicitur mattheus quasi magnus deo: vel quasi magnus dei. fuit enim donum festinationis per festinam uersionem: donator consilij per salubrem predicationem: magnus deo per uite perfectionem: manus dei per euangelij descriptionem. Leui uero interpretatur assumptus vel applicatus siue additus aut appositus. Fuit enim assumptus a domino per electionem ab extractione vectigalium: applicatus numero apostolorum: additus consortio euangelistarum: et appositus cathalogo martyrum: ut habetur in quodam chronica de morte matthei. Mattheus in ethiopia in altari lancea perforatur.

Matthias qui inter apostolos sine cognominamento solus habetur interpretatur donatus ut subaudiatur pro iuda. Iste enim in loco iude electus est ab apostolis: quia per duobus fors mitteretur. unde et matthias potest dici a manu quod est bonum: et thesis quod est positio. inde matthias quasi bonum positum per malo. scilicet per iuda. et ut dicitur in quodam chronica matthias in iudea pro christo patitur: quia ut dicitur crucifixus fuit. Et ut dicit Gregorius in mora. li. xxxij. omne peccatum uindictarium est quia dum uersa agit precepta decalogi transit. Hinc petrus in uindictario numero remanere apostolos metuens matthiam duodecimum sorte missa requisit. Nisi enim signi culpam per uindictarium cerneret: impleri apostolorum numerum tam festino duodenario non curaret. Et scias quod duodenarius numerus est supercrecens: quia ei partes aliquote

excedūt totū: quia surgūt in sedecim. vñ datur intelligi qd nō solū duodecim apostoli sed z omens qui eorū vitā ses quuntur iudicabunt duodecim tribus israel. Uide in numer^o. Item in vigilia beati matthie debet ieiunari: sicut dixi in ieiuniū.

Matureo res in maturus exponitur.

Maturus. a mando dis dicitur maturus ra rū qñ man dur^o. i. ad mandendū aptus. Et compaf. Itē matur^o ra rū. i. festinus. Maturus componit: vt cōmatur^o: z imatur^o. i. nō maturus: vel acerb^o. z vtrūq; compaf. vnde h cōmaturitas tatis: z imaturitas. Et facit suplatiuū de maturus maturrim^o. Uñ dicitur Puf. in. iij. li. Maturrim^o cui^o cū positiuus matur^o fit: nō qñ a noīatiuo. s. matur qui nūc in vsu nō est nascat in er defunctiū regulā seruauit. i. in rim^o terminat. Inuenit nō etiā maturissim^o fm analogiaz in us terminatiū. A matur^o deriuat maturo ras. i. maturū facē Et est actiuū cū oib^o suis compositis. z inde matureo res rui. i. eē vel fieri maturū Joelis. iij. ca. Maturuit messis. qdā nō biblie hnt ibi Maturauit messis. Quidi^o meta. xi. Lepit z vt primū pleno maturuit anno. Et cōponit: vt pmatureo res. i. pfecte maturare. Et hinc inchoatiua matureo scis: pmatureo scis. Et nota qd fm pdictā significationē maturare ponit pro discedere cū trāquillitate z quiete: vt ille maturat h: qñ cū maturitate trāquillitate et lenitate facit hoc. Unde Virgilius: Maturitate fugā vestroq; hoc dicite regi: qñ dicat Lū trāquillitate recedite. Itē a maturus dicitur maturo ras. i. festino: z tunc est neu. Inuenitur etiam maturio turis turui pro maturare fm vtrāq; significationē.

Matufalē interpretat mortu^o ē: euides etymo. est noīs. Quidā nō cū cū patre trāslatū fuisse z diluuiū pterisse putauerunt. z ob h signāter trāsserit mortu^o est: vt ostenderef eū nō vixisse post diluuiū: s; in eodē cathaclismo fuisse defūctū. Soli enī octo hoīes in archa post diluuiū euaserūt. s. quattuor viri z quattuor femine. Uixit enī Matufalem filius Enoch nongentis sexagintanouem annis: vt dicitur Gene. capi. v.

Matuta. a mane dicitur matuta te penl. pdu. i. auroza vel dea q̄ p̄ceft illi hore. s. q̄ est inter noctē z diē. vñ matutin^o nā nū: z h matutinū ni tā p ipso officio q̄ pro ipsa hora in q̄ canit vl pulsat. s; pluraliter hi matutini nozū ipsa officia. vnde hic z hec matutinalis: z hoc le.

Matutinus in matuta vide.

Mauors. a mars dicitur h mauortis. i. mars. vnde mauortitia tiū pertinet ad mauortē: vel bellicosus. Dicitur etiam mauors matronale operimentū quasi mas vel qñ mars. signū enī marital dignitatis z potestatis est caput in quo est. Caput enī mulieris vir est: vnde z super caput mulieris est. Idem z stola dicitur.

Maurici^o cij dī a mauron qd est nigrū. fuit enī niger ppter sui despectionē z mūdi stēptū. Maurici^o martyr vir iclytus est: in scīssima legiōe q̄ Thebea dicitur dux extitisse p̄hibet. Et debet scribi p c. z format vocatiu^o antō remota us. vñ p̄ qd debet scribi p c z nō p t maurici. vñ vsus. Dicē mauriti multi voluerunt periti: Sed puto maurici iubet ars z regula dici.

Maurisia. a mauron vel maur^o dī h maurisia sic eadē terra q̄ z mauritania. vnde maurisus fia sum adiectiue.

Mauritanus in maurus vide.

Mauron grece latine dicitur nigrū.

Maur^o ra rū dicitur qdā pplis a mauron qd ē nigrū: qz hoīes illius ppli nigri sunt. Estifero quippe calore afflati spēm atri coloris trahūt. z inde h mauritania nie terra quā posidebāt. z hinc mauritan^o nā nū: z maur^o ra rū quicūq; ē de terra illa siue fit niger siue nō. Uel maur^o dicitur ē a medis qñ medus. Medi enī in aphrica trāsfretauerūt: z mixti sūt cū libijs quoz nomē libyes paulatim corūpe ceperunt: barbara lingua mauros pro medos appellantes.

Mausoleū lei dicitur sumptuosum nocumentū a mausoleo rege sic dictū. Uñ dicitur Isid. etymo. xv. Mausolea sunt sepulchra regū siue monumēta: dicta sic a Mausoleo rege egyptioz. nā eo defuncto vxor ei^o mire magnitudinis erexit ei sepulchrū intantū vt vsq; hodie oīa monumēta p̄ciosa ex noīe ei^o mausolea nūcupent. z pdu. penul. Cū Luca. Piramides claudūt indignaq; mausolea. Itē dicitur Qui mausoleū p̄nunciat aut canopeū: Aut theoloneum baud reoz esse reum.

Mauult. i. magis vult. z est tertia persona de malo matris.

Maxilla. a mala dī h maxilla le dimi. vñ h z h maxillaris h re: z hic maxillaris hui^o maxillaris dens molaris.

Maxim^o est suplatiu^o de magn^o. Et cōponit: vt q̄maxim^o permxim^o: tāmaxim^o. i. valde maximus.

Meandrus. a meo as. dicitur h meandr^o dri vl meander dri. flexuositas cuiuslibet amnis: qd etiā generaliter p̄ quibet tortuositate z deceptione inuenit. Uñ P̄udētī in libro hymnoz: Tortuose serpēs q̄ mille p̄ meandros fraudes flexuosas agitas quieta corda. Et inde etiā dicitur h meander vel meandr^o qdā amnis Asiē flexuosus: sic dicitur qd flexuosus: z nunq; currat rectus.

Meapte p̄nomē est. i. mea cā. z est sp̄ci deriuatiue a mea. ē figure simplicis. z est pte syllabica adiectio. Nā vt dicitur P̄uf. in. xij. li. h syllabica adiectio pte addit quāq; ablatiuis femininis possessiuoz pronominiū: vt meapte: tuapte: suapte: nostrapte: vestapte. Et exponit P̄ap. meapte mē pte: suapte. i. mea tua sua pp̄rie mea cā. vel meapte. i. meo vsu vel more. Uide in meatim.

Meatim est aduerbiū p̄sonale: nō nō ei accidit p̄sona. Adverbis enī nec accidit numer^o nec p̄sona: s; quedā aduerbia sunt numeralia: vt bis: ter. z qdā p̄sonalia: vt meatim: tuatim: qz nō habēt numerū z p̄sonā p̄ accidēte seu p̄ significatiōe: vt dixi in tertia parte in ca. de numero nominū. Et ponunt tales vsus in grecismo: Dic ideoma meū significare meatim. Usus vl mores dic insinuare meapte: vt expones sicut exponit tuatim. vide ibi in tuatim.

Meat^o. a meo as dicitur h meat^o tus. i. trāsīt vl occurrit. Itē cōduct^o p̄ quē aliqd trāsīt dicitur meatus.

Mechanic^o. a mebus dicitur mechanic^o ca cū. i. adulterinis vñ artes dicitur mechanicē qñ adulterine respectu liberaliū quicūq; remouēt defectū: z offerūt utilitatē vl cōmoditatē. vnde hec machania nie. i. scīa humanoz operū necessitati corporū obsequentiū.

Mechia chie. i. adulteriū: e mech^o dicitur. z accētuaē penul. Mechor aris atus sum chari. i. adulterari: z largi^o itelligit. vñ etiā carnalis cogitatio q̄ subtrahit mentē a deo: z ob libidinosa occupatiō: z oīs adulterina actio: z oīs illicita cupiditas pōt dici mechatio. vnde h mebus. i. adulter z h mecha. i. adultera. z moech^o cha chū. i. adulter ra rū scribit p̄ de moechus: sicut dicit P̄api. Mechor cōponitur: vt cōmechor ris. z est deponē. cū omnib^o suis compositis. z produ. me.

Medela. a medeoz deris dicitur h medela le. i. medicatio sive medimentū. z pdu. penul.

Medeoz deris caret supi. z suppletioē p̄teriti. i. medicari dicitur a modo. i. tēperamēto: qz cū modo qd debz mederi fm Dug. Et magr b̄ dicit: Medoz caret suppletioē p̄teriti pro quo dicim^o medicat^o sum. Medeoz cōponit: vt remedeoz deris. vnde h remediū dij. z vt dicitur in greca Accusatiuū medico: medeozq; datiuū: Exigit ac medicat hūc casum poscit z illū.

Median^o na nū. i. medic^o. z dicitur a medius.

Mediarctus ta tū. i. in medio statuit^o z artatus. z cōponit a medius z arceo ces.

Mediator. a medio as dicitur hic mediator toris qui diuigit inter aliquos est medius vt eos coniungat z pacificet. vñ iesus christus dicitur mediator dei z hominū: quia imitator dei z hominē cōstitutus est medius vt homines ad deū perduceret. Et scias qd mediator debet conuenientiā habere cū illis quos diuigit z pacificat: z xps cū hoīe habuit

Sum silentiū
iura te sugam
h hoc dicitur
h hinc statim
iura te sugam
h no te cito
h hinc

passibilitate: cū deo beatitudine ⁊ immortalitate.

Medica. a media puincia deriuat medic^o ca cū: ⁊ h me-
dica ce quoddā gen^o leguminis: sic dicta quia a Medis
est trāslata in greciā tpe quo eā Xerxes rex Persarū in-
uasi. Hoc semē leguminis semel serit: ⁊ decē annis pma-
ner vlt trib^o: ⁊ qter vlt sexies p annū pōt rescindi. Et h her-
ba abundat in Venetia: ⁊ est triū foliozū: ⁊ semp virefcit.
Quidā tñ dicūt q sit illud legumē qd vulgo dicūt trificiū.
Itē medica ē qdā arbor priuū asportata a medis: vnde ⁊
dicta ē. Hāc greci hydromellā: latini citrū vlt citriā vocāt
qz ei^o poma ⁊ folia citri odorē referant: malū est inimicū
venenis. Hec arbor pene oī tpe plena est pomis partim
maturis: partim acerbis: partim adhuc in flore posita: qd
in aliis arborib^o rarū est. Et dicūt q reuera h arbor est ci-
trus. s; Apulegi^o h negat. Itē inuenit h medic^o ci. i. physi-
cis. ⁊ h medica ce: ⁊ adiectiue medic^o ca cū: ⁊ tūc deriuat
tur a medeor deris.

Mediana. a medic^o dicitur hec medicina ne qsi medicina: qz
cū modo debet exhiberi. vnde hic ⁊ hec medicinalis: ⁊ h
le. vnde medicinaliter aduerbiū. Et componit: vt imedis-
cinalis imedicinale.

Medicor. a medic^o deriuat medicor caris catus sum dicari.
⁊ in eodē sensu dicitur medico cas actiuū. vnde hic medica-
tor toris: ⁊ h medicatio onis. ⁊ hic ⁊ hec medicabilis ⁊ h
le: ⁊ h medicamē minis ⁊ h medicamētū ti. Et ostruit cū
accusatiuo medico s; medicor pōt cōstrui cū datiuo ⁊ ac-
cusatiuo. vt dixi in medicor.

Medistina nū. i. in medio stans vel mediū tenēs. Et com-
ponit a sto stas: ⁊ teneo nes: ⁊ medi^o. Itē mediestin^o na
nū. i. in medio ciuitatis existēs. ⁊ tūc cōponit a medi^o ⁊ a
stin qd est ciuitas. Vnde Hora. in epi. Tu mediestin^o ta-
cita ptece rura petebas. Itē mediestinus dicitur balneator
⁊ dem ⁊ mediustinus.

Medimin^o. medi^o cōponit cū mina vel emina: ⁊ dicitur h me-
dimin^o ni qsi media mina: vlt mēsurā qnq; modioz sic di-
ca qz medic^o qnq; modijs q sunt pfecti numeri medietas.
Et inuenit mediminū p mediminoy p syncopā. Vñ
dicit Prif. in. vij. li. vbi agitur de genitiuo plurali. secūde
declinatiōis. Inuenit inqt mediminū p mediminoy p
syncopā. Licero in frumētaria: S; tritici septies medimi-
nū ex nymphonis oratiōib^o tollit mediminū p medimoy
p syncopā posuit sicut iugerū pro iugerozū.

Medio. a medius dicitur medio as aui are. i. in medio locare:
vel p mediū diuidere: vel medietatē auferre: vel diūgē: vlt
pacificare in aliquos. ⁊ cōponit: vt dimidio as. i. diuidē.
p mediū: vel medietatē auferre. ⁊ est actiuū cum omnib^o
suis cōpositis. ⁊ cori. di.

Mediocris. a medi^o deriuat h ⁊ h mediocr^o ⁊ h cre cui me-
diū quid sufficit qsi qui accedere vult vltra vel citra: s; in
medio. i. in virtute cōsistere. vnde mediocriter aduerbiū:
⁊ h mediocritas tatis. ⁊ cori. o. naturaliter.

Mediocriculus la lū. i. aliquitū mediocris. ⁊ cori. penul.

Mediolanū ni ciuitas in lōbardia. ⁊ cōponit a medius ⁊ la-
na: qz sus media lanea fuit inuēta in eius significatiōe. ⁊
fuit factū mediolanū a gallis illuc olim venientib^o expul-
sis indigenis. vnde h ⁊ h mediolanēsis ⁊ hoc se.

Mediorim^o. a medi^o dicitur mediorim^o ma mū qd ē inē mediū
⁊ extremū: vt due habitabiles zone q sunt inē extremas ⁊
torridā q media ē mediorime sunt. ⁊ diij q sūt inē aereos
⁊ terrestres: vlt inē aereos ⁊ celestes mediorimi sunt. Vñ
plant^o in cistellaria: Atq; ita medij diij superi inferi ⁊ me-
diorimi. Et Martialis: Lapella quos greci demones la-
tini mediorimos vocāt.

Meditatiuncula le dimi. parua meditatio.

Meditatiuū in meditor vide.

Mediterrane^o nea neū. Mach. li. ij. ca. viij. Per mediterrā-
neū fugiēs. Et vt dicit Papi. mediterrane^o diuersis ex ca-
libus cōponit hē multa alia. i. a medio ⁊ terre. Et scias q
maria mediterranea in toto orbe habitabili sunt triginta
⁊ dixi in mare. Quidā tñ dicunt q etiā a teneo cōponit:

quia mediterraneus dicitur qsi mediū terre tenens.

Meditor. a melos dicitur meditor taris tatus sum. ⁊ est medi-
tari qsi meloditari. i. modulari dulciter ⁊ quibusdā melo-
dijs decātare. Vñ Uirg. Siluestē musam tenui medita-
ris auena. Itē meditari. i. putare: excogitare: del rare. vñ
h meditatio onis. i. excogitatio. ⁊ meditatiuus ua uū. vñ
vba dicuntur meditatiua q designāt meditatiōez: de quib^o
dixi in tertia parte vbi egi de specieb^o vboz in ca. de vbo
meditatiuo. Meditor cōponit: vt cōmeditor: pmeditor.
vñ pmeditat^o ta tū. ⁊ cōponit impmeditat^o. ⁊ est depo-
meditor cū oib^o suis cōpositis. ⁊ cor. di. Vñ qdā: Pertili
cura semp meditare futura.

Meditullū. a medius dia diū ⁊ tollo lis cōponit h meditul-
lū lij. i. medietas. s. id qd in medio est: vt in ouo vitellus.
⁊ quicqd eminet in medio rote dicitur meditullū: ⁊ emis-
nens locus in medio campo.

Medi^o dia diū. inde h medietas tati: ⁊ medio as. ⁊ cor. p m ā
Inuenit etiā h media die pro qdā puincia vel regione a
Medio rege sic dicta. a quo medus da diū. ⁊ pdu. p m ā p
media regione: sicut medus a quo descēdit. Itē medi^o di-
cit q diuidit ⁊ sequestrat: mediator vō q diungit ⁊ pacifi-
cat. Medius cōponit cū fidus: ⁊ dicitur mediuffidi^o ad-
uerbiū iuradi. i. p mercuriū q mediator est ⁊ fidus inter-
pres deoy ⁊ hominū. vñ mediuffidi^o cōponit a medi^o ⁊
fides quasi mediante fide.

Mediustinus. i. balneator qsi in media vstione positus. Itē
dicitur mediustinus.

Medo. a mel dicitur h medo onis potio melle mixta qsi melo
⁊ dē ⁊ medus qsi melus: qz ex melle fit: sic calamitas p ca-
damitas dicitur. Itē ⁊ mulsū quasi melsū: vlt a mulceo
Sed mulsū ex aqua cruda vel vino: sed medo vel mes-
dus ex aqua decocta fit.

Medulla. a medi^o dicitur h medulla le qz in medio fit. qz aut
dicitur medulla qsi in medio latēs: vlt medulla qsi madesa-
ciēs ossa etymo. sunt fm Dug. Et scias q medulla pprie
⁊ stricte dicitur illud molle qd ē in cōcūitate ossis inter?
S; sumit qnq; medulla large p intimis lignoy: p adipe
frugum ⁊ huiusmodi. vnde ⁊ dicitur medulla cedri: ⁊ me-
dulla tritici.

Medullin^o. a medulla dicitur medullin^o na nū penl. pdu. ad
medullā ptinēs: vlt de medulla existēs. s; h medullina ne
pprie nomen est cuiusdā femine.

Medullit^o aduerbiū loci a medulla dicitur. ⁊ cor. penul.

Medus di quidā rex: a quo dicta est media regio vel puin-
cia: a q dicitur medus da diū gētle. ⁊ pducit primā medus
⁊ medea ab eo descēdens. Daniel. v. ca. in fine: Dari^o mes-
dus successit in regnū. Itē hic medus di est quedam po-
tio: Vnde in medo donis.

Mega vel megalon grece dicitur longū.

Megacosmus. a mego vel megalon ⁊ cosmos qd est mūdus
cōponit hic megacosm^o mi. i. maior mūdus. Itē alio no-
mine dicitur macrocosmus.

Megalon dicitur longū: ⁊ acuit in fine.

Megera re qdā furia infernalis: ⁊ interpretat magna otētio: ⁊
hec est parua operatio.

Megistus. i. maximus.

Meio. a mingo gis dicitur meio is iere. i. mingere. ⁊ ē defecti-
uū. de h dixi in tertia parte vbi egi de preteritis tertie cō-
iugationis qsi in principio. ⁊ deficit omnino in preterito
imperfecto indicatiui modi.

Mel mellis p geminū ll in genitiuo. Nā vt dicit Prif. in. vij.
li. i el desinētia coreptā latina sunt ⁊ neutra: ⁊ addita lis
faciūt genitiuū: vt mel mel: fel fellis. vnde melleus lea leū.
mellin^o na nū. ⁊ mellic^o ca cū. ⁊ dicitur a mel mellese quod
est apes. ⁊ dicitur u. cē. vbi loquitur de simplicib^o medicinis
sic dicitur: q mel ē occult^o ros cadēs sup flores ⁊ alias plan-
tas: ⁊ sup lapides quē apes recolligūt. ⁊ aliqñ est ros ma-
nifest^o quē pnt colligere hoies. in idē enī redit generatio
mānatis: qz māna fm Aucenā est ros: ⁊ est de genē mel-
lis in terris calidis cadēs spissi^o melle cō: vñ ⁊ exicaf: ⁊

multā virtutē contrahit ab eo supra quod cadit.

Mel siluestre dicitur mel in silua repertū sicut Hieronymus. Quidam autem expositores Arnolfus sic dicit: In deserto iudee sunt arbores folia lata et rotunda habentes lactei coloris et mellici saporis quae non fragilia manibus fricantur et eduntur. Chryso. autem sic dicit: Mel siluestre inueniebatur in truncis siue arundinibus. sunt enim quedam arundines plene melle naturaliter: de quo fit zaccarū. Uide in ros rosis.

Mela le quedam vestis a melan dicta quia fit nigro colore.

Melan grece latine dicitur nigrū.

Melancholia. a melon et colera quod est fel componitur hec melancholia licet: quia fit ex nigri sanguinis fece admixta abundantia fellis. unde melancholicus ca cum in quo melancholia dominatur. Melancholici etiam conuersatione humanam refugiunt: et amicorum charorum suspecti sunt. Et est melancholia frigida et sicca. Uide in estas.

Melanur rī quidam piscis dicitur a melan quod est nigrū: quia nigra habeat caudam: et nigras penas: et in corpore lineas nigras.

Melchisedech interpretatur rex iustus. rex qui impauit salē: iustus quia discernens sacra legis et euāgelij non pecudum victimas sed oblationem panis et calicis in sacrificium obtulit.

Melchisedechiani dicti sunt quidam heretici: a melchisedech quia melchisedech sacerdotem dei non hominem fuisse sed virtutem dei arbitrabantur esse.

Melculā li dimi. paruū mel. et cor. penul.

Melesse grece dicitur apes: et scribitur per unum l et per duo ff.

Melicus ca cum in melos vide.

Melior. a mollis vel molior liris dicitur h et hec melior: et hoc meli: quasi mollior et non durus. Et inde hec memorabilis tatis.

Melioro ras rari rare verbum actiuū. i. meliorē facere: a melior dicitur. et producit o.

Melipepo. a melo et pepo componitur hic melipepo ponis quoddam genus peponis. et producit penultima tā in nominis natino quae in genitiuo.

Meliusculus. a meli addita culus fit meliusculus la lū. i. paruū vel aliquantum meli. et ē dimi. Unum dicitur Priscianus in. iij. li. Sciēdum quod apud Latinos diminutionem accipit quedam compatiuorum quod apud grecos non inuenitur: ut gradiusculus: meliusculus. Oīa autem h a neutro compatiui adiectioe culus, inuenio fieri: ut meliusculus: sicut et cetera que sunt filia.

Mella. a mel dicitur h mella le: quae greci laton vocant: quae vulgo propter formam et colorem faba syriaca dicitur. Arbor enim est magna fructum ferens et comestibile et gustu dulcē: unde et mella dicta est. de qua in laudem sapiētie dicitur: Et super mellam dulcis est. Item inuenitur hec mella le per quodam fluuiū. Et componitur cum a: et dicitur hec amella le.

Mellantes. a mello dicitur h mellantes tis quidam lapis melleū et dulcē succū emittēs.

Mellariū. a melle dicitur h mellariū rī vas in quo mel conseruatur: vel in quo vinum ponitur vel vne calcantur.

Mellifico cas caui care. i. mel facere verbum neutrum: a mel et facio componitur. et cor. fi.

Melliflu flua fluū. i. fluens et abundans melle vel dulcedine a mel et fluo is componitur.

Mello indecli. et accētuat in fine. et vt habetur in historijs mello erat principium et quasi profunda vorago vall. et postea ipsa ciuitas vocata ē mello. Andreas vero super illud Re. iij. ca. xj. Salomon edificauit mello: et coequit voragine ciuitatis David patris sui sic dicit: Idē est voragine coequere et mello edificare. Precedētis enim expositio est. quia autem supponitur et pro id est accipi debet. mons enim syon in quo arxerat ciuitas david dicebatur. in montē et ciuitatē erat quidam vasta profunditas et vorago mello nomine. hanc repleti et reliquo solo coequari constituit salomon.

Melodia in melos vide.

Meloflos. a malū et flos componitur meloflos se. ge. arbor quidam in Aethiopia: quia habeat florē in similitudinē malorum. vel dicitur sic punica lingua. ex hac profluit lentus succus qui a loco armoniacus dicitur.

Melon grece rotundū dicitur latine.

Melopus. a melos et poio quod est fingo componitur h melopei. i. dulcis cantus: vel cantus fictor.

Melos. a melon rotundū dicitur h melos quidam insula ex mero cycladū omnium rotundissima. unde h melonum in genere coloris quae eiusdem metalli feror fit melos. item melos potest dertur a mel. et declinat h melos odis. vel h melos idecli. i. dulciter cantus: dulcis modulatio neu. ge. et inde h melodia dicitur: et melodiana matis in eodem sensu. et dicitur melos vel melodia quasi mellea oda. i. dulcis cantus. unde videtur esse etymologia compositio. et producit penul. melodis vel melodia.

Melofonus na nū penul. cor. qui dulciter sonat: et componitur a melos et sonos.

Melota. a mel dicitur h melus li vel melo lonis: vel melota et quoddam animal. s. taxus. Et dicitur sic quia fauos petat: et afficit mella capter. et dicitur sic a melon quod est rotundū: quia rotundissimo membro fit. Melo etiam olim dicitur est nilus. et a melo h melotes tis: et h melota te: quidam vestis de pilis vel pellibus illius animalis facta a collo pendens usque ad lumbos quae in montibus vntur. Et iste habitus est necessarius proprie ad operis exercitium: eadem et pera vt dicitur. Unum Hebre. xij. Circuierunt in montibus et in pellibus caprinis. Quidam dicitur quod melota est vestis aspersa de pilis camelorum facta. et producit penul. Unum in grecismo dicitur: Dic si precedat: et idē melota vocatur.

Melus. a melos dicitur melus la lū. i. dulcis vel dulciter sonans pertinet ad melodias: vel quod consistit in melodijs: vel tractat de melodijs. et inde melica cum in eodem. melus li componitur pro quodam animali: de quo dictum est in melota.

Membrana. a membrum deriuatur h membrana ne illa pellis tenuissima quae in alis vesperilionis. dicitur etiam membrana chrytha vel pergamentum: quia ex membris animalium excorticentur. et sumitur in epla. ij. ad Thimo. Maxime membranas affert. Slo. vt ibi scribatur. et pdu. penul.

Membranula le dimi. parua membrana.

Membro bras in membrum est.

Membulū li dimi. paruū membrum.

Membrum. a metior tiris dicitur h membrum bzi pars corporis. et inde membrum ta tum magna habens membrum. et membrum sa sum idē membrum plenitudo. unde h membrum sitas tatis membrum magnitudo vel plenitudo et abundantia. Membrum componitur: vt h membrum membrum et h bze: sicut bimembrum bze: trimembrum bze: sexmembrum bze: e membrum bze. Item a membrum membrum bras aut are. i. membrum conformare. et componitur: ut membrum as. et demembrum as. i. membrum diuidere: separare membrum as in eodem sensu. et est actiuum cum omnibus suis compositis.

Merere. i. tristis.

Memeris idē ē quod meris. i. diuisio vel ps. et cor. penul. Et componitur cum petha quod est quinquaginta: et dicitur h pethimemeris ris. et componitur a meris diuisio: et hemis dimidiū: et petha quinquaginta. et inde h pethimemeris. i. media pars versus petham. Item pethimemeris est quidam pars cesure quae in principio tertii pedis syllaba nāliē correpta producit. Item componitur memeres cum anti: et dicitur h antimemeres quidam alia pars cesure quae vocal nāliē correpta producit in principio secundi pedis. Item memeris componitur cum hepta quod est septē: et dicitur h heptimemeris alia spes cesure quae septima syllaba nāliē correpta producit. Et componitur cum post: et dicitur h postheptimemeris alia spes cesure quae producit syllaba nāliē breuis post heptimemeris. i. in principio quarti pedis sicut per heptimemeris in principio quarti. De quibus in suis locis require.

Memini nisi nit. i. recordari: recolere: memorare. et est obiectiuum in presenti et formatum a presenti: nisi quia in futuro impariter inuenitur memeto et memetote. s. preteritum et quae formatum a preterito h. Formationem autem et litteraturam presentis sequuntur oīa praeterita et oīa praeterita imperfecta et plusquamperfecta: et oīa futura praeteritum futuri subiunctiuum. Formationem vero et litteraturam praeteriti sequuntur oīa praeterita perfecta et plusquamperfecta: et futuri subiunctiuum. s. preteritum perfectum isti verbi accipiuntur quinquaginta in vi praeteriti quinquaginta in vi presentis. sicut preteritum plusquamperfectum accipiuntur quinquaginta in sensu praeteriti plusquamperfecti: quinquaginta in sensu praeteriti imperfecti.

si memini inuenit quibus copulatur cum prout: et meminera cum prout impfecto. et sicut contingit in tribus alijs vobis defecit. vnde versus: Bis duo sunt odi noui cepi meminiquis: Que retinet sensum prout prout: Que formantur ab his pariter sensum duplicabunt.

Memori grece latine dicitur memoria vel monumentum.

Memoria a memoro ras dicitur h et h memoro moris. et est memoria que memoriam tenet: et que memoria tenet. vnde memoriam aduert. Memoria componitur: ut commemoro: in memoro que oblitus est et cor. me cum suis compositis memoro. vnde quidam: In memoro accepti non timet esse boni. et facit ablatiuum memoro vel memoro. vnde recte ut quidam dicitur est ois generis constructio et etiam de destinatione: tamen neutrum plurale in a secundum vsum non inuenitur.

Memoria a memoro dicitur h memoria rie. et est memoria firma comprehensio mora in mente. vnde et quidam voluit quod memoria deriuatur a mora. Quod autem dicitur memoria que in mente mora etymo. est. et hinc memoriosus factus sum que bone est memorie et scias quod memoria prout retinet: mens futura prouidet: cogitatio prout complectitur. Item a memoria deriuatur h et hec memoria et h le quod est dignum memoria: vel quod reducit aliquid ad memoriam. vnde h memoriale lis quod datur vel dicitur vel fit ut aliquid habeat in memoria: et non obliuioni tradatur. Et scias quod duplex est vis imaginatiua. scilicet intelligibilis et sensibilis. Intelligibilis est in anima separata et demonibus: et actum habet extra corpus. Sensibilis vero non sic et memoria est in parte sensitiva: et est in parte intellectiva secundum Augustinum. et h memoria non est cōis nobis et vntis: quia sola intellectiva anima in se retinet quod accipit: scilicet sensitiva in organo corporali. vide in voluntas. Et nota quod sic dicit Aristoteles in ij. eth. non parum confert ex iuuenes festum al facieri scilicet multum. Et Plato in Timæo dicit in primo libro. Scimus illud expertus sum tenaciorē fore memoriā eorum que in prima etate discuntur.

Memoro a memini dicitur memoro ras. i. recordor. et componitur: ut commemoro ras: rememoro ras: in memoro ras. et sunt actiua. Inueniuntur tamen et deponetia in eodem sensu. scilicet memoro rarioris: commemoro rarioris: rememoro rarioris: in memoro rarioris. Vnde in psal. Rememorati sunt quod de adiutor eorum est. Et nota quod memorantur pauca: commemorantur multa. et cor. memoro mo cum oibus suis compositis.

Mēphis. i. egyptus. et dicitur egyptus mēphis a mēphi ciuitate egypti qua edificauit mēphus filius iouis: ut dicit Isidorus. et declinat hoc mēphis huius mēphis vel mēpheos. Vnde Hieronimus in ij. ca. filii thaneos et mēpheos. vnde mēphiticus ca. cum. vnde Hieronimus in epla ad Paulinum: Sic pictagoras adijt mēphiticos vates. i. phos egyptios. Et cor. penul. mēphiticus.

Mena a mene quod est luna vel defectus dicitur h mena ne quidam piscis que cum luna crescit et decrescit.

Mēnādrīani quidam heretici que inuidiam non a deo sed ab angelis factam asserunt: et dicuntur a Mēnādro.

Menas nadis se. ge. i. sacerdotissa bacchi: dicta a mene quod est defectus: quia deficiat in sensu.

Menceps. capio vel captus componitur cum mente: et dicitur h et h mē capis pitis. i. mente captus: insanus. Quoties enim captus componitur vel iungitur cum dictione designate mēbris: semper designat carentiam istius mēbris: ut menceps mente captus: oculiceps captus oculis etc.

Mēda a mēdax deriuatur h mēdū di: et h mēda de. i. macula marime illa que solet esse in libris nodum emendatis: scilicet mendū in alijs reb. scilicet ponitur quibus pro mēdacio vel culpa corporis. et a mēda dicitur mēdus da dū. i. sordidus: maculosus. Et comparatur. Vnde Qui. de reme. Tunc animo signa quodcumque in corpore mendū est.

Mēdaciolū li dimi. paruū mēdaciū.

Mēdaciū a mēdax cis dicitur h mēdaciū cij. Et ut dicit Augustinus. mēdaciū est falsa signatio vocis cum intentione fallēdi. ut ergo mēdaciū sit necesse est ut falsum prouferatur: et cum intentione fallēdi. h enim malū est propriū mentiētis aliud habere clausum in pectore: aliud promptū in lingua. Mēdaciū vero est loquor contra h quod in animo sentit quod: siue illud sit verū siue nō. Ois ergo que mēdaciū loquitur mēdit: quia loquitur contra h

quod animo sentit. i. voluntate fallēdi. sed non ois que mēdit mendaciū dicitur: quia quod verū est aliquis loquitur mēdiendo: sicut e contra falso dicēdo aliquis verax est. Vnde si iudeus dicit christum esse deum cum non sit ita sentiat animo: non est mēdaciū quod dicit: quia aliter teneat animo: verū est tamen quod dicit: et ideo non est mēdaciū: Mēdit tamen illud quod verū est dicēs. Et scias quod dicit beatus Augustinus in li. de mēdacio: octo sunt genera mēdacionum. Primum est quod fit in doctrina religionis ut christum non esse natum de virgine: vel non esse passum: vel simile contra articulos fidei. Secundum ut aliquis ledat iniuste: quod tale est ut nulli proficit et obstat alicui: ut est mēdaciū detractiois: et falsus testis in causa criminali. Tertium quod alicui prodest ita ut obstat alicui quibus non ad iudiciam corporalem ut mēdaciū testis in causa pecuniaria. Quarta quod fit sola mentiēdi iallēdi que libidine sine causa et utilitate quod verū mēdaciū est. Quintum quod fit sola placēdi cupiditate: ut mendaciū adulatois. Sextum quod nulli obest: et prodest alicui ad vitandū periculū pecunie: ut si quis pecuniā alicui iniuste tollendā a fure vel predone vbi sit nescire se mēdiat. Septimum quod nulli obest: et prodest alicui ad vitandū periculū persone: ut si quis mēdiat nolens prodece hominē quesitū ad mortē. Octauum est quod nulli obest: et ad hoc prodest ut ab iniustitia corporali aliquis teneatur: ut volenti corrumpere virginē mēdiat eā esse coniugatā. In his autem quibus minus peccat cum mēdit quanto magis a primo recedit. Et scias quod ille qui disputando loquitur falsus quibus sciēter non mēdit nisi asserēdo dicat: quia non ex sua persona falsus enūciat: sed gerēs personā veritatē negantis. Item nota quod Gregorius in x. homel. Ezechiel sic dicit: Quisquis expositor in explanatiōe sacri eloquii ut fortasse auditoribus placeat aliquid mēdiendo componit: sua et non dei verba loquitur: si tamen bene placendi non seduendi studio mentiatur. Nam si in verbis dominicis virtutē requirens ipse aliter quod is per quem plata sunt senserit: etiā si sub intellectu alio edificationē charitatis inquirat dñi sunt verba que narrat: quia ad hoc solū dñs per totā nobis sacras scripturā loquitur: ut nos ad suū primi amorē trahat. et ut dicit Augustinus. omne mēdaciū ideo dicendū est esse peccatū quia hoc debet homo loqui quod animo gerit siue illud verū sit: siue putet et non sit. Verba enim ideo sunt instituta: non ut per ea homines iniuste fallant: sed per ea in alterius notitia suas cogitationes ferant. verbis ergo vti ad fallaciā non ad quod instituta sunt peccatū est: Nec ideo etiā illud mēdaciū non esse peccatū putandū est: quia possumus aliquis alicui prodesse mēdiendo. Possumus enim et furādo diuiti prodesse pauperi. non enim faciēda sunt mala ut eueniāt bona: Vnde in mentiois tiris: et in loquela.

Mēdaculus la lū dimi. aliquatū mēdax.

Mēda a mēdiōis tiris dicitur h et h et h mēdax cis: quia mentē alterius fallat. Et differētia est inter mēdax et vanū: quia mēdax dicitur que gra et spē lucri vel voluntate deipiēdi mēdit. sed vanū que sine causa vel utilitate mēdit. Et comparatur mēdax cior cissim. vnde mēdax cior cissime aduerbiū. et h mēdax cior cissim. Item mēdax. i. fragilis et mutabilis. Vnde propheta: Ois homo mēdax. quod vbi tractans Bernius in li. de gradibus humilitatis dicit: Quid est ois homo mēdax: ois homo infirmus: ois homo miser et impotēs: que nec se nec aliū saluare possit: sicut dicitur fallax equus ad salutē: non quod equus aliquid fallat: sed quia is seipsus fallit que in fortitudine eius confidit: sic ois homo dicitur mēdax. i. fragilis et mutabilis a quo salus non possit nec sua vel aliena sperari quin potius maledictionē incurrat que spem suā in hominē ponit. neminē excipit propheta ne que decipiat sciēs quod oēs peccauerūt: et egent gra dei. non se excipit propheta a cōi miseria ne excipiat a misericordia.

Mēdiculus la lū. i. paup: tenuis: a mēdicus deriuatur.

Mēdicus. manus componitur cum dico vel duco: et dicitur mēdicus ca cum ex toto paup que mēdicus: quia mos erat antiquus egenū os claudere: et manū extendere que manu dicere: vel que manu ducere. Quod autem dicitur mēdicus que mense diuitis cupidus vel mēdicus que minus degens: quia minus habet vnde degat etymologie sunt. et hinc hec mēdax cior cissim. vel mēdicus

dicif a mene quod est defectus: et dico cis q̄si defectū suū
voce v̄l signis dicēs: s; poti^o etymo. est. Itē a medic^o dicif
medico cas caui care. i. hostiatim cibū q̄rere: vel quocūq;
alio modo. s; ponit simplicif pacq̄rere. vnde h̄ et h̄ medi
cabilis: et h̄ le. et medicabilif aduerbiū. et h̄ medicabulū li
loc^o medicantiū. Medico in p̄ma significatiōe est neu. s;
trāslatiue acceptū est actiuū. et pdu. di.

Mendosus: a menda deriuat̄ medosus sa sum. i. maculosus
sordidus: spurc^o: turpis in factis: vel medax in v̄bis. vnde
mendose aduerbiū. i. maculose: turpiter: medacif. Doza.
in epi. Falsus bonos iuuat: et medax infamia terret. Quē
mendosum zc.

Mene. i. defect^o. vñ apud hebreos luna dicif mene: qz singu
lis mēsb^o deficiat. et sic mene. i. luna vel defectus.

Menia. a muno nis d̄ pluralif h̄ menia niū nib^o q̄si munia
qz muniant ciuitatē. et sunt menia pp̄rie muri ciuitatis a
muniēdo. s; abusiue dicunt̄ menia oīa edificia ciuitatis:
et scribit̄ p̄ oe diphthongū moenia.

Menianū. a menia deriuat̄ h̄ menianū ni. i. solariū: qz meni
bus solet addi. vel menian^o collega crassi in foro proiecit
macerias ut eēt loca in quib^o spectātes insisterēt que ex
noīe ei^o menia appellata sunt. h̄ et solaria dicunt̄ qz patēt
soli. et inde inoleuit postea s̄uetudo vt meniana domib^o
adiacerēt. vñ meniat^o ta tū. i. menianis ornat^o et prepar^o.

Meniat^o. a menia dicif meniat^o ta tū. i. menib^o circūdat^o: v̄l
constructus: vel abundans.

Menio nis niui. i. menia s̄struere: vel menib^o circūdare et p̄
parare: et dicif a menia niū nibus.

Mennonides. Mēno fuit fili^o Aurore rex ozietalis. vnde
mēnoni^o ma niū. hic in troiano bello perijt cui^o et fauille
rogi mutatae sunt in aues q̄ ab eo dicte sunt mennonides.
he cateruatim ex egypto ad iliū volare dicunt̄ iuxta men
nonis sepulchrum. et inde eas ilienses mēnonides vocāt.
Quinto aut̄ anno ad iliū veniunt: et cū biduo circūmlate
runt tertia die ineuntes pugna vicissim se vnguibus et ro
stris dilacerāt. et cor. ni mennonides.

Mens. a memui deriuat̄ h̄ mens tis. Et cōponif cū a: et dici
tur amēs tis. Itē cū de: et dicif demēs tis. Et p̄uidet mēs
futura s̄m Dng. Uide in memoria. Papi. v̄o diē: Mens
vocat̄ qz emineat in aīa: vel quia meminit.

Mensa se pp̄rie pauperū est: et dicif a mene qd̄ est defectus.
multa enī solēt ibi deficere: vñ a defectu rerū dicitur. s; ta
bula diuitū est q̄si tenabula: qz tenet multa. v̄l mēsa dicif
q̄si mēsurata: qz mēsuratim ibi res ministrant̄. vel mensa
q̄si comēsa a comedo dis. Et a mēsa deriuat̄ h̄ et h̄ mēsa
lis: et hoc le ad mensam pertinet. Et hoc mensale lis. i. mā
tile. et producit sa.

Mensalis in mensa vide.

Mensculus li dimi. parvus mensis.

Mensis. a mene qd̄ est luna d̄ h̄ mēsis sis: qz s̄m lunatiōes
mēses olim fuerūt distincti: sic dicif in q̄ntilis. Qu^o aut̄ di
cif mēsis. i. mene salt^o: etymo. est. Quot aut̄ dies q̄libet mē
sis hēat his v̄sib^o declarat̄: Jun^o aprilis septēq; nouēq;
tricenos: Plus vñū reliq; s; h; febrū octo v̄cenos: Cui si
bisext^o fuerit sup̄addit̄ vn^o. Si aut̄ vis scire q̄ sit p̄ma l̄ra
cuiuslibet mēsis: et etiā in q̄ feria semp quilibz mēsis itret
disce hūc v̄sus: A dam de ge bat er go ci flos a dri fes. In
h̄ v̄su sunt. xij. syllabe: et q̄libet syllaba deseruit suo mensi:
ita qz p̄ma p̄mo: secūda secūdo zc. sumpto initio a ianua
rio. v̄bi gr̄a: A est p̄ma syllaba isti^o v̄sus: et deseruit ianua
rio. vñ p̄ma l̄ra ianuarij est a: et sic de alijs. Et scias qz men
sis nouoz dicif marti^o: qz anni initū hic mēsis est apud
hebreos: qui et olim erat apud romanos.

Mensor. a metior tiris mēsus sum d̄ h̄ mēsoz sozis q̄ mēsu
rat. Sach. ij. ca. In manu ei^o funiculus mensozū.

Mensoriū. a mensa dicif h̄ mensoriū rij quod est in mēsa: vt
mantile et vas escariū.

Menstruū. a mēse dicif h̄ mēstruū strui qd̄ solet euenire s̄m
mensē: vel s̄m circuitū lune: sicut dolor capitis: et p̄fluū
sanguinē mulieris. pp̄rie mēstrua sunt sup̄fluis sanguis

mulieris dicta a circuitu mēsis v̄l lune quo solet h̄ p̄flu
re p̄fluū. h̄ et muliebria dicunt̄: qz sola mulier aīa mē
struale est: cui^o cruoris cōtactu fruges nō germinat: au
scunt musta: moriunt̄ herbe: amittūt arbores fetus: feru
rubigine corūpit: nigrescūt era: siq; canes inde ederunt
rabiē efferunt: glutinū affalti qd̄ nec ferro nec alio d̄sol
uit: cruore ipso pollutū spōte disp̄git. vñ h̄ et h̄ mēstruū
et h̄ le. qd̄ patif mēstruū: v̄l p̄tinēs ad mēstruū. et mēstru
sus sa sum: et mēstruat^o ta tū. i. mēstruis pollut^o: vel mē
strua paties. Itē a mensis dicif mensurus na ni. et mē
struus strua struū in eodē sensu. Uide in tertia p̄te in tra
ctatu possessiuoz desinētū in nus. Greg. in homel. quā
quagesime: Luna inquit in sacro eloquio pro defectu p̄
nitur carnis: qz dū mensuris momētis decrescit defectu
nature mortalitatis designat.

Mensula le dimi. penul. cor. parua mensa.

Mensura. a metior tiris d̄ h̄ mēsurā re. i. res aliq; suo mō
tpe circūscripta. v̄l mēsurā ē q̄cqd̄ pōdere: capacitate: lō
tudine: latitudine: aīoq; finif. h̄ aut̄ ē ps corporis: aut tpe
Corpis vt hominū: lignoz: colūnarū: et similitū longitudo
v̄l breuitas. Tpis vt horarū: dierū: annoz. Prope aut̄ mē
sura d̄ qz ea metiamur aliqd̄: vt vna v̄l amphora. A mē
sura deriuat̄ mēsurā ras rāui. vñ mēsurat^o ta tū. et mensu
ratim aduerbiū. Et est actiuū mēsurā cū oīb^o suis cōpō
tis s̄m Dng. Itē etiā dicit: Prope aut̄ mēsurā vocata ē
ea fruges mensurant̄ atq; frumentū. i. humida et siccā.

Mensurus exponif in mensurā.

Mensus sa sum in metior tiris exponif.

Mēta te herba odorifera est: De q̄ Macer: Trica canis ma
sum superaddita cū sale curat.

Mentatus ta tū in mentū est.

Mentior. a mens dicif mentior tiris titus sum tiri. i. s̄ men
tē ire et dicere. s̄ aliter dicere q̄ in mēte existimare: sicut
rū dicat sine falsum. vnde et dicēdo verū pōt aliq; mēte
et dicēdo falsum pōt nō mētiri. Itē in mēdaciū dicere
mētiri est differētia: sic dixi in mēdaciū. Et scias qz mē
ri et falsum dicere h̄nt se vt excedētia et excessa: qz nō oīq;
mētif dicit falsum: imo et aliqñ dicit verū: s; ipse in mēte
dicere falsū. et ecōuerso nō oīs q̄ dicit falsum mētif imo
aliqñ credit se dicere verū: licz dicat falsum. ergo q̄ mētif
semp fallit volūtate: s; qñq; fallat̄ in facti veritate: et idē
semp peccat. q̄ v̄o dicit falsum non semp peccat. aliqñ
dicit falsū cū intētiōe fallēdi: et tūc est pctū et mēdaciū.
aliqñ etiā dicit falsum et credit se dicere verū: et tūc si ad
buerit diligētīā debitā nō peccat: sin autē peccat saltē
nialif. q̄ aut̄ dicit mēdaciū semp peccat. Et scias qz dicit
falsū est dicere aliqd̄ ita eē quod nō est ita: nō distinet̄
vtrū intēdat dicere verū vel falsum. Et nota qz ille q̄ iurā
aut simplicif aut dolose iurat. si dolose: ex duab^o partib^o
pōt culpa seq̄. s̄. ex fractiōe iuramētī: et ex dolo. q̄uis ex
ex ipsa rōne iuramētī inq̄ntū iuramentū non obligat̄ ad
seruādū ipm nisi s̄m suā intētiōē: tñ ex necessitate iura
mētī inq̄ntū fuit dolosum obligat̄ ad s̄seruandū talit̄
ex dolo ali^o nō ledat̄: et h̄ est qñ s̄m intētiōē recipiē
implet iuramentū. et sic intelligit̄ illud Itē. Quacūq; an
v̄boz q̄s iuret: de^o tñ q̄ s̄ciētie testis est ita h̄ accipit fidē
le cui iurat̄ itelligit. Si aut̄ simplicif iuret absq; dolo
in foro s̄cie non obligat̄ nisi s̄m intētiōē suā: s; in foro
stētioso vbi intētiō ignorat̄: obligat̄ s̄m qz v̄ba cōtē
cipi solent: vt dicit frater Thomas.

Mentū. a moueo dicif h̄ mentū ti q̄si moeuntē: qz semp
in motu. vel dicif mentū qz inde mādibule oriunt̄: v̄l qz
ibi iugant̄. vnde mentosus sa sum: et mētatus ta tū. i. hu
bens magnū mentū.

Meo as aui are. i. manare: decurrere. vnde h̄ meat^o tus. et
et h̄ meabilis et h̄ le. Mēo cōponif cū cō: et dicif cōme
as. i. sil meare. Itē cū circū: et d̄ circūmeo as. Itē cū de:
d̄ demeo as. Itē cū p̄ et d̄ p̄meo as. Itē cū re et d̄ remeo
as. Itē cū trans: et dicif transmeo as. i. v̄tra meare. Mēo
meas neutrū est cū oīb^o suis cōpōsitis.

Meraca. a
ni cereb
pdu. pe
Meraculu
nar. et b
quod n
Merax. a r
clarus:
raciter e
tas clar
mer
Mercato
Mercat^o. a
dentū v
Et auro
q̄ v̄dit
Mercedari
tus vel
Mercedon
ois qui
Mercedula
nar merce
Merconari
baro qz
cui strar
deriuat̄
qz d̄ mut
tano sic
cedo ces
placet. U
Merces. a r
p̄ciū. s; p̄
beat^o. Al
na dicit:
ret in via
Omne g
nas inie
cit Grego
Mercuria l
Mercuri^o. a
mercedē
Mercuriū
vel res q̄
Mercoz. a r
dere vel e
cario ori
Mercuriale
res merce
mercuria
Mercuri^o. m
mercuri^o
toz kyri
mercatoz
mercuriū
hū coemp
q̄si medi^o
quentē. v
dicif de^o
medi^o. i. o
ab ore loc
sermonē
Merda de: z
mera. vel
gestione
inf. et inde
sio sa sum
merda in
ficio. Et cō
rens: et cō
Merdisar ra

Meraca. a merax dicitur h meraca ce qdā potio devino ad vitia
nū cerebri purgā dū facta. vñ merac^{ca} cū. i. purgator^{ca}. z
pdu. penul. Persi^{ca}: Antichiras melius sorbere meracus.
Meraculus. a merax dicitur meraculus la lū aliquantulū me
rat. z hoc meraculū li quedam potio de vino facta: idem
quod meraca ce.

Merax. a mer^{ax} quod est pur^{ax} dicitur merax cis ge. ois. i. pur^{ax}
clarus: defecat^{ax}. Et compat^{ax} merax cior cissim^{ax}. vnde me
raciter eius cissime aduerbiū. z h meracitas tatis. i. puri
tas claritas. Uñ Deutro. xxxij. Et sanguinē vne biberent
meracissimū.

Mercator totis in mercor caris est.

Mercat^{us}. a mercor aris dicitur mercat^{us} tus cetus multoz ven
dentū vel emētū: vel loc^{us} vbi vēdit^{us} z emif^{us}. Ezech. xxvi.
Et auro qd pposuerūt in mercatu tuo. z h mercatū ti res
q vēdit^{us} z emif^{us}: z ponit^{us} qñqz pro mercatu.

Mercedari^{us}. a merces z do das cōponit^{us} h mercedari^{us} rij ser
uus vel alius qui distribuit pecuniā sub dño suo.

Mercedoni^{us}. a merces z dono nas cōponit^{us} mercedoni^{us} nij:
ois qui soluit mercedē operarijs suis.

Mercedula le dimi. parua merces. z cor. du. Quō aut formes
tur mercedula dixi in apicula.

Mercenari^{us}. rij precio cōduct^{us}. f. q accipit mercedē. Idem et
baro qz fortis est in laborib^{us}: a bari qd est grauis. i. fortis:
cui contrari^{us} est leuis. i. infirmus. z est scribēdū p vñ n: qz
deriuatur a merces cedis: z d mutat^{us} in n. Quidā tñ dicūt
q d mutat^{us} in duo n: z dicit^{us} mercenari^{us} fm eos qlis mut
tano fit sepe: vt a sedeo dicit^{us} sella: vbi d in duo l mutat^{us}: vt
cedo cessi: vbi d in duo s mutat^{us}. s; pzi^{us} dictū magis mihi
placet. Uide etiā in questoz.

Merces. a mercor vel merx cis dicitur h merces dis pmiū vel
piciū. s; piciū cū par p pari dat^{us}: merces cū min^{us}. Et scias qz
beat^{us} Aug. in ser. de ouersione scī Pauli de mercede eter
na dicit. Opus cū fine merces sine fine. Nā opari^{us} defice
ret in via nisi attēderet qd acceptur^{us} eēt. 3o Jacob^{us} dicit:
Omne gaudiū existimate fratres mei cū in tētationes vas
nas incideritis. Omne. i. plenū z pfectū intellige: qz vt di
xit Grego. consideratio premij munit vim flagelli.

Mercula le dimi. parua merx.

Mercidi^{us}. a merx z dico cis cōponit^{us} h mercidi^{us} dij propter
mercedē dicēs vel loquēs.

Mercimoniū. a merx cis dicitur h mercimoniū nij idē qd merx:
vel res q de vna patria portat^{us} ad aliā vt charitas vēdat^{us}.

Mercor. a merx cis dicitur mercor caris catus sum cari. i. ven
dere vel emere: nūdinari. vnde h mercator totis. z h merx
cario ois. z h z bec mercabilis: z hoc le.

Mercurialis. a mercuri^{us} dicitur h z bec mercurialis: z h le. i.
res mercurij: vel res ptinēs ad mercuriū. Inuenit^{us} etiā h
mercurialis pro propzio noīe cuiusdā viri.

Mercuri^{us}. mercatū cōponit^{us} cū kirios qd est ois: z dicitur h
mercuri^{us} rij dñs mercator. vñ mercuri^{us} dicitur qñ merca
torū kyrios. i. ois. Et interpretat^{us} sermo vel eloquentia. nā
mercatorib^{us} maxime necessaria est affabilitas. vel dicitur
mercurius qñ mercator chere. i. aue. illi enī ad rerū venia
liū coemptionē pace saluatiōis alliciūt. vñ mercuri^{us} dicitur
qñ medi^{us} currus: qz sermo medi^{us} currat inf^{us} auditorē z lo
quentē. vñ z Dermes grece dicitur. i. interpretes. Et fm h bñ
dicit^{us} de^{us} mercator: qz inter emētes z vēdentes sermo est
medi^{us}. iō fingit^{us} habē pēnas: qz cito discurrit q cito exit
ab ore loquētis: z replet aures audiētis. Nūci^{us} dicitur qz p
sermonē oīa cogitata enūcian^{us}.

Merda de: z h merdū di dicitur a merus ra rū p 3iū: qz nō fit
mera. vel dicitur a meris qd dimisio vel pars: qz sterc^{us} in dis
gessione diuidit^{us} ab eo qd incorporat^{us}: z p secessum emit
t^{us}. z inde turpia deriuata. f. h merdula le dimi. z merdo
lus la sum. z h merdositas tat. z merdo das dauu dare. i.
merda inqñare: stercozare. Et est actiuū cū oib^{us} suis cōpo
sit^{us}. Et cōponit^{us}: vt merdifer ra rū penul. cor. i. merdā fe
rens: z cōponit^{us} a merdo z fero fers vel ferens.

Merdifar ra rū penul. cor. exponit^{us} in merda.

Merēda. merus ra rū cōponit^{us} cū edendus da dū: z dicitur h me
renda cibus q in nona sumit^{us}. Idē z antecena: z dicitur sic qñ
mere edenda: qz tūc pur^{us} panis dat^{us} de consuetudine. vel cō
ponit^{us} a meridies z edenda. Itē merēda qñ post meridiē
edenda. z inde h merendula le dimi. z merēdo das. i. me
rēdā sumere: quasi post meridiē edere. z est tractū a nona
quo tpe romani vocabant^{us} ad cibos.

Mereo res. i. dolere: flere. s; pprie merere est cū silētio dolere
z caret pterito z suppletioē pteriti z supini. Dē enī verbū
qd caret pterito caret etiā supino z picipio pteriti tps: z
futuri in rus: s; nō ouertit^{us}. Itē inuenit^{us} mereo res rui ritū
z mereoz reris deponē. in eadē significatiōe. f. merito acq
rere: lucrari. Nota g q antiq dicebant mereo res rui vbi
nos dicim^{us} mō mereoz reris. z ita mereo res rui: z mereo
pro dolore cōcidebāt in eadē vocē in pñti qñis differen
tia eēt ibi in tpe: qz merere pro dolore primā pdu. s; aliud
merere primā cor. vñ vsus: De mea merentē faciūt mala
plura merentē. Tū qz illa differētia nō erat nota oib^{us}: iō
grāmatici moderniores cā differētie ad mereo p dolore
tacuerūt mereo p acq̄rere in pñti z in oib^{us} tps q sequit^{us}
līaturā pñtis: z mutauerūt illud in verbū deponē. z dede
runt illi suppletionē pteriti: z dixerūt mereoz reris ritus
sum. Pteritū vō predicti vbi retinuerūt. f. merui ritisti:
qz in pterito nulla erit scidētia. nā mereo pro dolore cas
ret pterito z suppletioē pteriti. nō enī dicim^{us} mest^{us} sum
vt qdā voluerūt: qz mest^{us} tñ nomē est z nō picipiū. Licz
ergo merui non fit pteritū hui^{us} vbi deponētis mereoz: tñ
ad designādū q fuerit pteritū illi^{us} vbi mereo qd fuit mu
tatū in mereoz: sic faciēda est declinatio: Mereoz reris ri
tus sum. vel merui: merit^{us} es vel meruisti: meritus est vel
meruit zc. Si ergo inueniat^{us} mereo res in pñti z in ei^{us} se
quacib^{us}: attribuēdū est antiq̄tati. Sū si inueniat^{us} mereoz
fm q olim fuit passiuū ei^{us}: sū attribuēdū est antiq̄tati.
Itē scias q merui z mereoz depo. significant passionē: s;
ad modū actionis. qz ergo significāt passionē hnt cōstru
ctionē passiuoz. cū ablatiuo enī est ruit^{us} mediāte a vl^{us} ab
prepositioē. s; qz illā significāt ad modū actiōis iō hnt cō
structionē actiuoz. construūt enī cū accusatiuo: vt merui
vel mereoz premiū a te.

Mereo reris ritus sum vbi deponē. inuenit^{us} etiā mereo res
rui ritū in eadē significatiōe. f. merito acq̄rere: lucrari. Et
cōponit^{us} cū cō: z dicitur cōmereoz reris. i. sil^{us} mereri. Deme
reoz reris. i. valde mereri vel nō mereri: qñ deorsum a me
rito eē vl^{us} fieri. pmereo reris qñ p aliquo mereri. z ē de
ponē. cū oib^{us} suis cōpositis. z est secunde conugationis.
Uide etiā in mereo res.

Meretricula le dimi. parua meretrix.

Meretrix. merces cōponit^{us} cū trico cas: z dicitur bec meretrix
cis. f. scortū: qñ p mercede hominē tricās. i. im pediens z
decipiēs. vel simplicif. deriuat^{us} a mercor caris: qz merca
piciū libidinis. vñ meretrici^{us} cia cū: z h meretriciū cij do
mus meretrici: vl^{us} turpis actus earū vl^{us} officiū. z meretri
cor caris catus sum vbi deponē. z pdu. tri.

Merga. a merges tis dicitur bec me rga ge. i. furca cū q cona
segetis portatur.

Merges. a mergo gis dicitur h merges tis. i. garba segetis: sed
gonon^{us} siue cona v manipul^{us}: z dicitur sic qz ligat^{us} mergif
in terra. z cor. penul. genitiui.

Mergo gis si sū. z cōponit^{us} cū mergo gis: demergo gis: emer
go gis. i. ex^{us} mergere. imergo gis. remergo gis. submergo
gis. Mergo z ei^{us} cōposita sunt actiua licz sepe inueniant^{us}
in absoluta z passiuā significatiōe. Et oīa faciūt pteritū
in si: z supinū in sum.

Mergulus li maf. ge. penul. cor. est dimi. de mergus. z est eq
uocū ad ferrū quod mergif in lapade: z ad tenendū papi
rū: z ad auē mergēdū.

Mergus gi maf. ge. qdā auis dicta ab assiduitate mergēdi:
vñ a mergo gis dicitur: frequē enī se mergens querit cibū.

Mergus gozis neu. ge. ficula cū qua aqua de puteo trahit^{us}:
z dicitur a mergo gis.

- Meridies.** a medi⁹ & dies cōponit h̄ meridies diei. i. medi⁹ dies. Un̄ dicit Prisc. in p̄mo libro maior q̄ d mutat in r in meridies. D̄ aut̄ dicit meridies quasi merus dies: q̄ tunc merus dies est. i. purior: etymo. est. Et inde meridianus na nū. Et fm̄ Priscia. meridiē pro aduerbio accipit cū sit nomen.
- Meridior** aris attus sum ari verbū deponē. dicit a meridies & tantū valet quātū in meridiē quiescere. Un̄ Job. xxiiij. Inter acruos eoz meridiati sunt.
- Meris.** i. diuisio vel pars.
- Merisce** dicti sunt quidā heretici: q̄ sepant scripturas & partim non credētes in oib⁹ prophetis dicētes alijs & alijs spiritibus prophetasse. & dicuntur a meris quod est diuisio vel pars.
- Meritoziū.** a mereoz reris dicitur h̄ meritoziū rij domūcula vbi ciues res suas faciūt vel vendunt: & vbi cūq; mercimonia tenent: vel taberna: vel locus tenebrosus vbi patranē adulteria & fornicationes dicit meritoziū. Et hinc h̄ meritozia dicit meretrix: sicut & caupona tā pro loco q̄ p̄ femina. Eadē dicit & meraria: vel a merendo: vel a merō. i. vino. Itē meritozi⁹ ria riū quod meret: vel quod dignū est merito vel remuneratione.
- Merit⁹.** a mereoz dicit merit⁹ tā tū. & cōponit: vt emerit⁹ tā tū. & imerit⁹ tū. Itē a mereoz h̄ meritū ti. Et scias q̄ ē meritū cōdigni: & meritū cōgrui: & sic extra charitatē existēs aliqd mereri pōt: vt dicā in opus.
- Merops** ropis dicit q̄dā avis viridis color: q̄ etiā apiaſter dicit q̄ libēter apes comedit: & etiā galus dicit metrops tropis. Merops etiā fuit propriū nomē cuiusdā hoīs.
- Merosus.** a mer⁹ dicit merosus sa sum. Merosum dicim⁹ vinū: meracā positionē. pōt etiā dici merosus sa sum vinosus a merū meri.
- Merotheca.** a merū q̄d est vinū: & theca q̄d est positio: cōponit h̄ merotheca ce penul. pdu. s. mere. i. vini custodia v̄l repositoziū. vnde h̄ merothecari⁹ rij. i. vini custos v̄l etiā reposito. vnde hec merothecaria rie.
- Mersito** tas v̄bū frequē. a merso fas. & coz. penul.
- Merso** fas frequē. i. frequēter mergere. & format a mersu v̄l timo supi. de mergo gis u mutato in o.
- Merula.** a mer⁹ ra rū deriuat h̄ merulus li: & h̄ merula le: q̄ solus vel sola volet: q̄si mera volās. v̄l merus q̄ mere cantat. Vel merula dicit q̄si modula: q̄ modulef. v̄n̄ & olim medula dicebat. Et hinc merulin⁹ na nū penul. pdu. sed merulus & merula penul. coz.
- Merū.** a meris quod est diuisio vel pars dicit hoc merū ri. i. vinū: & proprie bonū & clarum: & a fece segregatū. Et inde merus ra rū. i. purus: clarus: manifestus. Et compas merus riorissim⁹. vnde mere rius rissime aduerbiū. & h̄ meritas tatis. i. puritas: claritas fm̄ Dug. Papias v̄o dicit: Merū vinū purū significat. nā merū dicim⁹ quicqd purū est: sicut aq̄ mera: nulli vtiq; rei iniecta vel admixta. & coz. me. Un̄ in Aurora dicit: Nāq; merū reddit coz letū: speraq; figurat. Et Quidi⁹ de remedijs Nō stupeant multo corda sepulta mero.
- Merx** cis dicit a mereoz reris: & est merx ipsa res q̄ v̄dit: s; nominatiu⁹ nō est in vsu. Apoca. xvij. Mercē argēti nemo emet amplius.
- Mespila.** malū cōponit cū pila: & dicitur mespila le arbor spinosa fructū in similitudinē maiorē facies: s; paulo breuiorē vnde est dicta: q̄ pillule formā habeant ei⁹ poma.
- Messias** hebraice grece x̄ps: latine vnctus dicit.
- Messicula** le dimi. parua messis. & coz. penul.
- Messio** onis fe. ge. a meto tis dicit Job. xxix. Et ros morabitur in messione mea. & coz. penul. messio.
- Messis** sis fe. ge. i. seges. seges a serēdo dū seminat. messis a metēdo dū matura colligitur. Messis etiā dicitur tēpus vel actus metendi.
- Messor.** a meto tis dicit h̄ messor foris q̄ metit.
- Messorziū** rij. i. vas escariū a mēsa dictū est q̄si mensoriū.
- Messorzi⁹** ria riū aptus ad metēdū: a meto tis dicit.
- Messulus.** a messis dicitur messulus la lū. i. maturus ad sem. & coz. penul.
- Mestifico.** a mestus & facio cōponit mestifico cas penul. i. mestū facere. Et inde mestificus ca cū.
- Mestus.** a mereo res deriuat mestus sta stū: & est m̄ nomen nō p̄cipiū vt quidā volūt. & est mestus naturalit̄: tristitia v̄o casu. idem & merens. Itē mestus vel meres aīo: tristitia aspectu. Et copas mestus stior stissimus. vnde hec mesticia cie: & hec mestitudo dinis. & est mesticia cordis: tristitia v̄o vultus. Item tristitia ipsius spiritus est: & sit quod ex aliquo accidenti dolore: sed mesticia vitii naturale perpetuū est.
- Meta.** a metior tiris dicit hec meta te. i. circuit⁹ v̄l alicui⁹ finis vel termin⁹. Meta etiā dicit p̄missio vel conſignatio. i. obligatio in die nuptiarū. Itē meta prepositio greca est & tantū valet quantū trās v̄l de v̄l iuxta. Vide in metonymia.
- Metocism⁹** est m̄ lfe per scansionē collisio fm̄ Dug. & est cuncta littera & sicut velle videt Dug. Itē Papias in m̄ dicit: Metacismus est m̄ littere cōgeminata collisio. s; motacismus est quotiens m̄ littere vocalis sequitur. q̄ in me dicit idē Papias: Metacismus est quoties vocalis sequitur m: vt bonozū aurū. & ita vult q̄ secūda littera fit o in vno loco: in alio v̄o loco q̄ sit e. Sed cōmunit̄ donato in ca. de barbarismo in fine scribit p e in secūda littera vbi dicit: sunt etiā male cōpositiones. i. cacofonice ton q̄s nonnulli barbarismos putant: in quibus sunt metacismi: labdacismi: & iotacismi. & hoc magis mihi placet. Et cōponit a meta quod est m: & scisma quod dicitur dia: v̄l scismos q̄d est corruptela: diuisio: scissio: vel v̄l.
- Metalepsis** exponit in q̄rta parte in ca. de tropis.
- Metallū.** a metallon quod interpretat spes deriuat hoc metallū li: quia natura ei⁹ ea est vt vbi vna vena apparuit ibi sit spes inueniēdi aliā. & ideo dicitur a spe inueniēdi. Septē autē sunt genera metallorū: aurū: argentū: es: electrum: plumbū: & quod domat omnia ferrū: specialiter nō nōie dicitur quoddā metallū. Et inde metallic⁹ ca dicit scias q̄ q̄q; huiusmodi noīa cōplexiua: vt es & metallū sunt noīa generalia: q̄q; specialia. put sunt generalia in vtroq; numero declinant: quia multe sunt species metallorū. prout sunt specialia declinant in singulari numero tr̄n: vt aurū & ferrū.
- Metamorphosis.** a meta quod est trās: & morphosis quod est mutatio: & proprie substantie: componitur hec metamorphosis huius metamorphosis vel metamorphoseos id est trāsmutatio. Unde in titulo ouidiano dicitur Incipit liber metamorphoseos. Possunt tamen ibi esse due partes p̄ appositionē: vt Incipit liber meta morphoseos id est de mutatioe substantie. Greci enī carentes aīo t̄iuo genitiuū ponūt pro eo constructū cum prepositioe ad modū ablatiui.
- Metaphora** exponit in q̄rta parte in ca. de tropis.
- Metaplasma** est transmutatio vel littere in litteram: vel syllabe in syllabam. Et vt breuiter eius significatio aperitur metaplasma dicitur barbarismus figura id est aliqua rationali de causa in metro vel prosa factus. Duntaxat quottuordecē sunt species. de quibus dictū est in quarta parte in ca. de metaplasma.
- Metarpus.** a metoz taris dicitur hic metarpus metarpi. i. astrozū metator.
- Metatesis** exponit in q̄rta parte in ca. de metaplasma.
- Metator.** a metoz taris dicit h̄ metator tozis qui castra designat. & pdu. penul. tā in noīatiuo q̄ in genitiuo.
- Metatus** tā tū in metoz taris exponit.
- Metaxari⁹.** meto cōponit cū taxo: & dicit hic metaxari⁹ ri i. qui foro imponit reb⁹ q̄ v̄dunt menta precij. Idē etiam licitator & taxator dicitur.
- Metellus.** a meto tis dicit h̄ metellus li mercenari⁹ q̄ metit.
- Meticulosus** in meticolus est.
- Meticulus.** a metus dicit meticolus la lū penul. coz. & meticolus sa sum. formidolosus.

Metior tiris titus sum vel mensus sū mentiri. i. mensurare. vii mensus sa sū qd al' qn accipit in passiva significatiōe s. p. mēsuratus. **Metior** cōponit vt cōmetior tiris: dime noz tiris: emetior tiris. vii emensus sa suz: remetior tiris. **Metior** t' eius cōposita sunt deponentia z faciunt prete ritū in titus: sed frequentius in sus. vii: **Mensus** est terrā z supinū in titū: sed frequentius in sū. z hz quinqz partici pia. viiū presentis z preteriti imperfecti. s. metiens: z duo p' teriti pfecti z plusquāpfecti. s. metitus z mēsus: z duo futuri. s. metiturus a metitū tu. z mēsurus a mensū su addi tarus: h' ē in cōpositis accidit. z pducit primā metior. vii **Metior** in epi. **Metiri** se queqz se suo modulo ac pede verū est. i. ueniēs. sed meto tis eā cor. vii metit' qn venit a metior tiris vel metere metit' cor. primā z mediā. vnde versus: Dic metoz z metit': metit' metior affert. Et scias qz futurū indicatiui de metior inuenit in boz: vii psal. Leta boz z partiboz sicutimā z cōuallē tabernaculoz metiboz sicut dixi in tertia pte vbi egi de pteritis qz te d'ugatiōis. **Metis** titis se. ge. d' a mitto tis: z d' metis quilibet loc' de se fetozē emittens: vel vt dicit Seruius: **Metis** est pprie fetoz terre q' ex aquis sulfureis nascit: z in siluis plurimū abundat p dēfite arboz. vii **Persi**: Suture sulfureas lente exalante metites.

Metis a metoz teris cor. penul. sed a metior tiris eā pducit. vide in metior.

Metis ta tū exponit in metior.

Metoris messui messū d' a metior tiris: z est metere secare z pprie segetes colligere. vii messus sa sū: z h' messio onis **Metoro** cōponit vt demeto tis: vt dñs p. ppheta: Demetā p posteriora tua. **Emeto** tis in eodē sensu. i. destruere: ab scindere. **Metoro** cū oibus suis cōpositis est actiuū z facit pteritū in sui: z supinū in sū. z cor. me. vii **Prosper**. Qd se rimus metimus: qd damus accipimus. sed meta te pdu. pma. vii vsus: Quia tua rra metis: vicinis paritometis.

Metodica a metod' qd est remediū d' h' metodica ce qdaz spēs medicine q' remedia sectat z carmina: vii metodici dicunt h' q' nec elementoz rōnē obseruat: nec tpa nec eta tes: nec causas: sed solas morboz substantias. **Metodus** a meta qd est circuitus vel alicui' rei finis vel terminus d' h' metodus di. i. remediū vel via vel potius finalis terminus a meta z oda qd est finis cōponit. vnde **Aristote**. in principio topicoz dicit: **Propositū** quidez negocij est metodū inuenire a qua poterimus syllogisare de oī pblemate ex pbabilibus. vel metodus cōponit a meta qd est trans z oda via: inde metodus. i. trāsitiū. i. breuis via. inde dialectica trāsūptiue d' metodus. qz ad oīa metodoz pncipia viā hz. sola enī dialectica pbabili ter disputat de pncipijs oīuz artiu. z est se. ge. metodus z cor. penul.

Metonomia est quedā transnoatio de qua dixi in quarte parte in capi. de tropis.

Metoz metaris metatus sum dicitur a meta. z est metari terminari terminū ponere: z metā cōstituere vel locare. **Itē** metari idē est quod metiri: sed metari terre conuenit: metiri alijs rebus: z pprie metari est diuidere castra z assignari loca militibus in castris vel ponere castra vel mutare: z tunc deriuat a metior vel moueo. qz aut d' metior quasi metā ago: ethymo. est. z est verbū deponens cū oī bus suis cōpositis metoz: z pdu. me. vii **Lucanus** in primo: **Audax** hesperios veniā metat in agros. z inde cōponit castrametoz. taris.

Metreta a metior d' hec metreta te quedā mensura: vel metron grece: latine d' mēsurā. inde h' metreta te quedā mē sura: z est liquidoz. z hz vna z amphora z qdqd plus vel min' capit: sic hñ possz dici metreta: tñ iō hic spāliter sibi hoc nomē assūpsit: qz sit mēsurā pfecti numeri. i. denarij vii z illud **Joanni**. Sapientes singule metretas binas vel ternas. Eadē d' metron z pducit penul. metreta.

Metricus a metru d' metriticus ca cuz. vii ars metrica d' q' est vel tractat de metris: vel ptenens ad metra. z cōponit

vt bimetricus ca cū. trimetric' ca cū. quadrimetricus ca cū. iābimetricus ca cū. z cor. tri.

Metron vel metros grece: latine d' mensura.

Metropolis a metros qd est mensura z polis ciuitas cōponit h' metropolis lis ciuitas ad cuius mensurā alie ciuitates disponunt. s. vbi est archieps. vii metropolitan' nanuz. z hic metropolitanus ni archieps illius ciuitatis sic dicitur. Singulis enī prouincijs metropolitani preeminent: quoz auctoritati z doctrine ceteri epi subiecti sunt z sine quibus nil alijs epis agere licet. sollicitudo enī totius prouincie eius cōmissa est: sic dicit **Dug**. Uel a metropolites format metropolitan' na nū: sicut dicit **Pris**. in. ij. maior: in tractatu de possessiuis. **Sentilia** apud grecos in tes desinentia mutata es syllaba in a accipiūt nus: qū in hanc formā veniūt vt metropolites tanus: neapolites tanus. vel metropolis d' quasi matropolis: a matros qd est mater: z polis ciuitas quasi mater aliarū ciuitatuz vel sit ethymo. z cor. penul. siue po. **Nota** hic qz metropolitan' z archiepi idē sunt. isti tñ nō habent iurisditiōz in subditos suffraganeoz suoz: nisi in casibus in iure expressis. vii sicut **Primas** pōt iudicare z punire metropolitanū: non tamē suffraganeos eius: nisi in casibus ita metropolitan' potest iudicare ac punire suffraganeos suos non tamen subditos eozum nisi in casibus. **Epi** subsunt metropolitanis: z nihil possunt statuere vel disponere d' his que spectent ad cōz statū prouincie absqz metropolitano: sicut nec econuerso metropolitanus absqz consilio epoz: sed spālia que pertinent ad suos epatus sicut archieps in sua diocesi sine cōsilio epoz: ita z ipsi epi licite possunt facere singulis epatibus sine cōsensu metropolitani. **Sunt** aut ista cōsecrare ecclesias z virgines: ordinare clericos: erigere altaria in ecclesia cōsecrata: signare baptizatos cū crismate in fronte: conficere crisma: recōciliare solēniter penitentes: lras dimissorias dare. itē inter subditos iudicare. itē anathematizare cū solēnitate. itē vnā diuidere ecclesiā in duas: duas vnire in vnā: vnā alij subijcere: z nouas ecclesias erigere. **Ex** cā tñ pōt hoc facere: nō aliter: z nihilominus requisito consensu illoz quoz iter est: etsi forte non obtento. **Item** epalē synodū celebrare: reuertentes ab heresi recōciliare. **Itē** canonē late snie cōdere quo ad suos subditos. **Hec** oīa nō debent presumi ab inferioribus epo. **Et** ita in aperto est differentia inter epin z inferiores prelatos.

Metropolitanus in metropolis exponit.

Metru a metron dicitur hoc metru tri quod constat ex vno pede. vii ille versus examiter dicit vbi sunt sex pedes. **Item** metrum dicitur legitima pedū coniunctio. **Et** fin hoc metru quandoqz dicitur versus quando constat ex duobus iambus. **Item** metru dicitur quicquid mensura syllabarū perficit vt in richmis. **Et** fin quālibet eius significationē cōpetenter dicitur a metros: qz mensuris peduz vel syllabaruz fit. i. mensurando syllabas longos z breues vel numero syllabarū in cōstitutione eius. **Metru** cōponitur vt bimeter tra trū vbi sunt duo metra. trimeter tra trū. tetrameter tra trū. pentameter tra trū. iam bimeter tra trū. exameter tra trū. id est vbi sunt duo: tria: quattuor: quinqz: vel sex metra: z corri. metrum primam nāliter: vt patet in his versibus. **Ambrul** in tenebris errando clericus ois: **Qui** sine metroz lege legēda legit.

Metuo tuis tui tuere. i. timere z caret supino fin vsus. **Deberet** tñ facere metutū vel metuituz. vnde hic metus tus z est actiuū metuo: z corri. primaz. **Prosper**: **Pauperem** xpo diuite non metuas. **Et** diffinitur sic metus a iuristis **Metus** est instantis vel futuri periculi mentis trepidatio: z fin **Prisci**. in. viij. li. **Actiua** spēs quidē semp actū significat: z facit ex se passiuū absqz etiam duob' verbis metuo z metuoz: timeo z timeoz. **hec** enī contrarias vocib' videntur habere significationes: qzuis etiam ad sensus quinqz corporis ptenentia verba siquis alteritis cōsideret in actiuis vocib' passionē: z passine actionē fieri inueniet

vt audio te: video te: tango te: ostendo tibi me pati aliqd in ipso actu. Quz eni dico audeo te: ostendo qd vocis tue actū patiant aures mee z ecōtrario. audeo a te: dico cuz vox mea agit aliqd i aures tuas. Et subdit Paul. Uideoz a te: passiuū est: videoz esse bonus deponens.

AD ante 3

Mica: a minutus ta tū dī h mica ce. z ē mica reliquie panis vī qd cādit de pane dū frangit z comedit: z dī sic qsi minutatim cadens est ethymo. vñ micatus ta tū. i. stritus: z in micas diminitus z fractus.

Mica ē ponit p pane modico qd fit in curijs magnatoz vel in monasterijs: z pdu. primā mica nomē: sed mica verbū impatiū modi cor. primā. vñ versus: Lbare pbebe mica dabit tibi cū sale mica.

Michael michaelis vel michael indecli. interpretat quis vt deus: z quoties mire virtutis aliqd agit: michael mitti p bibet: vt ex ipso actu z noie def intelligi: q nullus pōt facere qd facere pretalet deus: vt dicit būs Grego. Et iccir co eidē Michaeli multa q sūt mire virtutis attribumē. Ipse eni vt Daniel testat in tpe antixpi surget p electis tanqz defensor z pctor astabit. Ipse cū dracone z angelis eius pugnauit: z ipsos de celo eiciēs: victoriā magnā fecit. Ipse cū diabolo de moyfi corpore altercatus est ex eo q diabolus corpus moyfi pdere vellet: vt ipsū p deo iudeoz pplius adoraret. Ipse scōz aīas recipit z in paradisu exultationis pducit. Ipse olim fuit princeps synagoze: vt habet Daniel. x. Sed nūc constitutus est a dño in pncipē ecclie. vñ dī eē de ordie pncipiū. Ipse vt dī plagas egyptijs de imperio intulit: mare rubrū diuisit: pplūm p desertū duxit: in terrā pmissionis introduxit: Ipse inter scōz angeloz acies signifer xpi habet. Ipse ad dñi iussū antixpm interficiet: in monte oliueti in papilione z solio suo: illo in loco circa quē dñs ascēdit ad celos. Itē in voce ipsius archangeli Michaelis mortui resurgent. Ipse crucē: claus: lanceā: z coronā spineā in die iudicij: vt dī presentabit. vide ēt supra in antixps.

Michanemites tis mas. ge. i. michanator: vel princeps michanatarū: z deriuat a michania.

Michania nie. i. ingeniositas. vñ michanicus ca cū. i. ingeniosus.

Micheas interpretat quis hic: vel quis iste: qui minat Samarie causā simulacroz illo mō quo dī de helia quis est iste: inuoluens suās sermonibus imperitis.

Mico cas caui: caret supi. ad differētiā istius verbi mingo qd facit mictū. z accipit micare in duabus significatiōibus. s. p splendere z salire ascendere vel tremere. Et cōponit vt dimico cas caui. i. pugnare. Emico cas cui. i. valde vel sursum vel extra micare. i. splendere salire ascendere. Dico. in epi. ad Paulinū. vij. ca. Scintille inqt imicāt. mico cas z ei? cōposita neutra sūt: z faciūt pteritū in cui z carent supi. pter dimico qd facit pteritū in caui sed mutato ui in tū facit supinū i caui. Si vō simplex vel alia eius cōposita fm antiquitatē inueniant facere pteritū in aui faciēt z supinū in atū: sicut dicit Dugu. Pril. autēz dicit q mico cas facit micui: z supinuz debuit facere mictū: sed dubitationis causa qz mingo facit mictuz: in vsu nō inuenit: qñis ab eo verbū cōpositū dimico cas caui facit z dimicatu: quāqz emico cui faciat. z cor. primā mico. vñ Quidi? de remedio: Utricus z gladijs z acuta die micet hasta.

Micolor laris. i. fabulari.

Micon interpretat celsum.

Microcosmus. Cosmus. i. mūdus cōponit cuz megalon. i. longū vī magnū: z cū micron qd est minor vel breuis. vñ hic megacosmus. i. maior mūdus. s. id quo viuimus: z h microcosmus. i. minor mūdus. s. hō q dī minor mūdus. minor: qz nō cōstat ex quattuor elementis integraliter sicut maior mūdus. Mundus vō dī ppter expressam similitudinē quā hz cū maiori mundo.

Micrologus: a micros z logos sermo cōponit hic micrologus gr: q breuiter loquit: vel q magnā rē annullare cupiens qsi parua despiciendo narrat. vñ hoc micrologū i. breuiloquiū z cor. lo.

Micros vel micron interpretat breuis siue minor.

Microsichus chi mas. ge. i. pusillanim? z cōponit a micros i. minor: z siche qd est aīa.

Mictū est supinū de migo gis. vide i migo gis z i mico cas.

Micturio ris verbū medita. Et format a mictu vltimo supino de mingo addita rio. Et ponit simpliciter p mingen z cor. ii ante ri. Iuuenalis: Noctibus hic ponit lectus micturiūt hic.

Migale lis penul. cor. aīal est natū ad deridendū: dolosū rapax ingluuiosū: sicut dicit glo. Leuit. xi.

Migma matis neu. ge. cor. a añ t. Est aut migma ordeū cu palea: Isa. xxx. Et pulli asinoz qui opant terrā cōmixta migma comedēt sicut in area ventulatū est. vñ dicit in linearis: Pulli asinoz. i. apostoli z apostolici viri duoz gregis: q opant terrā. i. ecclēsiā vbi vnusqz corpus suū exponit vt fructificēt: cōmixtū migma comedent. i. bñficia cū spūali sensu sicut in area scripture ventilatū est. Et aminatū a spū scō. Et est spūalis ista expositio vel ēt alīaz exponit illa glosa. vñ dicit cōmixtū migma: migma est ordeū cū palea. Et scias q inuenit Dan. xij. suigra p vnguento: z tūc est s prima lra. vide in s lra.

Migro gras in transmigro est.

Miles: a mille dī hic z bec miles tis: qz in vno numero erit olim mille: vt pote p millenariū distincti: vel qz vix vnus de mille erat electus vt militiā exerceret. vñ hic z bec militaris z hoc tare. Et dī scribi miles p vnū l: pduci nō p mā. vñ qdā: Miles pungit equū: sed iudex iudicat equū. Et nota q miles iusticie nostro tpe pōt esse vna dictio cōposita: z tunc pertinet ad quoddā officiū reddendi iusticiā: sed qñ sunt due partes miles iusticie: dicit quicunqz est miles iustus.

Miletū ti quidā locus de quo habet in Acti. z pdu. penul. vñ in auroza: Leti cū paulo puenimus vsqz miletū.

Milia milū in mille exponit.

Miliariū: a mille dī hoc miliariū rij vel miliare ris: spatium mille passuū vī mille equitū: z dicit sic quasi millenariū. Mensuras viaruz nos dicim? miliaria: sed greci stada galli leucas.

Militia: a miles dī bec militia tie: vel dī a multus qsi militia: qz negociū multoz est. vel mole rerū dī qsi molina: est militia officiū militis. vñ qñ vnus miles pcutit aliu z deicit dī militiā facere. Et militia dī expeditio: z ēt dā loc? rome sic vocat? est: vbi olim milites post militiā solebāt requiescere z curari.

Militaris: a miles dī hic z bec militaris z hoc re. i. res militis: vel qd ptinet ad militē.

Milito: a miles dī milito tas: z ptinet tā ad amātē qz ad militē. vterqz enī exercet militiā: lz iste nocturnā: z iste dī z vtriqz incūbit castrū expugnādū. vñ Qui. Militat ois amans: z hz sua castra cupido. Et componit vt cōmilitas tui. Et est neu. cū oibus suis cōpositis. z scribit p vnū l sicut miles: z tñ pdu. primā.

Milito nis mas. ge. i. miles. z deriuat a miles tis.

Miliū lj dī a mille ppter multitudinē fructus: qz vt dī qñ vnū granū milij seminat: id postea facit mille. vñ milia lea leū: z milinus na nū: z mileaceus cea ceū. Et cori. p mā miliū.

Mille: a multis dī mille quasi multe: ge. oīs pluralis numerus indelina. vñ pluralit? bec milia bozū miliū. Et cōponit vt duomilia triamilia quattuomilia: z sic de ceteris. Itē a miles dī milies aduer. numeri. z differt mille a milia. nā mille copulat millenariū: milia vō plures millenariū copulat indeterminate. vñ recipit bec adiūcta duomilia triamilia. z tunc potest esse oratio z sic cōstruit: Duomilia hominū currunt. z potest esse vna dictio z tunc sic cōstruitur: Duomilia homines currunt. lz sit tñ veu. gene.

Jungit inmediate et intransitive cum masculinis et femininis et neutris. genere: ut duomilia homines: duomilia mulieres: duomilia animalia. et hoc idem quod ait Aggellius: Antiquus mille erat singulari numeri: et milia sunt plurale. et sic construebat: Milia hominum interficit quasi millenarius hominum. Sed modo mille factum est omni genere. et pluralis numeri. unde milia strabit ab illo quod fuit singulare ut composita a se construant intransitive cum quolibet genere sicut et mille. et scribitur mille per duo l: sed milia miles militia per unum l scribi debent.

Millen: a mille dicitur millenaria nomen: et hic millenaria nomen millefima sima simum: et hoc millenarium. et per duo l. le millen.

Milleus: a mille dicitur milleus lei. i. calciamentum: et proprie calceus regis dicitur mille propter diversos eius punctos.

Milles adverbium numeri. i. mille vicibus: a mille derivatur.

Millo: a milleus dicitur millo las. i. suere. unde hic millus li. i. collarum circa collum canis.

Millus li exponitur in millo las.

Milvus: a mollis dicitur h milvus ui: quasi molli: quia avis mollis est et viribus et volatu. unde et dicitur milu quasi molli avis: et est ab imo. unde miluina nomen. et est milu avis rapacissima: et quasi semper domesticis avibus insidiat.

Mimilogus a mimus et logos quod est sermo componitur h mimi logos gi. penult. cor. qui mimos docet vel alloquitur vel mimus loquens. unde h mimilogium gi: locutio mimi.

Mim mi mas. ge. i. ioculator: et proprie rerum humanarum imitator: sicut olim erant in recitatione comediarum: quia quod verbo recitator dicebat: mimi motu corporis exprimebant. unde hic mima me. i. ioculatrix.

Minax: a minor naris dicitur minax cis ge. omni. i. iracundus et ferus: et comparatur minax cior cissum. unde minacitius sime adverbium. et minacitas tatis. et per duo l. penult. gti siue na minacis.

Minerva ue. i. pallas exponitur. vide et in norma.

Mingo gi ri ctu. i. urinare vel urinam emittere. unde minctim adverbium. et h mictus tui. Item a mingo minctio tas frequenter. a quo mictio tas aliud frequenter. Mingo componitur ut comingo gi. i. filius mingere vel mictu madefacere et deturpare. De mingo gi. i. valde vel deorsum mingere: vel mictu profundum et deturpare. Emingo gi. i. est mingere. Immingo gi: per mingo gi. i. perfecte mingere vel mictu profundum et deturpare. Remingo gi. i. iterum vel retro mingere. Mingo et ei composita faciunt preteritum in xi et supinum in ctu abiecta in ca euphonia. et omnia sunt neutra. preteritum comingo demigo et pmingo quasi sunt activa per mictu deturpare vel profundum. Et scias quod canis vel infirmus quod non potest surgere dicitur mingere ad panem. Item mictu ctu est supinum de mingo et est deberet esse supinum de mico cas sed non est in usu ut dixi in mico.

Minator toris: quod minio describit vel preparat minium. et dicitur a minio as.

Miniculus: miniculus li. i. auxiliium vel subsidium. unde miniculus laris latus sum laris: auxiliare vel administrare: et per compositum ad miniculus et adminiculus. et cor. cu.

Minime adverbium in minimus est.

Minim: a minor dicitur minimus ma mui. vel minimus dicitur a numero monadis: quia post eum non fit alter. et a minimus dicitur minime adverbium. quod quasi ponitur pro non: quasi per parum unde versus: Hanc vocem minime reperim saepe negando. Dicis et minime saepe signare parum. Potest et minime esse dativum casus de minima fe. ge.

Minigraph: a minium et graphos componitur h minigraphus pbi: quod minio scribit. unde minio graphos pbi. i. minio scribit et h minio graphia pbi. scriptura cum minio facta: et cor. gra.

Minister: Minor componitur cum sterion quod est statio: et dicitur hic minister stri: quasi minor in statione. vel minister dicitur quod officium debitu manibus exequatur: et hinc h ministra stre: et minister stra stri: et h et h ministralis et h le: res ministri vel pertinet ad ministrum.

Ministerculus la lu dimi. parvus minister.

Ministerarches. Archos quod est princeps componitur cum minister: et dicitur h misterarches. archis. i. princeps ministerij.

Ministerium: a minister dicitur h ministerium ris servitium vel officium

ministri. vide et in mysterium.

Ministro stras stravi strare dicitur a minister. Et componitur cum ad et dicitur admistro stras: et cum con et dicitur coministro stras: et cum sub et dicitur subministro stras. A ministrante obsequium redditur: a subministrante subsidium per rogatur. Et est actuum ministro cum omnibus suis compositis.

Minitor taris. i. frequenter minari. et est frequentativum de minor naris. et cor. ni.

Minium: a minuo nomen dicitur h minium nij: generum coloris rubei: quia minuat antequam color inde efficiatur. unde minio as. i. minuo preparare vel scribere minuo: et h minius nij dicitur quodam fluvio gallicie: et h et hec minia nomen quodam populus.

Minuo nas nauu nare. i. compellere vel ducere. unde Hiero. Me minant et abduxit in tenebras et non in lucem. unde h et h et h minans tis: et per duo l. mi: sed minans a minor naris cor. mi. Et est actuum minuo cum omnibus suis compositis: et per duo l. mi: sed minor naris deponen. cor. mi. unde versus: Dum grex minatur lupus illi dente minatur: Savius: Troia minans cecidit non se bene minans:

Minor naris natus sunt dicitur a minium. Mala minantur bona permittimus. unde minator toris: quod nunciat aduersa: monitor quod bona permittit. et dicitur minari a minio quasi ab arbore et rubore rubicunda acie oculorum quasi furiose ardescunt. et hinc hec mina nomen: sed raro invenitur nisi in plurali numero. s. he mine narium: et minabundus da dum: filius minanti: et cor. mi be mine narium: sed mino nas verbum produ. mi. unde versus: Nolo timere minas dum me sine vimine minatur. Item mina nomen est quedam mensura bladi vel fructus: ut mina grani valet decem solidos. Minor naris componitur ut cominor naris. i. filius minare vel increpare. Et est minor deponen. cum omnibus suis compositis: et cor. mi. vide in mino nas. Item minor est comparativus de parvus.

Minorculus in minusculus exponitur.

Minoro: a minor nomine derivatur minoro ras rari rare. i. minorare facere. Et est actuum unde h et h et h minorans tis: Eccle. xxxi. Minorans virtutem et faciens vulnera: et per duo l. penult. minoro sicut minores. unde in aurozo dicitur: Maiestate patri patre minorat eum.

Minotaurus monstrum dictum est: quia ex bove. i. pasiphe et tauro natus fuit: caput taurinum: per cetera membra hominis fuit.

Minfatorium in minso las est.

Minso: a mingo gi dicitur minso las. i. frequenter mingere. unde h mansator toris: et h minfatio onis et hic et hec minfabilis et h le: quod facile mingitur vel quod cito emingimus: sicut nimis aquosum et parum coctum. Item a minso minfio tas aliud frequenter. Item a minso las h minfatorium toris: locus vel vas ad mingendum. s. quod recipit urinam: et inde minfatorium quasi nimia minfatione tritum.

Minutia: a minutus ta tum dicitur h minutia tie. i. minima cuiuslibet rei portio. unde in passione beati Vincentij martyris legitur: Sales ignibus sparsi crepantibus minutus per membra dissiliunt.

Minuo is nui nutu nuere. unde minutus ta tum: et comparatur minutus tior simus. unde minute tius sime adverbium. Et componitur minuo cum con et dicitur cominuo is: et cum dis et dicitur diminuo is per duo m pro diminuo is et mutat s in m. Potest et componi cum di et dicitur diminuo is sine s: et tunc scribitur per unum m. Item minuo is componitur ut ininuo is: reminuo is: sanguinuo is. i. sanguinem minuire. Minuo et eius composita omnia sunt activa: et faciunt preteritum in ui diuisas syllabas: et supinum in nutu. vide in diminuo nomen.

Minurrio: a minuo is dicitur minurrio ris riri rire. i. minutim cantare: et est omnium minutissimarum auicularum. unde minurritio onis. i. cantilena minutissimarum auicularum.

Minurritio onis in minurrio ris exponitur.

Minusculus: a minuo nomen dicitur hic et hec minor et hoc minus. unde minusculus la lu. i. parum minor: et minorculus la lu idem: et hec minoritas tatis: et sime Pris. minusculus foratur a minus comparativo addita culus: sicut a maius maiusculus.

Minuta: a minuo nūis dī h̄ minuta talis. i. minutū frustū vel genus cibi sic dictū qz fiat de piscib⁹ z micis z minutis oleribus minuatim cōcisus. vñ Juuenalis: Destertū sol: tus medio seruare minuta.

Minutulus la lū aliquantulū minutus: z dī a minutus.

Minuti: a minuo nūis deriuat h̄ minutū ti quoddā pond⁹ s. media pars quadrantis. vñ paup vidua misit duo minuta. i. quadrantē. z in alio euangelio dī: qz misit in corz bonā vñū quadrantē. Itē a minuo dī minut⁹ ta tū vt dī xi in minuo is. Itē minuo is minutū tu u mutato in o fit minuto tas verbū frequen.

Mioparo. Paro onis dī nauis piratarū. Inde p cōpositio nē dī hic mioparo onis quasi minimus paro. est enī nauicula piratarū ex vimine z crudo corio z tecta. vñ legit in historijs: Sens saxonū mioparonibus nō viribus vtū tur fuge potius qz bello parati sunt. z pdu. pa: vt patet in isto versu Hæcismi: Barca celoz paro dentur musculus mioparo.

Mirabilis: a miroz aris dī h̄ z h̄ mirabilis z h̄ le: z cōparat vñ mirabiliter lius sine aduerbiū. z h̄ mirabilitas tatis. vide in miraculū.

Miraculū: a miroz aris dī hoc miraculū li. Et h̄ multa nālia que quotidie fiunt aliqui dicunt miracula: proprie tñ dī miraculū qd fit ztra z suetū cursum nature: vt partus virginis: resuscitatio mortui z zilia. vñ miraculosus sa suz i. miraculis plenus s̄m Hug. Dic nota qz sicut ex v̄bis phi habet in prin. meta. Admiratio ex duobus causat. s. ex eo qz alicuius effect⁹ causa occulta est: z ex eo qz aliqd in re videt qd aliter deberet. Cōtingit ḡ aliqd esse mirabile simplici: z aliqd esse admirabile quo ad h̄. Admirabile quo ad h̄ est oē illud cuius causa est sibi: z cui videtur s̄m suā estimationē aliqd obuiare quare non ita esse deberet qzuis in re nihil sit repugnās nec cā i re sit min⁹ occulta: z hoc pōt dici mirū illi. Admirabile aut in se est cuius causa simplici in se occulta est: ita ē qz in re est ali qua virtus s̄m rei veritatē p quā aliter deberet ztingere. Huiusmodi aut sunt que imediate a virtute diuina causant: que est cā occultissima z alio mō qz se habeat ordo causarū naturalū. s. qz cecus iterū videat: qz mortuus resurgat: z hmōi. z hec pprie miracula dicunt qz in seipis z s̄m l̄r pmira. h̄ aut qnqz sūt supra naturā: qnqz p̄tē naturā: qnqz ztra naturā. Supra nām dī miraculū: qn nā in ipsaz substantiā facti nō pōt: sicut diuisio maris rubri suscitatio mortuoz z hmōi. Illa vō dicunt p̄ter nām fieri que quidē pōt qz tū ad substantiā facti: sed tñ p̄ter opationē nature fiunt iussu diuino. Et qz hec dicunt miracula ztingit ex tribus. Primo p̄pter excessū z quendā singularē modū: sicut rane pducte in egypto in tāta multitudine sicut ante visū nō fuerat. Scdo p̄pter h̄ qz hora determinata ztingunt ad inuocationē diuini nois: sicut qz manus Hieroboā extensa ztra p̄phetā arefacta fuit z bara eius diuisa. iij. Reg. ca. xij. Tertio qn aliqd vniuersaliē ztingit: sicut in veteri lege Numeri. v. de aqz zelotie pie qz post potū venter illius adultere diuino miraculo putrescebat. Cōtra naturā aut dicebat aliqd fieri qn est in re aliqd ztrariū ei qd fit sicut si graue sursū moueret: vel si virgo pepit: vel aliqd hmōi: ita qz miraculose datur actus manēte ztraria nā que. s. est principiū ztrarij act⁹. Itē scias qz miracula siue signa facta p bonos p̄tē distingui ab his qz p malos sūt tripliciē ad min⁹. P̄mo ex efficacia virtutis opantis qz signa facta p bonos facta diuina virtute sūt in illis ē ad que virtus nature se nullo mō extendit: sicut suscitare mortuos z hmōi: qz demones s̄m veritatē facere nō p̄tē: sed in prestigijs tñ que diu durare nō p̄tē. Scdo ex vtilitate signoz: qz signa p bonos facta: sunt de rebus vtilibus z in curationibus infirmātiuz z hmōi. signa aut p malos facta sunt de rebus nociuis vel vanis: sicut qz volant in aere: vel reddunt mēbra hoium stupida z hmōi. Et hanc differentiā assignat beatus Petrus in itinerario clementis. Tertia differentia est qz tuz

ad finem: qz signa bonoz ordinant ad edificationē fidei z bonoz mox: sed siḡ maloz sunt in manifestū nocentū fidei z honestatē. Etia qz tū ad modū differūt: qz bono opant miracula p inuocationē diuine nois pie z reuerenter: sed mali quibusdā deliramentis: sicut qz incidit leuiter z faciūt hmōi turpia: z ita signa p bonos facta manifeste p̄tē discerni ab his qz virtute demonū sūt. Dat aut ē malis talis potestas a deo: als aut nihil p̄tē facere s̄m bñ Augu. vel ad fallēdū fallaces: sic in egyptios z i ipos ē magos data ē: vt in eoz spūz opatiōe. s. seductōe viderent admirādi a qbus fiebat dānandi vel ad monendos fideles ne tale aliqd facere p magno desiderēt: p̄pter qz ē nobis in scriptura sunt pdita: vel ad exercendā p̄bendāqz ac manifestandā iustoz patientiā: vide in p̄bena z in diomedes. Et vt dicit Hæg. in qdā homel. sup illud matth. x. Infirmos curate zc. Ad h̄ qz ppe visibilia miracula chorufant: vt corda audiētū ad fidē inuisibiliū p̄bent vt p hoc qd mirū foras agit: h̄ qd intus longe mirabili⁹ eē sentiat. vñ nūc qm qū fidelū numerositas exortuit inter sc̄taz eccliaz: mlti sūt qz vitā virtutū tenēt z signa virtutū nō h̄nt: qz frustra miraculū foris ostēdit si deest qd intus opet. Itē sup illud Marci vlti. Signa aut eoz qz crediderūt h̄ sequent zc. Dicit idē Hæg. Numqd fr̄ mei qz ista signa nō facitis minime creditis: sed h̄ necessaria i exordio ecclie fuerūt. vt enī ad fidē cresceret miraculis fuerat nutriēda: qz z nos quz arbusta plantam⁹ diu eis aquā s̄m dim⁹ quousqz i terra zualuisse videant at si semel radicē fuerit irrigatio cessabit. Hinc ē etiam qz Paul⁹ dicit: Lingue in signū sūt nō fidelibus sed infidelibus. Hiero. et in omel. Erat iesus eijciēs demoniū sic dicit Eijcere demones cōe est opus iter mīstros dei z mīstros diaboli. veritatē z iusticiā facere p̄uianū opus est tñ sc̄taz: iō siquē videris demonia eijcientē si nō est confessio veritatis in ore eius nec iusticia in manib⁹ eius: nō est hō dei. Si aut videris veritatē z iusticiā facitē: et si demonia nō eijcit hō dei est. Hic ē nota qz in fine mūdi signa fidelū cessabūt: sed signa antichristi z eius tellitū patebūt: vt dicit Hæg. moral. xxxij. tractans illud Job. xl. Stringit caudā suā sic cedrū. Quid aut beemoth istius cauda nisi illa antiqz hostis extremitas dī: qz mīrū vas p̄p̄riū illud pductū hoiem ingredit qz sp̄aliter antichristi noiat: que qz mō honorib⁹ seculi: mō signis z p̄p̄rijs fidei sc̄tatis in timore potētie leuare p̄mittit: vt voce dñica cauda illius cedro cōparat. sicut enī cedr⁹ arbusta cetera in altū crescendo deserit: ita tūc antichristi mūdi gloriā t̄p̄aliter obtinēs: mensuras hoium z bonoz culmine z signoz p̄tate trāscendit. Sed z considerandum valde est qū beemoth iste caudā suā sicut cedrū subleuat in quo tūc atrocior qz nūc se exercet surgat. Que enī genera penarū nō nouim⁹: qz nō iā vires martyriū exercuit gaudem⁹: Quā igit beemoth iste caudā suā in fine mūdi nequ⁹ dilatat: qd ē qd in his tormentis atrociter cretat nisi h̄ qd in euāgelio p seipsā veritas dicit: Surgent pseudo p̄phete z pseudo xpi: z dabūt signa magna z pdigia ita vt in errozē mittent si fieri pōt ēt electi. Nūc enī fideles n̄ri mira faciūt qū puerla patiūt: tūc aut beemoth huius satellites ēt qū puerla inferūt mira facturi sunt. Pen semus ḡ qz erit humane mentis illa intentio qn pius martyr z corpus tormentis subiicit: z tñ ante eius oculos miracula tortoz facit cuius tūc virt⁹ nō in ipso cogitatio fundo quatiat: qū is qz flagris cruciat: signis chorufant. Dī ḡ recte: Stringit caudā suā sicut cedrū: qz nimirū caltus tunc erit veneratione pdigij: z durus crudelitate tormenti. Hic p̄ p̄phetā dī: Insidias in occulto sic leo in cubili suo. recte leo z insidias dī: insidians p miraculose p̄ficiē: leo p fortitudinē secularē: vt enī eos qz aperte im̄ qz p̄trabat: secularē potentiā ostentat. vt vō ēt istos fallat signis sc̄tatis simulat. Illis enī sua det elatio magnitudinis: istos decipit ostensio sanctitatis. vide in antichristi z etiam in diabolus.

Mirica ce
rus ra
la bum
mul. vñ
teuēsq
Miridicu
co cis: z
ius p̄tē
Mirifico c
rū z fac
cens
mirific
vñ. vñ
n̄centi
Mirifica:
mica. z
micea c
Mirificite
foamice
Mirificole
moleo
eo qz nō
vñ dicit
terpretū
micoleo
qd se in
tes interi
tue dī v
riter z le
stue qz
foamice
mica de
qd in bē
dacia rep
sus es: qz
stiac si
tra simpli
nō by: qz
mī ab al
exponi d
nominaē
animalib
dici. bas
raf: qz nū
ts est ita
nibus aff
aut resisti
mica. qz c
sp̄ales vō
in foamice
Mirificon v
Mirum gro
Miro onis n
mīro onis
eo qd latu
Mirodalan
mī: qz ex g
Mirocopus.
mīrocopu
facienda v
est manus
Miron grece
Mirocola. n
z hec mīro
mīropolū
ta. Kadē d
dē: quasi
dom⁹ ad v
dē: etiā p
Mirozaris n

